

การศึกษาอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม
ต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

ศินีนาฏ พูลเกื้อ

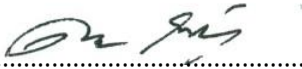
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ)
คณะการจัดการการท่องเที่ยว
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

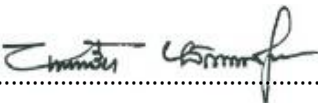
2559

การศึกษาอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม
ต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย
ศินีนาฏ พูลเกื้อ
คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ดร.พัทธริยา หลักเพชร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ)

รองศาสตราจารย์ ประธานกรรมการ
(ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กรรมการ
(ดร.พัทธริยา หลักเพชร)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กรรมการ
(ดร.รักษ์พงษ์ วงศาโรจน์)

รองศาสตราจารย์ คณบดี
(ดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง)

มีนาคม 2559

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาอิทธิพลของการได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย
ชื่อผู้เขียน	นางสาวศินีนาฏ พูลแก้ว
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ)
ปีการศึกษา	2559

การวิจัยเรื่องการศึกษาอิทธิพลของการได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 3 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานและการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยที่มีข้อมูลทั่วไปแตกต่างกัน 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย โดยการศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิอัตราส่วนทางการเงินจากฐานข้อมูลธุรกิจของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ในปี 2556-2557 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยจำนวน 370 ตัวอย่าง ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Independent Sample T-test การวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA (F-test) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis)

จากผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย พบว่าธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นรีสอร์ทซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว (ร้อยละ 60.0) มีขนาดกิจการแบบขนาดใหญ่ (ร้อยละ 35.9) มีระดับมาตรฐาน (ดาว) อยู่ที่มาตรฐาน 4 ดาว (ร้อยละ 43.2) โดยเมื่อศึกษาผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย พบว่าธุรกิจโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) มีผลการดำเนินงานดีกว่าธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) โดยมีตัวชี้วัดผลการดำเนินงานคืออัตราส่วน

ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ และอัตราหมุนเวียนลูกหนี้ (เท่า) ของธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) ดีกว่าธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว)

และจากสมมติฐานการวิจัยที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมที่มีข้อมูลทั่วไปแตกต่างกัน พบว่า ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมคือ ขนาดกิจการและระดับมาตรฐาน (ดาว) ที่แตกต่างกันมีผลการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จากสมมติฐานการวิจัยที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีข้อมูลทั่วไปแตกต่างกัน พบว่า ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมคือระดับมาตรฐาน (ดาว) ที่แตกต่างกันมีการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และจากสมมติฐานการวิจัยที่ 3 เพื่อศึกษาอิทธิพลของการได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย พบว่า การได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) มีอิทธิพลต่อตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมคืออัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน และอัตราส่วนกำไรสุทธิ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ABSTRACT

Title of Thesis	The Influence of Environmental Accreditation towards Hotel Business Performance in Thailand
Author	MissSineenart Poonkua
Degree	Master of Arts (Integrated Tourism Management)
Year	2016

The Influence of Environmental Accreditation towards Hotel Business Performance in Thailand was aimed 1) to study hotel business performance in Thailand; 2) to compare Thai hotel business performance and environmental accreditation of which its general information were not identical; and 3) to study the influence of environmental accreditation towards Thai hotel business performance. This study was conducted by quantitative approaches based on financial ratio secondary data during 2013 – 2014 retrieved from the Department of Business Development, the Ministry of Commerce. The sampling respondents were 370 hotel businesses in Thailand. The analytical statistics were descriptive consisting of frequency, percentage and standard deviation. The inferential statistics were also employed for hypotheses testing such as Independent Sample t-test, One-way ANOVA (F-test) and Simple Linear Regression Analysis.

According to the general information of hotel businesses in Thailand, most of them were resort types located in the vicinity of tourist attractions (60%), large scale hotel business (35.9%), and 43.2% of them were four star standard hotel. The findings indicated that hotel business with environmental accreditation (Green Leaf Standard) outperformed other non-accredited ones in terms of return on assets (ROA), return on equity (ROE), operation profit margin, net profit margin, total asset turnover, inventory turnover and account receivable turnover.

Based on hypothesis 1, the comparison of hotels with heterogeneous backgrounds of general information and their business performance found that various business scales and standard levels (Star) were substantiated to be different with statistical significance at the level of 0.05. From hypothesis 2, the comparison of environmental accreditation of hotels with various

(6)

general information found that hotels which held different standard level (Star) and environmental accreditation were statistically different at the significant level of 0.05. From hypothesis 3, the impact of environmental accreditation towards Thai hotel business performance posited that environmental standard accreditation (Green Leaf Standard) had an impact on hotel business performance indicators such as return on asset, return on equity, operation profit margin and net profit with the statistical significance at level of 0.05.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย สำเร็จลุล่วงด้วยดีจากความอนุเคราะห์ของผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทริยา หลักเพ็ชร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่ามาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา และชี้แนะข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ในทุกลำดับขั้นตอน ตลอดจนถ่ายทอดความรู้ในการวิจัยรวมทั้งการทำงานซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเป็นอย่างมาก นอกจากนี้อาจารย์ยังเป็นแบบอย่างที่ดีในการใฝ่เรียนรู้ และการทุ่มเทให้กับศิษย์และงานด้านวิชาการอย่างไม่เห็นแก่เหน้อย

ขอบพระคุณคณาจารย์ คณะการจัดการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่ได้ถ่ายทอดความรู้และมอบประสบการณ์ชีวิตแก่ผู้วิจัยที่ได้โอกาสมาศึกษา ณ สถาบันอันทรงเกียรติแห่งนี้ และให้ความช่วยเหลือแนะนำแก่ผู้ศึกษา ตลอดจนดูแลนักศึกษาเป็นอย่างดี คณาจารย์ทุกท่านยังคงเป็นแรงบันดาลใจและเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา อีกทั้งขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ประจำคณะการจัดการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในการช่วยเหลือ ให้คำแนะนำรวมทั้งประสานงานด้านเอกสาร ทำให้การศึกษาของผู้วิจัยตลอดหลักสูตรสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอบพระคุณเพื่อนๆ และพี่ๆ นักศึกษาปริญญาโท ภาคปกติ รุ่น 5 คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่ร่วมสร้างกำลังใจและผลักดันกันเสมอมา ตลอดจนการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือประสานงานตลอดหลักสูตร อีกทั้งขอขอบคุณ พลอยและอิง GSTM รุ่น 6 ที่คอยเคียงข้าง ผลักดันรวมทั้งสร้างกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณและขอขอบความสำเร็จทั้งหมดแต่บิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัวพุดแก้วและกาพพันลึก ทุกท่านที่คอยสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา ผู้วิจัยขอขอบความสำเร็จทั้งหมดในงานวิจัยและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาครั้งนี้ให้กับทุกท่านที่กล่าวมาด้วยความยินดียิ่ง

ศินีนาถ พุดแก้ว

มีนาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.5 ขอบเขตการวิจัย	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม	10
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม	21
2.3 แนวคิดวัดผลการดำเนินงานขององค์กร	30
2.4 ข้อมูลทั่วไปของมาตรฐานของ โรงแรมเพื่อโลกสวย (โรงแรมใบไม้เขียว)	38
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
บทที่ 3 กรอบแนวคิดและวิธีการวิจัย	49
3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	50
3.2 สมมติฐานการวิจัย	51

บทที่ 3	กรอบแนวคิดและวิธีการวิจัย (ต่อ)	51
3.3	นิยามเชิงปฏิบัติการ	51
3.4	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	52
3.5	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	54
3.6	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	54
3.7	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	54
บทที่ 4	ผลของการวิจัย	56
4.1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย	57
4.2	ผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย	61
4.3	ผลการทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกันต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกัน	66
4.4	ผลการทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกันต่อการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน	75
4.5	ผลการทดสอบสมมติฐาน การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย	78
บทที่ 5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	86
5.1	สรุปผลการวิจัย	87
5.2	อภิปรายผลการวิจัย	92
5.3	ข้อเสนอแนะ	96
5.4	ข้อเสนอแนะในการวิจัยในอนาคต	97
บรรณานุกรม		98
ภาคผนวก		104
	ภาคผนวก ก ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan	105
	ภาคผนวก ข รายชื่อโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานใบไม้เขียว	108
	ภาคผนวก ค ตัวอย่างอัตราส่วนทางการเงินของธุรกิจโรงแรม	118
ประวัติผู้เขียน		120

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
2.1	ตัวชี้วัดการวัดผลการดำเนินงานขององค์กรจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
4.1	จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย	57
4.2	จำนวนธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยที่ได้รับรองมาตรฐานใบไม้เขียว จำแนกตามที่ตั้ง ขนาดกิจการ	59
4.3	จำนวนธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานใบไม้เขียว จำแนกตามที่ตั้ง ขนาดกิจการ	60
4.4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการดำเนินงาน ของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยจำแนกตามการรับรองมาตรฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว)	61
4.5	การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงาน ของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยจำแนกตามการรับรองมาตรฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว)	63
4.6	การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามที่ตั้ง	66
4.7	การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามขนาดกิจการ	68
4.8	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม ด้านหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมจำแนกตามขนาดกิจการของธุรกิจโรงแรม เป็นรายคู่	70
4.9	การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามระดับมาตรฐาน (ดาว)	71
4.10	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม ด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์จำแนกตามระดับมาตรฐาน (ดาว) เป็นรายคู่	73

4.11 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม	74
4.12 การเปรียบเทียบการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามที่ตั้ง	75
4.13 การเปรียบเทียบการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามขนาดกิจการ	76
4.14 การเปรียบเทียบการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามระดับมาตรฐาน (ดาว)	77
4.15 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรองมาตรฐาน ด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามระดับมาตรฐาน (ดาว) เป็นรายคู่	78
4.16 การวิเคราะห์อิทธิพลของการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ของธุรกิจโรงแรมไทยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย	79
4.17 สรุปผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ของธุรกิจโรงแรมไทยที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย	83
4.18 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	84
1ก ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan	106
1ข รายชื่อโรงแรมที่ที่ได้รับรองมาตรฐานใบไม้เขียว	109
1ค อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท A ปี 2555-2557	119

สารบัญญภาพ

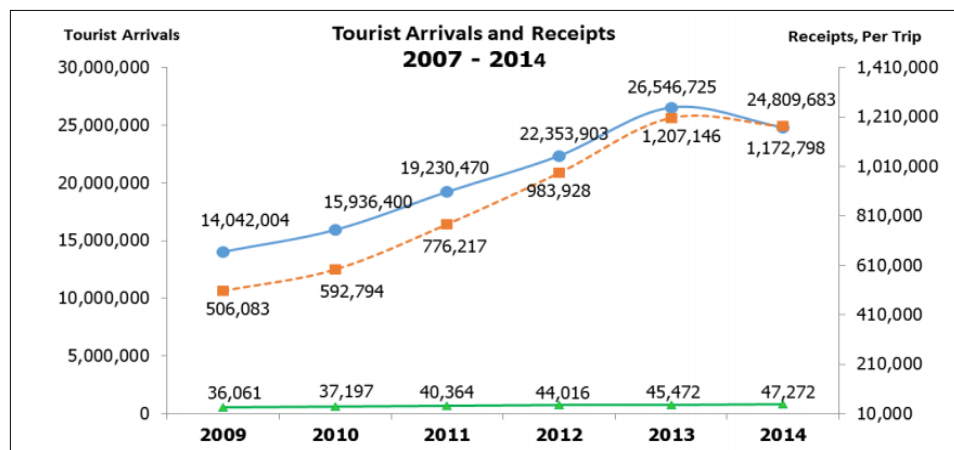
ภาพที่	หน้า
1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว	1
2.1 สิ่งกระตุ้นและผลักดันให้เกิดการจัดการทางสิ่งแวดล้อม	24
2.2 หลักการของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม	27
2.3 ระดับความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมโรงแรม	29
2.4 สัญลักษณ์มูลนิธิใบไม้สีเขียว	39
2.5 เกียรติบัตรใบไม้สีเขียว	43
3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	50

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ในฐานะเป็นกลไกหลักในการช่วยรักษาเสถียรภาพและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งปัจจุบันการท่องเที่ยวไทยมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องทั้งจำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยว ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมาจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 14 ล้านคนในปี 2552 เป็น 24.8 ล้านคนในปี 2557 ซึ่งส่งผลต่อรายได้และค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามจำนวนนักท่องเที่ยว โดยในปี 2556 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวถึง 1.20 ล้านล้านบาทหรือสูงสุดเป็นอันดับ 10 ของโลกและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 26.35 ต่อปีซึ่งสอดคล้องกับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้งของนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2558) ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว แหล่งที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2558.

จากแนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายใต้แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 ซึ่งเป็นแผนหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ พบว่าผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของประเทศไทย แม้จะประสบความสำเร็จในด้านจำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยวแต่ในด้านการพัฒนาสินค้าและบริการพบว่ายังมีข้อจำกัดหลายประการทำให้การดำเนินงานไม่บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและการเดินทาง (Travel and Tourism Competitiveness Index) ของ World Economic Forum หรือ WEF ในปี 2556 ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทยอยู่ในอันดับ 43 จาก 140 ประเทศทั่วโลกหรืออันดับ 9 จาก 25 ประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก โดยตัวชี้วัดด้านมาตรฐานการเดินทางและการท่องเที่ยวยังเป็นจุดอ่อนสำคัญของประเทศไทย รองลงมา คือความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมของภาคธุรกิจในการท่องเที่ยว (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2558) ซึ่งจุดอ่อนดังกล่าวถือเป็นจุดอ่อนที่สำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืนอีกด้วย

ธุรกิจโรงแรมเป็นธุรกิจที่สำคัญในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในปี 2556 ธุรกิจโรงแรมครองสัดส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวมากที่สุดถึงร้อยละ 30 (ศูนย์วิจัยด้านตลาดการท่องเที่ยว, 2557) รวมทั้งศูนย์วิจัยกสิกรไทย ได้คาดการณ์รายได้จากธุรกิจโรงแรมในไตรมาสแรกของปี 2557 ไว้ที่ประมาณ 369,840 ล้านบาทเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 จากปีก่อนหน้าและมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลให้การลงทุนในธุรกิจโรงแรมขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากสถิติของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ระบุว่า ในปี 2555 มีธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยรวมถึง 11,979 แห่งเพิ่มจากปี 2554 ที่มีโรงแรมรวม 11,270 แห่ง ซึ่งการขยายตัวของธุรกิจโรงแรมและอสังหาริมทรัพย์ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากที่พักประเภทโรงแรมมีการใช้พลังงานต่อคืนสูงถึง 130 MJ และมีการปล่อยคาร์บอนต่อคืนสูงถึง 20.6 KgCo. ซึ่งสูงสุดเมื่อเทียบกับที่พักประเภทอื่นๆ (Climate Change and Tourism Responding to Global Challenges 2008 World Tourist Organization and UNDP, 2008)

ปัจจุบันปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติส่งผลกระทบต่อมนุษย์เพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหามลพิษทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ปัญหาขยะ หรือภัยธรรมชาติในรูปแบบต่าง ๆ เช่น น้ำท่วม พายุ ภาวะโลกร้อน รวมทั้งฤดูกาลที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของมนุษย์มากยิ่งขึ้น จากปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ขยายวงกว้างและทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ส่งผลกระทบต่อสังคมเริ่มเกิดการตื่นตัวและให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น จากการศึกษาของ องค์การการท่องเที่ยวโลก (United World Tourism Organization: UNWTO) พบว่าหากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว-

ที่ยังดำเนินไปเหมือนปัจจุบันโดยไม่มี การปรับตัว ภายในปี พ.ศ. 2578 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO2) เพิ่มขึ้นถึง 130% ของปริมาณการปล่อยก๊าซ CO2 ทั้งหมดของโลก (MGR online, 2556) จากผลกระทบดังกล่าวทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของโลกกำลังก้าวสู่โมเดลธุรกิจที่ยั่งยืนมากขึ้น โดยมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการเพื่อก้าวสู่การเติบโตที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม (Green Growth) หรือการเติบโตที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม โดยแนวคิดนี้แสดงถึงการปรับเปลี่ยนการลงทุนทุกรูปแบบ ทั้งการผลิตและบริการให้เป็นรูปแบบที่มีการปล่อยคาร์บอนต่ำ (Low Carbon) ส่งผลให้การเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตจะต้องอยู่บนพื้นฐานของการเดินทางที่ยั่งยืนสู่จุดหมายปลายทางที่ยั่งยืน โดยสินค้าทางการท่องเที่ยวทุกอย่างจะต้องมีความยั่งยืน (IPB World Travel Trends Report, 2011/2012) ส่งผลให้ผู้ประกอบการและธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเกิดการตื่นตัวและตระหนักถึงความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น รวมทั้งผู้ประกอบการในธุรกิจโรงแรมที่เริ่มมีการปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานและต้นตูด้านสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้เกิดการปฏิรูปการจัดการในธุรกิจโรงแรมเข้าสู่สังคมโลว์คาร์บอน (Low Carbon Society) ด้วยการเพิ่มองค์ความรู้ด้านการประหยัดพลังงาน การจัดการสิ่งแวดล้อม มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม และแนวคิดโรงแรมแบบโลว์คาร์บอน ซึ่งธุรกิจโรงแรมที่ดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากจะช่วยลดต้นทุนด้านการใช้พลังงาน สร้างภาพลักษณ์ ลดผลกระทบต่อทรัพยากรในชุมชนที่ตั้งแล้ว ยังช่วยให้ผลการดำเนินงานของโรงแรมมีแนวโน้มดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (กาญจนา แสงลิ้มสุวรรณ, 2556) และ (Kuminoff, Zhang, and Rudi, 2010) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อเข้าพักในโรงแรมสีเขียวมากกว่าโรงแรมปกติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อรายได้ของธุรกิจโรงแรม โดยโรงแรมสีเขียว (Green Hotel) ในประเทศไทย ต้องผ่านการประเมินตามมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งหนึ่งในมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจโรงแรมที่สำคัญ คือมาตรฐานใบไม้สีเขียว (Green Leaf Certification) ของมูลนิธิใบไม้สีเขียว โดยมาตรฐานใบไม้สีเขียว (Green Leaf Certification) จะช่วยสร้างความใส่ใจด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้บังเกิดเป็นรูปธรรมอย่างเด่นชัด โดยโรงแรมที่ได้รับเกียรติบัตรแห่งความสำเร็จด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมนี้ จะเป็นตัวอย่างหนึ่งที่ใช้ให้เห็นว่า การร่วมมือกันยกระดับการจัดมาตรฐานด้านการรักษาสิ่งแวดล้อมของทุกองค์กรจะนำไปให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาประเทศ และเป็นที่ยอมรับในศักยภาพของการดำเนินงาน (Green Leaf Foundation, 2009) ซึ่งปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามมาตรฐานใบไม้สีเขียว จากการศึกษาของ (Arunothaipipat and Lin, 2013) พบว่า งบประมาณที่ใช้ในการลงทุนด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมมีอยู่อย่างจำกัด ทั้งยังขาดหลักฐานเชิงประจักษ์ที่แสดงให้เห็นว่า มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันได้

จากความสำคัญดังกล่าวและช่องว่างของงานวิจัยที่ยังไม่มีการศึกษาอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยโดยเฉพาะความสำเร็จทางการเงินในมุมมองด้านการดำเนินงานขององค์กร ประกอบกับการดำเนินการตามมาตรฐานสิ่งแวดล้อมต้องอาศัยการลงทุนสูงประกอบกับไม่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ที่แสดงให้เห็นว่ามาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมจะช่วยให้ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมดีขึ้นและสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันได้จริง (Rosamarin and Yueh, 2013) การศึกษาอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยจึงเป็นการแสดงหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลจากอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานว่าเป็นไปในทิศทางใด เพื่อประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรวมทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเพิ่มเติมและพัฒนามาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรมอื่น ๆ ต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

- 1) ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยเป็นอย่างไร
- 2) ผลการดำเนินงานและการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยที่มีข้อมูลทั่วไปแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไร
- 3) อิทธิพลของการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย
- 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานและการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยที่มีข้อมูลทั่วไปแตกต่างกัน
- 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ผู้ประกอบการและผู้บริหารธุรกิจโรงแรมและธุรกิจในอุตสาหกรรมอื่น ๆ
 - (1) สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการวางแผนกลยุทธ์และวางแผนการลงทุนด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเกิดประโยชน์สูงสุด
 - (2) สร้างความตระหนักถึงความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมและแสดงข้อมูลเชิงประจักษ์ของมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย
 - (3) สามารถนำข้อมูลที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในธุรกิจ
 - (4) สามารถนำข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจลงทุนในการเข้ารับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด
- 2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านมาตรฐานสิ่งแวดล้อม
 - (1) สามารถนำข้อมูลที่ได้ปรับปรุง พัฒนามาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับธุรกิจอื่น ๆ
 - (2) สามารถนำข้อมูลที่ได้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประชาสัมพันธ์เพื่อการเข้ารับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมทั้งในธุรกิจโรงแรมรวมทั้งธุรกิจอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- 3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว
 - (1) สามารถนำข้อมูลไปพิจารณาเพื่อกำหนดนโยบายและแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งแผนการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม
 - (2) สามารถนำข้อมูลที่ได้ต่อยอดเพื่อกำหนดมาตรฐานของธุรกิจอื่น ๆ ด้านการท่องเที่ยว เช่น ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจบริษัททัวร์ ธุรกิจร้านอาหารและของที่ระลึก เป็นต้น เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นระบบและมีทิศทางเดียวกันเพื่อรองรับกระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของโลก
- 4) ใช้เป็นฐานข้อมูลในการศึกษางานวิจัยด้านมาตรฐานสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย รวมทั้งใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยด้านมาตรฐานสิ่งแวดล้อมต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวในธุรกิจที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งธุรกิจอื่น ๆ สำหรับนักวิจัยและผู้ที่ศึกษาต่อไป

1.5 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตในการศึกษาประกอบด้วย ขอบเขตด้านประชากร ขอบเขตด้านเนื้อหาและขอบเขตด้านระยะเวลา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย คือ ธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาด้านอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยโดยมีรายละเอียดดังนี้

1.5.2.1 มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ศึกษาจากมาตรฐานใบไม้เขียว (Green Leaf Certification)

1.5.2.2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรม ศึกษาจาก ที่ตั้ง ขนาดกิจการและระดับมาตรฐาน (ดาว)

1.5.2.3 ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม ศึกษาจากอัตราส่วนทางการเงิน คือ

1) อัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร คือ

(1) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)

(2) อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE)

(3) อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน

(4) อัตราส่วนกำไรสุทธิ

2) อัตราส่วนในการแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน คือ

(1) อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม

(2) อัตราหมุนเวียนของลูกหนี้

(3) อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ

(4) อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม

3) ตัวชี้วัดสภาพคล่อง

(1) อัตราส่วนทุนหมุนเวียน

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2557 – 30 มีนาคม พ.ศ. 2559

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษา เรื่องการศึกษาอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย ได้มีการนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อใช้ในการศึกษา ดังนี้

มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง ข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งระบุรายละเอียดหรือมาตรการที่ใช้เป็นกฎระเบียบหรือแนวทางให้องค์กรหรือหน่วยงานสามารถจัดระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้และลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินการได้ดีขึ้น

ผลการดำเนินงาน หมายถึง ผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงเพื่อให้ทราบว่าผลผลิตและผลลัพธ์เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยพิจารณาจากตัวชี้วัดทางการเงินเป็นตัววัดผล (Finance Measure)

ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรม หมายถึง เกณฑ์หรือตัวแปรที่ใช้ในการจำแนกประเภทของธุรกิจโรงแรมได้แก่ ที่ตั้ง ขนาดกิจการ และระดับมาตรฐาน (ดาว)

อัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร หมายถึง อัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ โดยประกอบด้วยอัตราส่วนทางการเงินคืออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานและอัตราส่วนกำไรสุทธิ

อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน หมายถึง อัตราส่วนที่แสดงถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจ โดยประกอบด้วยอัตราส่วนทางการเงินคืออัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม อัตราหมุนเวียนของลูกหนี้ อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ และอัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม

อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง หมายถึง อัตราส่วนใช้วัดสภาพคล่องทางการเงินและการแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยประกอบด้วยอัตราส่วนทางการเงินคืออัตราส่วนทุนหมุนเวียน

อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) หมายถึง อัตราส่วนการวัดความสามารถในการทำกำไรของสินทรัพย์ทั้งหมดที่ธุรกิจใช้ในการดำเนินงาน โดยคำนวณจากกำไรสุทธิของธุรกิจต่อสินทรัพย์รวม

อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) หมายถึง อัตราส่วนการวัดเงินลงทุนในส่วนของเจ้าของต่อผลตอบแทนจากการดำเนินงานของธุรกิจ โดยคำนวณจากกำไรสุทธิของธุรกิจต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน หมายถึง อัตราส่วนการวัดความสามารถในการควบคุมค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร โดยคำนวณจากกำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีต่อรายได้รวม

อัตราส่วนกำไรสุทธิ หมายถึง อัตราส่วนการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจ โดยคำนวณจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม

อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม หมายถึง อัตราส่วนการวัดความสามารถของบริษัทในการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ทั้งหมดที่ธุรกิจลงทุนไป โดยคำนวณจากรายได้รวมต่อรวมสินทรัพย์ (เฉลี่ย)

อัตราหมุนเวียนของลูกหนี้ หมายถึง อัตราส่วนการวัดความสามารถในการเรียกเก็บหนี้ทางการค้า โดยคำนวณจากรายได้สุทธิต่อลูกหนี้เฉลี่ย

อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ หมายถึง อัตราส่วนการวัดการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือเพื่อให้ทราบถึงความคล่องตัวของธุรกิจ โดยคำนวณจากต้นทุนขายสินค้าต่อสินค้าคงเหลือ

อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม หมายถึง อัตราส่วนการวัดประสิทธิภาพในการทำกำไร โดยคำนวณจากค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้รวม

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน หมายถึง อัตราส่วนการวัดความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น โดยคำนวณจากสินทรัพย์หมุนเวียน (เท่า) ต่อหนี้สินหมุนเวียน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการศึกษาอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแยกเป็นประเด็นได้ดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม

- 2.1.1 ความหมายของธุรกิจโรงแรม
- 2.1.2 ความสำคัญของธุรกิจโรงแรม
- 2.1.3 การแบ่งประเภทของโรงแรม
- 2.1.4 ระบบดำเนินการจัดมาตรฐานโรงแรม
- 2.1.5 การจัดมาตรฐานโรงแรมในประเทศไทย

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม

- 2.2.1 ความหมายของสิ่งแวดล้อม
- 2.2.2 ผลกระทบจากปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
- 2.2.3 สิ่งกระตุ้นและแรงผลักดันให้ดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม
- 2.2.4 ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environment Management Systems)
- 2.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและผลการดำเนินงานในธุรกิจ

โรงแรม

2.3 แนวคิดวัดผลการดำเนินงานขององค์กร

2.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จของระบบการวัดผลการดำเนินงานขององค์กร
กับความสำเร็จทางการเงินขององค์กร

- 2.3.2 ตัวชี้วัดผลทางการเงินด้านการดำเนินงาน
- 2.3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลการดำเนินงานขององค์กร

2.4 ข้อมูลทั่วไปของมาตรฐานของโรงแรมเพื่อโลกสวย (โรงแรมใบไม้เขียว)

- 2.4.1 ประวัติความเป็นมาของมูลนิธิใบไม้เขียว

2.4.2 ข้อมูลทั่วไปของโครงการใบไม้เขียว

2.4.3 มาตรฐานของโรงแรมเพื่อโลกสวย (โรงแรมใบไม้เขียว) (Green Leaf Standard for ASEAN)

2.4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม

2.1.1 ความหมายของธุรกิจโรงแรม

ความหมายของโรงแรม ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 25547 มาตรา 4 บัญญัติว่าโรงแรม หมายความว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราว สำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ไม่รวมถึงสถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชนหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปและสถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

Peter and Andrew (2004: 1) ได้อธิบายความหมายของธุรกิจโรงแรมไว้ว่า โรงแรม หมายถึง การดำเนินงานเพื่อจัดหาที่พักและให้บริการแก่นักเดินทางหรือนักท่องเที่ยวที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยประจำ

สุพัตรา สร้อยเพชร (2553: 34) ได้อธิบายความหมายของธุรกิจโรงแรมไว้ว่า โรงแรม หมายถึง สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นโดยมีค่าตอบแทน โดยโรงแรมกับสถานบริการอื่นมีความแตกต่างกันในเรื่องของระยะเวลาในการเข้าพัก หากเป็นสถานประกอบการที่เปิดให้เข้าพักชั่วคราวระยะเวลาไม่เกินหนึ่งเดือน ถือเป็นประกอบกิจการโรงแรม แต่หากใช้ระยะเวลาในการเข้าพักนานกว่าหนึ่งเดือนจะเป็นลักษณะของสถานบริการด้านที่พักในรูปแบบอื่น เช่น อพาร์ทเมนต์ เป็นต้น โดยธุรกิจโรงแรมต้องมีลักษณะสำคัญดังนี้

1) ผู้เข้าพักต้องจ่ายค่าที่พัก เป็นค่าตอบแทนให้กับสถานบริการจึงจะสามารถเข้าพักได้ เนื่องจากโรงแรมเป็นสถานประกอบการที่สร้างขึ้นเพื่อรับค่าบริการจากผู้เข้าพัก

- 2) เป็นที่พักแบบชั่วคราวหรือระยะเวลาในการเข้าพักติดต่อกัน ไม่เกินหนึ่งเดือน
- 3) เป็นสถานประกอบการที่มีขนาดใหญ่ ใช้ต้นทุนและแรงงานมาก ดังนั้นจึงต้องมีการบริหารจัดการที่ดี มีระบบแบบแผนในการดำเนินงานที่ได้มาตรฐานเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้เข้าพัก

ขจร กอบเดช (2554: 3) ได้อธิบายความหมายของธุรกิจโรงแรมไว้ว่า ธุรกิจโรงแรม คือการดำเนินธุรกิจแบบที่มีสถานที่ประกอบการจัดตั้งเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่หาที่อยู่หรือที่พัก มีบริการอาหารและเครื่องดื่มไว้บริการคนเดินทางอย่างมีแบบแผน มีมาตรการควบคุมตามขอบข่ายของการบริการนั้น ๆ ด้วยเหตุนี้ธุรกิจโรงแรมจึงแตกต่างไปจากอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ ตรงที่โรงแรมเป็นเครื่องมือการผลิตที่มุ่งขายบริการให้ได้กำไรให้คู่กับการบริหารงานและทุนที่ลงไป

กนกอร อ่อนเรือง (2556: 8) ได้อธิบายความหมายของธุรกิจโรงแรมไว้ว่า ธุรกิจโรงแรม หมายถึงสถานที่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อหารายได้โดยการให้บริการห้องพัก อาหารและเครื่องดื่ม พร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ แก่แขกที่มาใช้บริการ ซึ่งมีการให้บริการส่วนหน้าประกอบด้วยแผนกบริการส่วนหน้า แผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม แผนกแม่บ้าน แผนกช่าง แผนกรักษาความปลอดภัยและการให้บริการส่วนหลังประกอบด้วย แผนกบุคคล แผนกบัญชี แผนกการตลาด

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ธุรกิจโรงแรม หมายถึง สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ เพื่อให้บริการห้องพัก อาหารเครื่องดื่ม รวมทั้งบริการสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ แก่ผู้ที่เข้ามาใช้บริการ โดยมีค่าตอบแทน

2.1.2 ความสำคัญของธุรกิจโรงแรม

ปัจจุบันธุรกิจโรงแรมมีการเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้นลักษณะการดำเนินการจัดการของโรงแรมในอดีตและปัจจุบันจึงมีความแตกต่างกันเนื่องจากหลายปัจจัย อาทิ ขนาดของที่พัก สถานที่ตั้ง สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการเดินทางที่สะดวกสบายมากขึ้นในปัจจุบัน ส่งผลให้ระบบการจัดการในธุรกิจโรงแรมจึงจำเป็นต้องใช้หลักการบริหารตามมาตรฐานสากลและการบริหารงานอย่างมืออาชีพ แม้ธุรกิจโรงแรมจะเป็นธุรกิจที่ดำเนินการโดยมีเป้าหมายเชิงธุรกิจ หากปัจจุบันธุรกิจโรงแรมได้ขยายธุรกิจอย่างกว้างขวางจนสามารถจัดให้เป็นอุตสาหกรรมย่อยประเภทหนึ่ง ซึ่งมีบทบาทความสำคัญต่อท้องถิ่นในฐานะองค์ประกอบสำคัญของการท่องเที่ยวและเป็นศูนย์กลางรวมกิจกรรมชุมชนทางสังคม ธุรกิจโรงแรมจึงมีความสำคัญดังต่อไปนี้

นงคัมภีร์ ศรีธนาอนันต์ (2556: 155-166) ได้อธิบายความสำคัญของธุรกิจโรงแรมโดยพิจารณาจากการที่ธุรกิจโรงแรมเอื้อประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม ดังนี้

2.1.2.1 ความสำคัญเชิงเศรษฐกิจ

1) สร้างงานและอาชีพให้แก่ชุมชน การดำเนินธุรกิจโรงแรมเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งเป็นภาคอุตสาหกรรมที่ต้องอาศัยแรงงานจำนวนมากในขั้นตอนการจัดเตรียมและการให้บริการ เพราะข้อจำกัดที่ไม่สามารถทดแทนได้ด้วยเครื่องจักรในระหว่างการผลิตและให้บริการ

2) นำรายได้เข้าสู่ประเทศและสร้างรายได้หมุนเวียน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถทำรายได้ในรูปแบบเงินตราต่างประเทศที่เข้ามายังประเทศไทยในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก โดยรายได้ที่มาจากค่าใช้จ่ายของผู้ใช้บริการโรงแรมมิได้ส่งผลโดยตรงต่อผู้ประกอบการเท่านั้น แต่ยังหมุนเวียนไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดเป็นรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ เช่น รายได้แก่ธุรกิจและบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รายได้แก่ภาครัฐและรายได้ในรูปแบบของเงินตราต่างประเทศ

3) แหล่งรับป้อนสินค้าและผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมอื่น ธุรกิจโรงแรมมีลักษณะต้องอาศัยการลงทุนสูงโดยเฉพาะด้านอาคาร สถานที่ การตกแต่ง เครื่องใช้อุปกรณ์และวัตถุดิบในการดำเนินงาน จึงนับได้ว่าโรงแรมมีส่วนกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมการผลิตสินค้าอื่น ๆ ก่อให้เกิดการขยายตัวในธุรกิจหลายด้าน

4) สนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวและส่งเสริมการลงทุนในภูมิภาค ธุรกิจโรงแรมจัดเป็นองค์ประกอบสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในการอำนวยความสะดวกด้านที่พักและบริการอาหารแก่นักท่องเที่ยวทำให้การเดินทางเป็นไปอย่างสะดวกสบาย การสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวอาจพิจารณาจากจำนวนห้องพัก ขนาดกิจการ และความหลากหลายของรูปแบบที่พัก ซึ่งเป็นเครื่องชี้ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวซึ่งความพร้อมทางที่พักมีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเลือกจุดหมายแหล่งท่องเที่ยว ในขณะที่ที่พักที่ไม่เพียงพอต่อการบริการถือเป็นอุปสรรคในการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นอกจากนี้ประเทศที่ต้องการขยายปริมาณการลงทุนจากต่างประเทศ ภาครัฐจะให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมการลงทุนสร้างและประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นอันดับต้น ๆ จึงกล่าวได้ว่าธุรกิจโรงแรมมีส่วนกระตุ้นในการส่งเสริมการลงทุนภายในท้องถิ่นนั้น ๆ

2.1.2.2 ความสำคัญเชิงสังคม

1) ช่วยยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของท้องถิ่น การพัฒนาพื้นที่เพื่อสร้างโรงแรมต้องอาศัยระบบการสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ การสร้างโรงแรมจึงมีส่วนช่วยในการนำความเจริญและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ท้องถิ่นนั้น ๆ นอกจากนี้ ยังก่อให้เกิดอาชีพ

ต่างๆซึ่งส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้ที่จะช่วยให้ประชาชนท้องถิ่นมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและลดปัญหาการย้ายถิ่นฐานเข้ามาทำงานในเมืองหลวง

2) เป็นแหล่งบันเทิงของชุมชนเพื่อความพักผ่อนหย่อนใจ ในปัจจุบันพฤติกรรมทางสังคมของผู้คนเปลี่ยนไป จึงมีการเสนอบริการเสริมภายในโรงแรมเพื่อตอบสนองความต้องการด้านการบันเทิงและพักผ่อน เช่น ห้องอาหาร สปา ห้องออกกำลังกาย เป็นต้น ซึ่งแนวโน้มของบริการเสริมของทางโรงแรมที่ทิศทางเติบโตอย่างต่อเนื่องและสร้างรายได้ให้แก่โรงแรมมากขึ้น

3) เป็นแหล่งพบปะสร้างสรรค์และศูนย์รวมกิจกรรมสังคม

4) เป็นแหล่งแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ปัจจุบันมีความนิยมใช้โรงแรมเป็นสถานที่จัดแสดงงานนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ข่าวสารความรู้ ตลอดจนการจัดประชุมสัมมนา โรงแรมจึงกลายเป็นสถานที่พบปะแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้และประสบการณ์ในหลายสาขาวิชา

5) ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมประเพณีของชาติ การแสดงออกเกี่ยวกับวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ได้กลายเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ใช้เป็นจุดเด่นในการสร้างความแตกต่างจากโรงแรมอื่น ๆ เช่น การออกแบบตกแต่งสถานที่ การสร้างบรรยากาศ อาหารไทย การแกะสลัก-ร้อยมาลัย และการแสดงดนตรีไทย เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดการตระหนักถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมและยังช่วยรักษาเอกลักษณ์ของชาติได้

6) สร้างชื่อเสียงประเทศให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย ธุรกิจโรงแรมสามารถนำชื่อเสียงมาสู่ท้องถิ่นและประเทศหากประสบความสำเร็จในการดำเนินกิจการ เช่น โรงแรมที่ได้รับการจัดลำดับจากองค์กรต่างประเทศให้เป็นโรงแรมชั้นนำแห่งหนึ่งของโลก ทำให้โรงแรมกลายเป็นตัวแทนประเทศในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ชื่อเสียงประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ซึ่งรวมถึงกิจการโรงแรมไทยที่เติบโตจนสามารถขยายการลงทุนไปประกอบธุรกิจโรงแรมมาตรฐานสากลในต่างประเทศอีกด้วย

ซึ่งจากความสำคัญของธุรกิจโรงแรมดังกล่าวได้ให้ความสำคัญในด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ สุพัตรา สร้อยเพชร (2553: 36-37) ที่ได้แบ่งความสำคัญของธุรกิจโรงแรมออกเป็น 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยมีการกล่าวถึงความสำคัญในแต่ละด้านด้วยมิติที่ใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเป็นการสร้างรายได้ การสร้างงานและอาชีพรวมทั้งการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศ กล่าวโดยสรุปได้ว่าความสำคัญของธุรกิจโรงแรมมักถูกกล่าวถึงในมิติด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยมีมุมมองข้ามมิติในด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นอีกมิติที่สำคัญที่จะส่งผลให้เกิดความสมดุลในการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป ซึ่งในปัจจุบันธุรกิจโรงแรมเริ่มมีความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการเป็น

ต้นแบบในด้านการจัดการผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชน การสนับสนุนเงินทุนและเป็นเจ้าภาพในการจัดกิจกรรมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน ซึ่งความสำคัญของธุรกิจโรงแรมในเชิงสิ่งแวดล้อมจะส่งผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจต่อไป

2.1.3 การแบ่งประเภทของโรงแรม

ในปัจจุบันมีการจัดแบ่งประเภทของธุรกิจโรงแรมได้หลากหลายรูปแบบ ซึ่งในการจำแนกประเภทของโรงแรมนั้น อาจทำได้หลายวิธีโดยพิจารณาจากเกณฑ์ที่แตกต่างกันได้ดังนี้ บุญเลิศ จิตต์วัฒนา (2548: 107-108) ได้แบ่งธุรกิจโรงแรมออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

2.1.3.1 การแบ่งประเภทของธุรกิจโรงแรมตามทำเลที่ตั้ง สามารถแบ่งออกได้ 4 ประเภท คือ

1) โรงแรมย่านพาณิชยกรรม (Commercial Hotel) เป็นธุรกิจโรงแรมที่ตั้งอยู่ในย่านธุรกิจการค้า สามารถเดินทางได้อย่างสะดวก ผู้เข้ามาเช่ามักมาติดต่อธุรกิจหรือประชุมสัมมนาหรือที่พักของนักท่องเที่ยวแบบกรุ๊ปทัวร์

2) โรงแรมเรซิเดนซ์ (Residential Hotel) เป็นธุรกิจโรงแรมที่ผู้เข้าพักมักเช่าอยู่เป็นเวลานาน ต้องมีสัญญาเช่าซึ่งทางโรงแรมจะมีบริการต่าง ๆ อำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวหรือผู้เข้าพัก โรงแรมประเภทนี้มีห้องพักให้บริการหลายระดับตั้งแต่หรูหราราวถึงห้องพักราคาปานกลาง

3) โรงแรมใกล้สนามบิน (Airport Hotel) เป็นธุรกิจโรงแรมที่ตั้งอยู่ใกล้สนามบิน มักเป็นที่พักสำหรับผู้โดยสารหรือนักท่องเที่ยวที่ร่อนเครื่องบินรวมทั้งได้รับความนิยมนิยามหมู่นักธุรกิจด้วย

4) โรงแรมตากอากาศ (Resort Hotel) เป็นธุรกิจโรงแรมที่สร้างอยู่ตามสถานที่ตากอากาศ เช่น ชายทะเล ภูเขา ทะเลสาบ โดยเป็นสถานที่ที่เข้าถึงได้สะดวกอาจมีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเสริมไปด้วย มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน โดยห้องพักของโรงแรมประเภทนี้มีหลายระดับราคา

นอกเหนือจากการแบ่งประเภทของธุรกิจโรงแรมตามทำเลที่ตั้ง ดังที่กล่าวมาแล้ว ลูพัตรา สร้อยเพชร (2553: 182) ยังได้แบ่งประเภทของธุรกิจโรงแรมโดยใช้เกณฑ์เดียวกัน แต่มีการแบ่งประเภทของธุรกิจโรงแรมตามทำเลที่ตั้งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1) โรงแรมในเมือง (Town Hotel/ Center City Hotel/ Down Town Hotel) เป็นโรงแรมที่มีทำเลที่ตั้งอยู่ในเมือง หรือย่านธุรกิจที่สำคัญส่วนใหญ่มักเป็นโรงแรมที่มีมาตรฐานระดับนานาชาติ กลุ่มผู้เข้าพักหลักคือ นักธุรกิจที่เดินทางมาเพื่อติดต่อธุรกิจ เนื่องจากเป็นที่พักที่

ตั้งอยู่ในทำเลที่มีการคมนาคมสะดวก นอกจากนี้ยังมีกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ชอบท่องเที่ยวตามเมืองสำคัญต่าง ๆ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะมีความสะดวกในการเดินทางและจับจ่ายซื้อสินค้าต่าง ๆ โดยโรงแรมประเภทนี้ส่วนใหญ่จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน

2) โรงแรมประเภทชานเมือง (Suburban Hotel) เป็นโรงแรมที่มีทำเลที่ตั้งอยู่ตามชานเมือง ซึ่งยังมีการคมนาคมสะดวกในระดับหนึ่ง โดยกลุ่มผู้เข้าพักสามารถเดินทางท่องเที่ยวหรือติดต่อธุรกิจได้จากในตัวเมืองหรือสถานที่ใกล้เคียง กลุ่มผู้เข้าพักหลักคือ นักเดินทางที่ต้องการบรรยากาศที่เงียบสงบแต่ยังสามารถติดต่อธุรกิจได้

3) สถานพักตากอากาศ (Resort) เป็นที่พักแรมที่มีที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ ทะเล ภูเขา เกาะ เป็นต้น ซึ่งวัตถุประสงค์ของโรงแรมประเภทนี้คือ ตอบสนองต่อกลุ่มผู้เข้าพักที่ต้องการพักผ่อนมาใช้ชีวิตที่สัมผัสบรรยากาศธรรมชาติ โดยพื้นที่โรงแรมจะกว้างขวางและมีบริการด้านกิจกรรมนันทนาการ เช่น กอล์ฟ กิจกรรมทางน้ำ พายเรือ เป็นต้น กลุ่มผู้เข้าพักส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวตามฤดูกาล

4) โรงแรมประเภทชุมทางการขนส่ง (Terminal Hotel) เป็นโรงแรมประเภทที่มีทำเลที่ตั้งใกล้กับสถานีขนส่งโดยสาร โดยมีวัตถุประสงค์หลักสำหรับให้บริการที่พักแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้โดยสาร สามารถจำแนกได้ดังนี้ โรงแรมท่าอากาศยาน (Airport Hotel) โรงแรมสถานีรถไฟ (Railway Hotel) โรงแรมท่าเรือ (Port Hotel)

5) โรงแรมประเภทริมทางหลวง (Highway Hotel) ส่วนมากเป็นโรงแรมขนาดเล็ก ตั้งอยู่ติดกับทางหลวงหรือถนนสายสำคัญ เป็นที่พักราคาประหยัดสำหรับผู้ที่เดินทางโดยใช้รถยนต์ส่วนตัว จึงมีสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่จำเป็นขั้นพื้นฐานเท่านั้น เนื่องจากผู้เข้าพักต้องการเพียงที่พักเพียงชั่วคราวเท่านั้น โรงแรมประเภทนี้มีชื่อเรียกที่แตกต่างกันออกไป อาทิ โมเต็ล (Motel) มอเตอร์โฮเต็ล (Motor Hotel) อินน์ (Inn) เป็นต้น โดยโรงแรมประเภทนี้จะมีบริการที่จอดรถหน้าประตูห้องพัก

2.1.3.2 การแบ่งประเภทธุรกิจโรงแรมตามอัตราค่าห้องพัก โดยสมาคมโรงแรมแห่งประเทศไทยได้กำหนดชั้นของโรงแรมโดยใช้เกณฑ์ตามราคาห้องพักอยู่ 4 ชั้นคือ

1) โรงแรมชั้นเดอลุกซ์ (Deluxe) คิดค่าบริการห้องพักห้องเดี่ยวตั้งแต่ 700 ถึง 900 บาทขึ้นไปและคิดค่าห้องพักสำหรับห้องคู่ตั้งแต่ 800 ถึง 1,000 บาทขึ้นไป

2) โรงแรมชั้นหนึ่ง (First Class) คิดค่าบริการห้องพักห้องเดี่ยวตั้งแต่ 460 ถึง 660 บาทขึ้นไปและคิดค่าห้องพักสำหรับห้องคู่ตั้งแต่ 660 ถึง 660 บาทขึ้นไป

3) โรงแรมระดับมาตรฐาน (Standard) คิดค่าบริการห้องพักห้องเดี่ยวตั้งแต่ 460 ถึง 660 บาทขึ้นไปและคิดค่าห้องพักสำหรับห้องคู่ตั้งแต่ 660 ถึง 660 บาทขึ้นไป

4) โรงแรมชั้นประหยัด (Economic) คิดค่าบริการห้องพักห้องเดี่ยวตั้งแต่ 180 บาทลงมาและคิดค่าห้องพักสำหรับห้องคู่ตั้งแต่ 300 บาทลงมา

2.1.3.3 การแบ่งประเภทธุรกิจโรงแรมตามจำนวนห้องพักหรือขนาดกิจการ โดยสามารถแบ่งได้ 4 ขนาดคือ

- 1) โรงแรมขนาดใหญ่พิเศษ (Extra Large) เป็นโรงแรมที่มีจำนวนห้องพัก 300 ห้องขึ้นไป
- 2) โรงแรมขนาดใหญ่ (Large Hotel) เป็นโรงแรมที่มีจำนวนห้องพัก 101-300 ห้อง
- 3) โรงแรมขนาดกลาง (Medium Hotel) เป็นโรงแรมที่มีจำนวนห้องพัก 61-100 ห้อง
- 4) โรงแรมขนาดเล็ก (Small Hotel) เป็นโรงแรมที่มีจำนวนห้องพัก 1-60 ห้อง

โดย นงคินุช ศรีธนาอนันต์ (2556: 30) ได้อธิบายถึงความสำคัญบางประการในการแบ่งกลุ่มโรงแรมตามขนาดไว้ว่า

- 1) เพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบผลประกอบการเชิงสถิติของโรงแรม โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีขนาดกิจการพอกัน ผลเปรียบเทียบจะแสดงให้เห็นถึงสภาพธุรกิจและความสามารถในการแข่งขันในตลาด เช่นเปรียบเทียบอัตราการเข้าพักของโรงแรมในกลุ่มกิจการขนาดกลางหรือเปรียบเทียบราคาขายเฉลี่ยต่อห้องของกิจการในกลุ่มโรงแรมขนาดใหญ่
- 2) ในด้านการจัดการ ขนาดของโรงแรมจะสัมพันธ์กับลักษณะโครงสร้างองค์กร กล่าวคือสามารถบอกถึงความซับซ้อนของโครงสร้างองค์กร ระบบการบริหาร การแบ่งส่วนดำเนินงาน ตลอดจนปริมาณสิ่งอำนวยความสะดวกและจำนวนพนักงาน

2.1.3.4 การแบ่งประเภทธุรกิจโรงแรมตามมาตรฐานสากล สามารถแบ่งได้ 5 ชั้นคือ

- 1) โรงแรมชั้น Deluxe = Five Star Hotel
- 2) โรงแรมชั้น First Class = Four Star Hotel
- 3) โรงแรมชั้น Second Class = Three Star Hotel
- 4) โรงแรมชั้น Third Class = Two Star Hotel
- 5) โรงแรมชั้น Four Class = One Star Hotel

2.1.3.5 การแบ่งประเภทธุรกิจโรงแรมตามการจัดอันดับมาตรฐานโรงแรมด้วยระดับ - ดาว (Star Rating System) ตามการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) โดยวัดจากการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

- 1) โรงแรมระดับที่ 1 ห้องเดี่ยวราคาตั้งแต่ 2,600 บาทขึ้นไป = 5 ดาว
- 2) โรงแรมระดับที่ 2 ห้องเดี่ยวราคาตั้งแต่ 1,600-2,499 บาท = 4 ดาว
- 3) โรงแรมระดับที่ 3 ห้องเดี่ยวราคาตั้งแต่ 1,000-1,499 บาท = 3 ดาว
- 4) โรงแรมระดับที่ 4 ห้องเดี่ยวราคาตั้งแต่ 600-999 บาท = 2 ดาว
- 5) โรงแรมระดับที่ 5 ห้องเดี่ยวราคาตั้งแต่ 600 บาทลงมา = 1 ดาว

ซึ่งการแบ่งตามการจัดลำดับมาตรฐานโรงแรมด้วยระดับดาวสอดคล้องกับการจำแนกประเภทของธุรกิจโรงแรมตามมาตรฐานของสิ่งอำนวยความสะดวกหรือระดับการให้บริการ (Hotel Class/ Service Provided) ของสุพัตรา สร้อยเพชร (2553: 190) โดยแบ่งธุรกิจโรงแรมออกเป็น 5 ประเภทคือ

1) โรงแรมประเภทบริการแบบหรูหรา (Luxury Hotel) เป็นที่พักที่เน้นการบริการที่หรูหรา สะดวกสบาย มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าที่จำเป็น ให้การบริการที่ดีเลิศในทุก ๆ ด้าน ทั้งการออกแบบตกแต่งภายในห้องพักและส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม รวมไปถึงพนักงานที่มีประสิทธิภาพในการทำงานสูง

2) โรงแรมประเภทบริการเต็มรูปแบบ (Full Service Hotel) เป็นที่พักที่ให้บริการที่ครบครันและหลากหลายในทุกๆ ส่วนงานของโรงแรม ได้แก่ ห้องพัก ห้องอาหารและบริการอื่นๆ แต่บรรยากาศจะหรูหราน้อยกว่าและอัตราราคาที่ต่ำกว่าที่พักที่มีบริการแบบหรูหรา มีการให้บริการที่ดี

3) โรงแรมประเภทบริการแบบจำกัด (Limited Service Hotel) เป็นที่พักที่มีการให้บริการที่จำกัด ระดับการให้บริการอยู่ในระดับปานกลาง อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อความต้องการพื้นฐานสำหรับผู้เข้าพัก เช่น โทรศัพท์ โทรทัศน์ ห้องอาหาร บริการซักรีด เป็นต้น

4) โรงแรมประเภทบริการแบบประหยัด (Budget Service Hotel) เป็นที่พักที่ให้การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่จำเป็นต่อการพักแรม อาจมีเฉพาะการบริการห้องพัก อาหารและเครื่องดื่มแบบจำกัด บางแห่งอาจต้องใช้บริการห้องน้ำร่วมกัน เช่น เกสต์เฮ้าส์ (Guesthouse) เป็นต้น

5) โรงแรมประเภทบริการตนเอง (Self-Service Hotel) เป็นที่พักที่จัดให้บริการเฉพาะเพียงห้องพัก ซึ่งผู้เข้าพักต้องจัดเตรียมอุปกรณ์บางอย่างที่จำเป็นสำหรับพักแรม

รวมทั้งการจัดหาอาหารและเครื่องคั้นด้วยตนเอง โดยมีห้องอาบน้ำและห้องครัวแบบใช้ร่วมกันระหว่างผู้เข้าพัก เช่น ที่พักสำหรับผู้ชาย (Hostel) เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การแบ่งประเภทของโรงแรมสามารถแบ่งได้ 5 ประเภท โดยใช้เกณฑ์ทำเลที่ตั้ง อัตราค่าห้องพัก ขนาดหรือจำนวนห้องพัก มาตรฐานสากลและการจัดอันดับด้วยระดับดาว ซึ่งนอกจากเกณฑ์ที่กล่าวมา ยังมีการจำแนกประเภทโดยใช้เกณฑ์จุดประสงค์การเข้าพัก หรือการเข้ามาใช้บริการและระดับของบริการซึ่งการจำแนกประเภทของธุรกิจโรงแรมขึ้นอยู่กับบริบทในการประยุกต์ใช้ที่เหมาะสมด้วย โดยการระบุประเภทที่พักมีประโยชน์ทั้งต่อผู้บริโภคหรือผู้เข้าพัก และต่อผู้ประกอบการกล่าวคือการแบ่งประเภทโรงแรมสร้างความคาดหวังให้ผู้ใช้บริการ ในขณะที่เดียวกันผู้ประกอบการก็สามารถอาศัยความรู้เรื่องการแบ่งประเภทโรงแรมนี้เป็นแนวทางในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับประเภทกิจการที่ได้สื่อสารแก่ภายนอก นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยการวิเคราะห์สถานการณ์การแข่งขันและแนวโน้มของตลาดของธุรกิจในกลุ่มประเภทเดียวกัน (นงคัมุข ศรีธนาอนันต์, 2556)

2.1.4 ระบบดำเนินการจัดมาตรฐานโรงแรม

นงคัมุข ศรีธนาอนันต์ (2556: 49-52) ในการจัดตั้งระบบเพื่อการดำเนินการของโรงแรมตามมาตรฐาน จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญคือ

2.1.4.1 หน่วยงานรับผิดชอบและสัญลักษณ์ที่ใช้ ปัจจุบันหน่วยงานในต่างประเทศที่พัฒนาระบบขึ้นใช้ มีทั้งภาคเอกชนและภาครัฐซึ่งมีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง การท่องเที่ยวและการโรงแรม โดยรูปสัญลักษณ์ที่เป็นที่รู้จักกันดีในสากลคือรูปดาว (★) 1-5 รูปแทนค่าระดับมาตรฐานที่ต่างกันของโรงแรมและเป็นที่ยอมรับใช้ในประเทศตะวันตก

2.1.4.2 แนวทางการดำเนินการของระบบ สามารถดำเนินการได้ 2 แบบคือ

1) แบบอิสระ (Voluntary Schemes) เป็นแบบที่กิจการโรงแรมสามารถเลือกสมัครเข้าระบบตามความสมัครใจซึ่งต้องจ่ายค่าสมัครเพื่อรับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน และเพื่อให้มีชื่ออยู่ในทะเบียนรายชื่อที่มีการจัดพิมพ์เป็นหนังสือเผยแพร่สู่ตลาดผู้บริโภค และเผยแพร่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หน่วยงานรับผิดชอบอาจเป็นได้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนหรือมาจากความร่วมมือจากทั้งสองฝ่าย

2) แบบบังคับ (Compulsory Schemes) โดยหน่วยงานรัฐจะออกกฎหมายบังคับใช้ ให้สถานที่พักแรมทุกแห่งต้องมาขึ้นทะเบียน รับการตรวจและจัดเข้ากลุ่มในระดับต่าง ๆ และใช้สัญลักษณ์ที่กำหนด เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมาตรฐานของกิจการและการรวบรวม

ข้อมูลที่พักที่ถูกต้องครบถ้วน ทำให้สะดวกต่อนักท่องเที่ยวในการเลือกที่พักที่ได้รับการประกันคุณภาพ

2.1.4.3 เกณฑ์มาตรฐาน ที่ใช้ในการวัดหรือจัดระดับโรงแรม โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์หรือรายละเอียดของลักษณะบริการด้านต่าง ๆ เพื่อใช้ในการตรวจสอบและให้คะแนนลักษณะเกณฑ์ (Criteria) ที่กำหนดขึ้นสามารถแบ่งกว้าง ๆ เป็น 2 ลักษณะคือ

1) เกณฑ์เชิงปริมาณ (Quantitative) โดยส่วนใหญ่จะพิจารณาจากปัจจัยที่จับต้องได้ (Tangible) เช่น ขนาด โครงสร้าง แบบตัวอาคาร โรงแรม สถานที่จอดรถ จำนวนห้องพัก จำนวนพนักงานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีผลต่อมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยและสุขอนามัย การตรวจสอบจะทำได้ไม่ยากโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2) เกณฑ์เชิงคุณภาพ (Qualitative) โดยส่วนใหญ่จะพิจารณาจากปัจจัยที่จับต้องไม่ได้ (Intangible) ได้แก่ ลักษณะด้านคุณภาพบริการซึ่งผู้บริโภครับรู้จากประสบการณ์ขณะใช้บริการและแสดงออกเป็นท่าทีหรือทัศนคติที่มีต่อการบริการของโรงแรม ต่อระบบการบริหารและต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร จึงรวมถึงความพึงพอใจ ความสะดวกสบาย บรรยากาศ ความเอาใจใส่ ความอ่อนน้อม เป็นต้น คุณลักษณะเหล่านี้ประเมินได้ยากและไม่สามารถกำหนดเกณฑ์ได้ชัดเจนเพราะขึ้นอยู่กับความรู้สึกและมาตรฐานในใจของแต่ละบุคคล ซึ่งต้องใช้ความรู้สึกส่วนตัวและประสบการณ์หนหลังของผู้ประเมิน ดังนั้นจึงมักนำมาสู่การโต้แย้งเกี่ยวกับการกำหนดเกณฑ์และวิธีประเมิน

และถึงแม้ว่าการกำหนดเกณฑ์จะเป็นสิ่งสำคัญในการรักษาระดับมาตรฐาน แต่ในทางปฏิบัติของการจัดตั้งระบบมักจะประสบกับความยากลำบากในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานที่เห็นพ้องกันทุกฝ่าย

2.1.4.4 วิธีดำเนินการตรวจสอบและรับรอง ในระบบดำเนินการแบบอิสระ จะเริ่มจากธุรกิจแจ้งขอสมัครเข้าระบบโดยสามารถเลือกระดับมาตรฐานที่ตั้งเป้าหมายไว้ และอาจต้องเสียค่าธรรมเนียมจดทะเบียนเป็นรายปี

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ระบบดำเนินการจัดมาตรฐานโรงแรมต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญคือ หน่วยงานรับผิดชอบและสัญลักษณ์ที่ใช้ แนวทางดำเนินการของระบบเกณฑ์มาตรฐานและวิธีดำเนินการตรวจสอบและรับรอง โดยธุรกิจโรงแรมสามารถดำเนินการเพื่อรับรองมาตรฐานได้หลากหลายมาตรฐานตามแต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดขึ้นซึ่งแต่ละมาตรฐานจะแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของมาตรฐาน โดยธุรกิจโรงแรมจึงต้องเลือกมาตรฐานที่มีความสอดคล้องกับนโยบายของกิจการและเป้าหมายตามที่วางไว้

2.1.5 การจัดมาตรฐานโรงแรมในประเทศไทย

นงคันทน์ ศรีธนาอนันต์ (2556: 54-55) จากการศึกษาพัฒนาการของโรงแรมไทยพบว่า การจัดมาตรฐานโรงแรมในประเทศไทยในยุคแรกเริ่มจากการพยายามจัดประเภทโรงแรม โดยกระทรวงมหาดไทยเพื่อประโยชน์ในการควบคุมและรักษาความปลอดภัยโดยมีการระบุชั้นโรงแรมในกฎกระทรวงมหาดไทยฉบับแรกตามความในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478 โดยกำหนดให้แบ่งประเภทโรงแรมเป็นชั้น 1, 2, 3 ต่อมาถูกยกเลิกในปี พ.ศ. 2504 ต่อมาในปี พ.ศ. 2525 กระทรวงมหาดไทยได้มีเอกสารกำหนดมาตรฐานโรงแรมชั้นหนึ่งสำหรับใช้ประกอบการพิจารณาผ่อนผันอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ที่กำหนด เช่น ขนาด สถานที่ตั้ง ที่จอดรถ จำนวนห้องพัก เป็นต้น ซึ่งต่อมาประสบปัญหาในเรื่องความหมายของโรงแรมและความไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่อมาในพ.ศ. 2528 กระทรวงจึงได้เปลี่ยนคำว่า มาตรฐานโรงแรมชั้นหนึ่ง เป็นมาตรฐานโรงแรมเพื่อการท่องเที่ยว เมื่อการท่องเที่ยวภายในประเทศขยายตัวอย่างต่อเนื่อง กระทรวงมหาดไทยจึงพิจารณาปรับปรุงรายละเอียดหลักเกณฑ์มาตรฐานโรงแรมเพื่อการท่องเที่ยวในปีพ.ศ. 2535 โดยเปลี่ยนหลักเกณฑ์จากเดิม 13 ข้อเป็น 15 ข้อ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อป้องกันไม่ให้โรงแรมดำเนินกิจการขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี สำหรับการเผยแพร่รูปสัญลักษณ์เพื่อใช้กับธุรกิจโรงแรมที่มีการเผยแพร่ครั้งแรก เป็นการส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นผลจากการจัดกิจกรรมเผยแพร่โครงการใบไม้เขียวของคณะกรรมการส่งเสริมกิจกรรมสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว (Board of Environmental Promotion of Tourism Activities-BEPTA) มีวัตถุประสงค์เฉพาะที่ชัดเจนคือ เพื่อพัฒนาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในธุรกิจโรงแรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับกระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โลก โครงการดังกล่าวมีกระบวนการที่เปิดให้โรงแรมทั่วไปสามารถสมัครเข้าร่วมโครงการได้อย่างอิสระเพื่อรับการตรวจสอบคุณสมบัติโรงแรมด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมในการดำเนินงานแผนกต่างๆ มีการเสนอแนวทางเพื่อประหยัดการใช้พลังงานอันจะช่วยลดค่าใช้จ่ายโดยรวมของกิจการ มีการประเมินผลและมอบเกียรติบัตร (อายุ 2 ปี) ให้แก่ธุรกิจที่ผ่านการตรวจซึ่งจะแสดงรูปใบไม้เขียว 1-5 ใบตามระดับความสามารถของโรงแรม

อย่างไรก็ตาม ภาคธุรกิจโรงแรมได้มีความเคลื่อนไหวในการจัดมาตรฐานโรงแรมอีกครั้งในปี พ.ศ. 2542 โดยสมาคมโรงแรมไทยร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสมาคมไทยธุรกิจท่องเที่ยว ได้ดำเนินการศึกษาเพื่อจัดตั้งระบบการจัดมาตรฐานโรงแรมไทย ต่อมาในปี พ.ศ. 2545 จึงเริ่มมีการประชาสัมพันธ์ “มาตรฐานโรงแรมในประเทศไทย” ซึ่งได้พัฒนาขึ้นโดยผ่านการทดสอบและปรับปรุงให้เหมาะสม และมีการจัดตั้งองค์กรรับผิดชอบดำเนินการรับรองมาตรฐาน

โรงแรมในประเทศไทยเป็นครั้งแรกคือ มูลนิธิพัฒนามาตรฐานและบุคลากรในอุตสาหกรรมบริการ และการท่องเที่ยว

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดทำมาตรฐานของโรงแรมในประเทศไทยเริ่มจากการจัดทำมาตรฐานจากสิ่งอำนวยความสะดวกโดยมีเกณฑ์สอดคล้องกับการจัดประเภทของโรงแรมซึ่งในยุคต่อมา มาตรฐานของโรงแรมไทยเริ่มมีวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น เช่นมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มาตรฐานการบริหารจัดการคุณภาพ เป็นต้น โดยการเข้ารับมาตรฐานแตกต่างกันไปตามหน่วยงาน และวัตถุประสงค์ของมาตรฐาน โดยมีทั้งแบบบังคับและแบบสมัครใจ ซึ่งมาตรฐานที่ธุรกิจโรงแรมได้รับจะช่วยสร้างความแตกต่าง สร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขันรวมทั้งสร้างหลักฐานแบบเป็นรูปธรรมตามวัตถุประสงค์ในแต่ละมาตรฐาน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม

2.2.1 ความหมายของสิ่งแวดล้อม

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม (2557: 8) ได้ให้ความหมายของสิ่งแวดล้อมไว้ว่าสิ่งแวดล้อม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต รวมไปถึงวัฒนธรรมแบบแผน ประเพณี ความเชื่อ มีอิทธิพลเกี่ยวข้องกันถึง เป็นปัจจัยในการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ผลกระทบจากปัจจัยหนึ่งจะมีส่วนส่งเสริมหรือทำลายอีกส่วนหนึ่งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยสิ่งแวดล้อมบางอย่างมีอยู่แล้วตามธรรมชาติ บางอย่างเกิดจากการประดิษฐ์ คิดค้นและสร้างขึ้นด้วยฝีมือมนุษย์

สุเทพ ชีรศาสตร์ (2542: 1) ได้ให้ความหมายสิ่งแวดล้อมไว้ว่า สิ่งแวดล้อม หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเราทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น ตลอดจนอาคาร บ้านเรือน ถนน สิ่งประดิษฐ์รวมทั้งขนบธรรมเนียมประเพณีด้วย

สุกาญจน์ รัตนเลิศสุธรรม (2550: 3) ได้ให้ความหมายของคำว่าสิ่งแวดล้อมไว้ว่า สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและสิ่งทีมนุษย์สร้างขึ้นทั้งสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตรอบ ๆ ตัวเรา

ราชบัณฑิตยสถาน (2552) บัญญัติความหมายของสิ่งแวดล้อมไว้ว่า สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ทั้งทางธรรมชาติและทางสังคมที่อยู่รอบ ๆ ตัวมนุษย์ทั้งที่ดีและไม่ดี

วันวิสา วัลย์ดาว (2553: 6) ได้ให้ความหมายสิ่งแวดล้อมไว้ว่า สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งรูปธรรมและนามธรรมซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติรวมทั้งเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น

อมราวดี วิจิตร (2556: 24) ได้ให้ความหมายสิ่งแวดล้อมไว้ว่า สิ่งแวดล้อม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมตลอดจนเป็นสิ่งที่ให้คุณและให้โทษ สามารถแบ่งออกเป็น 4 มิติคือ เทคโนโลยี ของเสีย มลพิษสิ่งแวดล้อม และมนุษย์ โดยมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันไปทั้งระบบ

กล่าวโดยสรุปได้ว่าสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งรูปธรรมและนามธรรม มีชีวิตและไม่มีชีวิต เกิดขึ้นเองทั้งตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้นมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทั้งระบบ

2.2.2 ผลกระทบจากปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

ปัจจุบันปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเริ่มส่งผลกระทบต่อชีวิตของมนุษย์มากยิ่งขึ้นทั้งนี้สาเหตุสำคัญเกิดจากการขาดความเอาใจใส่ต่อการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา ซึ่งปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินชีวิตและสังคมโดยรวม โดยสามารถสรุปผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมได้ดังนี้

2.2.2.1 การขาดความสมดุลของระบบนิเวศน์ กิจกรรมของมนุษย์โดยส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมการผลิต การบริการรวมทั้งภาคครัวเรือนซึ่งของเสียจากกิจกรรมของมนุษย์มักก่อให้เกิดมลพิษและของเสียที่ถูกปล่อยกลับคืนสู่ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งจากการกระทำดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสภาวะความสมดุลของธรรมชาติ และมักสร้างความเสียหายให้กับทรัพยากรที่เหลืออยู่

2.2.2.2 การทำลายชั้นบรรยากาศ OZONE ชั้นบรรยากาศ OZONE ถูกทำลายและก่อให้เกิดรูในชั้นบรรยากาศโดยสาเหตุหลักมาจาก สารประเภทที่มีองค์ประกอบพวกคลอรีน เช่น CFCs หรือสารทำความเย็น ซึ่งการเกิดรูรั่วในชั้นบรรยากาศส่งผลให้รังสีจากแสงอาทิตย์สามารถเข้ามากระทบกับมนุษย์และสิ่งมีชีวิตได้มากขึ้น

2.2.2.3 การเกิดฝนกรด เกิดจากปัญหามลพิษอันเกิดจากกระบวนการเผาผลาญของสารฟอสซิล เช่น น้ำมัน ถ่านหิน แก๊ส ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์เป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็น การใช้รถยนต์ โรงงานผลิตไฟฟ้า เป็นต้น ซึ่งจากการเผาผลาญเหล่านี้จะทำให้เกิดสารที่เรียกว่า SOX NOX เมื่อรวมกับฝนที่ตกลงมาทำให้เกิดกรดพวกซัลฟูริกและไนตริกซึ่งมีสภาพเป็นกรดอ่อน มีฤทธิ์ทำลายกัดกร่อนสิ่งก่อสร้าง อาคารบ้านเรือน ทำลายพืชผักการเกษตร แหล่งน้ำ

2.2.2.4 การร้อนขึ้นของอุณหภูมิโลก อุณหภูมิโลกที่สูงขึ้นหรือปรากฏการณ์เรือนกระจกเกิดจากกิจกรรมที่เพิ่ม CO₂ ออกสู่บรรยากาศเกินกว่าความสามารถของพืชที่จะเปลี่ยนให้เป็น O₂ ได้ทำให้ CO₂ ปล่อยออกสู่ชั้นบรรยากาศโลกมากเกิดเป็นชั้นเรือนกระจกที่สะท้อนความ

ร้อนลุ่มมนุษย์อีกครั้งเหมือนมนุษย์อาศัยอยู่ในภาชนะที่ปิด ซึ่งการร้อนขึ้นของอุณหภูมิโลกส่งผลให้น้ำแข็งขั้วโลกละลาย เกิดน้ำท่วม อากาศร้อนขึ้น รวมทั้งทำให้ระดับน้ำทะเลสูงขึ้นด้วย

2.2.2.5 มลพิษทางน้ำ ซึ่งสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมาจากการใช้สารเคมีในการปลูกพืชของเกษตรกร รวมทั้งการปล่อยสารเคมีจากโรงงานอุตสาหกรรมและครัวเรือน ซึ่งสารเคมีเหล่านี้จะถูกปล่อยสู่แหล่งน้ำและไหลสู่ทะเล ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาจากการขาดแคลนน้ำกินน้ำใช้ที่สะอาดแล้วยังส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ในทะเลและส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อาหาร

2.2.2.6 มลพิษทางดิน ปัญหามลพิษที่ถูกปล่อยลงดินส่วนใหญ่มักมาจากกระบวนการอุตสาหกรรมซึ่งมักจะส่งผลกระทบต่อทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยมลพิษทางดินจะส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ ทำลายความสมบูรณ์ของดินทำให้ไม่สามารถปลูกพืชผลทางการเกษตรได้

2.2.2.7 ปัญหาขยะ ที่เกิดจากการบริโภคเกินความจำเป็นจนมีส่วนที่เหลือ รวมทั้งกระบวนการผลิตต่างๆ ซึ่งขยะมีทั้งย่อยสลายได้และย่อยสลายไม่ได้ขยะบางประเภทใช้เวลาย่อยสลายนาน ทำให้เกิดเป็นมลพิษในสังคม สร้างความรำคาญทั้งกลิ่นและทัศนียภาพ

อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นล้วนส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ทั้งสิ้น ซึ่งนอกจากผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมดังที่กล่าวมาแล้วยังมีผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ อีกมากมายไม่ว่าจะเป็นมลพิษทางอากาศ มลพิษจากการขนส่ง เป็นต้น ซึ่งผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อมและไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่าธุรกิจต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่างเป็นส่วนหนึ่งของการก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเหล่านี้

2.2.3 สิ่งกระตุ้นและแรงผลักดันให้ดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม

เนื่องจากผลกระทบของปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เริ่มขยายตัวในวงกว้าง ดังนั้น จึงเกิดแรงกระตุ้นและแรงผลักดันให้เกิดการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นจากภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ได้รับผลกระทบผู้เกี่ยวข้อง ทำให้มีแรงกระตุ้นและผลักดันจากกลุ่มผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ โดยสิ่งกระตุ้นและแรงผลักดันให้เกิดการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม ถือเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการดำเนินธุรกิจซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 สิ่งกระตุ้นและผลักดันทำให้เกิดการจัดการทางสิ่งแวดล้อม

แหล่งที่มา : สุเทพ ชีรศาสตร์, 2542.

2.2.3.1 ข้อกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมนับว่าเป็นแรงกดดันอย่างหนึ่งที่บังคับโดยหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้มีการปฏิบัติตาม ทุกประเทศทั่วโลกก็พยายามออกกฎหมาย ข้อบังคับต่างๆ เพื่อมาควบคุมกิจกรรมต่างๆ ภายในของตนเอง ความเข้มงวดอาจจะไม่ทั่วถึง ปัจจุบันกฎระเบียบข้อกฎหมายจะถูกควบคุมโดยองค์กรของรัฐ ซึ่งจะขาดกำลังคนที่จะทำให้ควบคุมอย่างทั่วถึง ซึ่งจะเป็นการควบคุมที่ปลายทาง แม้ปัจจุบันจะมีกฎหมายทางด้านมลพิษที่ปล่อยออกสู่อากาศ ฝุ่นน้ำ วัตถุมีพิษและอันตรายและอื่นๆ มากยิ่งขึ้นก็ตาม

2.2.3.2 ลูกค้า/ผู้บริโภค ผู้บริโภคนับว่าเป็นแรงกดดันที่สำคัญเพราะผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมก็คือผู้บริโภค ที่เห็น ได้ชัด เช่น สินค้าที่ประหยัดพลังงาน บางประเทศที่ผู้บริโภคมีจิตสำนึกสูงจะมีความต้องการสินค้าที่ทำลายสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด โดยจะมีสินค้าประเภทที่ติดฉลากสีเขียวซึ่งเป็นการรับรองว่ากระบวนการผลิต กระบวนการที่เกี่ยวข้องเป็นไปตามเกณฑ์กำหนดที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

2.2.3.3 ธนาคาร นับว่าเป็นแรงกดดันที่ดีเพราะผู้ลงทุนจะต้องกู้เงินจากธนาคาร หากหน่วยงานมีการเอาใจใส่ด้านสิ่งแวดล้อมก็เท่ากับว่ามีความน่าเชื่อถือและลดความเสี่ยงในตัว เพราะการดำเนินการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมจะเท่ากับเป็นการป้องกันปัญหาต่างๆ ที่อาจจะเกิด ปัญหาที่จะรุนแรง ปัญหาที่จะทำให้เสียชื่อเสียงต่างๆ ปัญหาที่เกิดจากชุมชน ปัญหาอันเกิดจากความเสียหายต่างๆ มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพด้วยต้นทุนที่เหมาะสมเป็นที่น่าเชื่อถือของลูกค้า ซึ่งสิ่ง

ต่างๆ เหล่านี้จะมีผลต่อการชำระเงินคืนต่อธนาคาร เมื่อมีกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อมจะทำให้ธนาคารมั่นใจในผู้กู้เงินหรือลูกค้าว่าจะมีความสามารถในการชำระเงินที่กู้ไปได้มากขึ้น ความน่าเชื่อถือและอัตราการเสี่ยง จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ธนาคารอาจจะใช้เป็นหนึ่งในการปล่อยเงินกู้

2.2.3.4 ประกันภัย ความเสี่ยงและความน่าเชื่อถือ นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในวงการประกันภัย องค์กรที่มีการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมจะทำให้ลดความเสี่ยงภัยและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในต่างประเทศองค์กรมีการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม ทำให้มีผลกระทบต่ออัตราการเบี้ยประกัน เพราะเท่ากับลดความเสี่ยงซึ่งวงการประกันภัยกังวลอย่างยิ่ง

2.2.3.5 ผู้ลงทุน/ตลาดหลักทรัพย์ การดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมจะทำให้เกิดการพัฒนาแบบยั่งยืนลดอัตราการเสี่ยงและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ประเด็นที่ผู้ลงทุนใช้เป็นเงื่อนไขพิจารณาการลงทุนก็คือ การพัฒนาแบบยั่งยืน การเสี่ยง การดำเนินการด้วยต้นทุนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อมจึงนับว่าเป็นคำตอบที่สร้างความมั่นใจให้ผู้ลงทุนได้

2.2.3.6 สุขภาพและความปลอดภัย การดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมจะช่วยลดอุบัติเหตุ ลดปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยซึ่งหากชุมชนและพนักงานได้รับความเดือดร้อนก็จะมีหน่วยงานต่าง ๆ สังคมต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องจะสร้างความเสียหายให้แก่หน่วยงาน ทั้งในแง่ชื่อเสียง ความน่าเชื่อถือ และมีผลต่อธุรกิจอย่างมากมาย ถ้ามีการจัดการที่ดีแล้วปัญหาดังกล่าวก็จะค่อย ๆ ลดน้อยลงและไม่ส่งผลกระทบต่อรุนแรงและเสียหายได้

2.2.3.7 สังคม/ภาพพจน์และชื่อเสียง การดำเนินกิจกรรมที่นอกจากจะไม่สร้างปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังต้องมามาตรการช่วยสร้างเสริมให้สอดคล้องกันด้วย เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องของทุกคน หากองค์กรใดมีการเอาใจใส่ด้านสิ่งแวดล้อมก็จะได้รับการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้องและถ้ามีการทำอย่างสม่ำเสมอจะทำให้เกิดภาพพจน์ที่ดีที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือ และในที่สุดก็มีผลต่อสินค้าและบริการที่ขายด้วย ซึ่งก็นับว่าเป็นผลดีต่อการตลาด

2.2.3.8 ประสิทธิภาพของการผลิต การดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อมทำให้ประสิทธิภาพของผลผลิตดีขึ้นมีการใช้วัตถุดิบอย่างคุ้มค่าทำให้ได้ผลิตภัณฑ์มากขึ้น ลดของเสีย เพราะมีระบบการจัดการที่ดี ช่วยให้มีข้อมูลและแนวทางที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหา

2.2.3.9 การลดต้นทุน

2.2.3.10 ข้อกีดกันทางการค้า มีโอกาสเป็นไปได้ที่ผู้ซื้อจากต่างประเทศจะจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นเงื่อนไขในการเลือกซื้อสินค้า โดยองค์กรจะต้องมามาตรการจัดระบบสิ่งแวดล้อม หรือมีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีจึงจะเลือกซื้อสินค้า ซึ่งมุมมองอาจจะดูที่ระบบการ

จัดการขององค์กรและผลิตภัณฑ์ขององค์กร (Environmental Management System and Eco Labeling) ซึ่งเป็นสิทธิของผู้ซื้อและผู้ซื้อที่จะเลือกซื้อสินค้าที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า และจากองค์กรที่มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี

2.2.3.11 การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน เมื่อมีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ และต้นทุนต่ำ มีความน่าเชื่อถือจากลูกค้าทำให้ได้เปรียบคู่แข่ง ทำให้สามารถแข่งขันในตลาดได้

2.2.3.12 ยอดขาย เมื่อองค์กรมีวิธีการดำเนินการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพจะทำให้มีการผลิตในต้นทุนที่เหมาะสมมีความน่าเชื่อถือ และภาพพจน์ที่ดีก็จะส่งผลกระทบต่อการตลาดและยอดขายของสินค้าขององค์กร การดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมจึงนับได้ว่าช่วยส่งเสริมยอดขายทางอ้อมนั่นเอง

2.2.3.13 การปรับปรุงเทคโนโลยี องค์กรต้องมีการปรับปรุงปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมอยู่เรื่อย ๆ เพื่อให้บรรลุตามนโยบาย ทำให้ต้องมีการพัฒนาและมีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ไปในตัว เพราะจะต้องปรับปรุงอยู่เสมอ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า สิ่งกระตุ้นและแรงผลักดันให้ดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กรเนื่องจากสิ่งกระตุ้นและแรงผลักดันถือเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรทางตรงและทางอ้อม ซึ่งหลังจากการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมผลกระทบที่ได้รับต่อองค์กรจะช่วยให้การดำเนินงานขององค์กรมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

2.2.4 ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environment Management Systems หรือ EMS)

ในปัจจุบันองค์กรส่วนใหญ่ได้เลือกใช้ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นเครื่องมือในการดำเนินการทางสิ่งแวดล้อมและปรับปรุงผลการดำเนินงานให้ต่อเนื่องตลอดเวลา ซึ่งระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม หมายถึง ระบบการจัดการทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีโครงสร้างหน้าที่ ความรับผิดชอบที่ชัดเจน วิธีการ กระบวนการและทรัพยากรอย่างเพียงพอในการดำเนินการ

2.2.4.1 หลักการพื้นฐานของการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม มีพื้นฐานจากแนวคิดจากหลักการของ PDCA กล่าวคือ (ชเรศ ศรีสถิต, 2549)

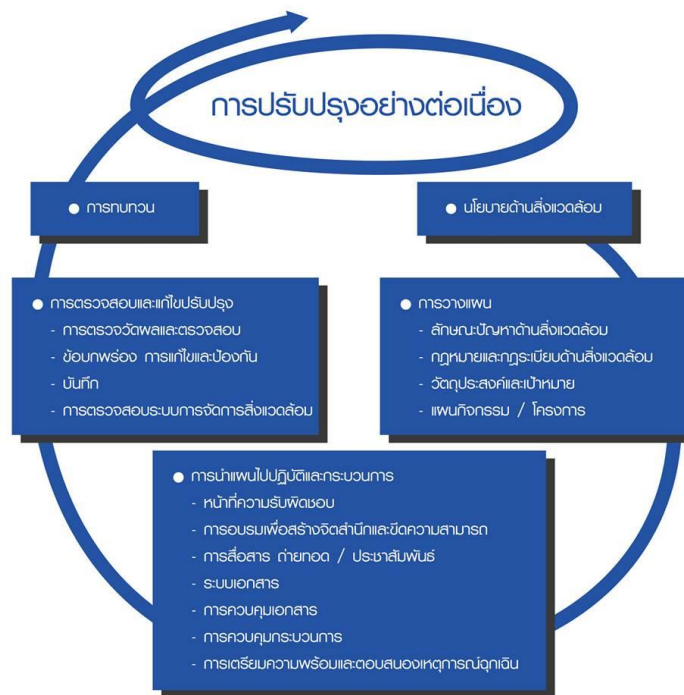
1) P-Plan คือ การจัดทำวัตถุประสงค์และกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามที่องค์กรได้ตั้งนโยบายไว้

2) D-Do คือ การดำเนินการกระบวนการต่าง ๆ

3) C-Check คือ การตรวจสอบกระบวนการต่าง ๆ ที่ขัดแย้งต่อนโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กฎหมายหรือข้อกำหนดอื่น ๆ

4) A-Action คือ การดำเนินการปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักการของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ต้องมี โครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน วิธีการ กระบวนการและทรัพยากรที่เพียงพอในการ ดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ทุกชั้นตอนต้องมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 หลักการของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

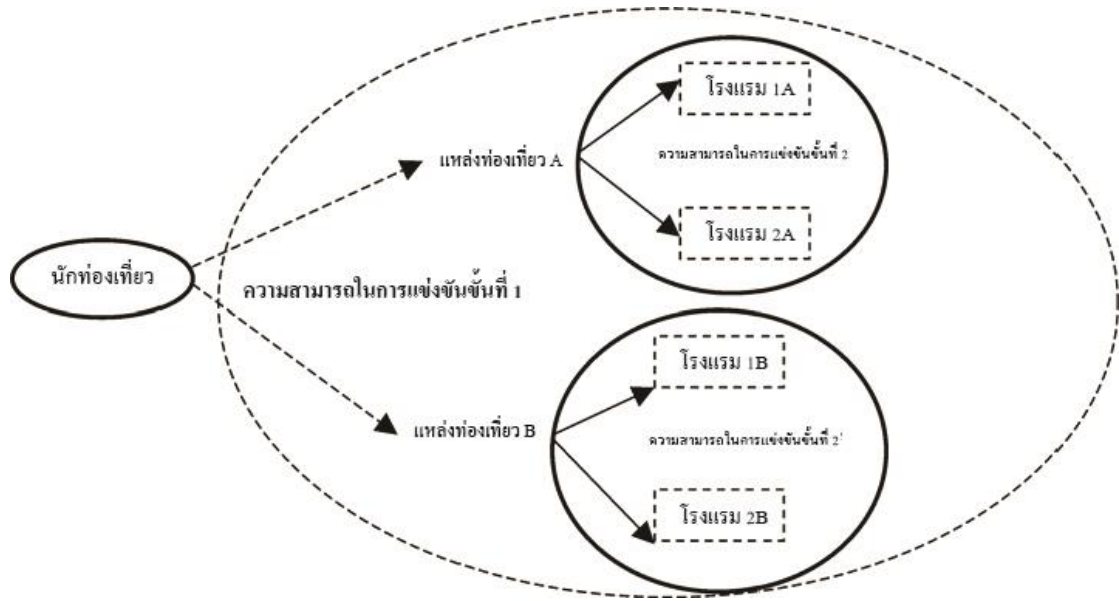
แหล่งที่มา : สุเทพ ชีรศาสตร์, 2542.

โดยความสำเร็จของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นขององค์กรในทุก ๆ ระดับและกิจกรรมที่องค์กรดำเนินการ โดยเฉพาะจากผู้บริหารระดับสูงขององค์กร ซึ่งองค์กร จะต้องจัดทำนโยบายสิ่งแวดล้อม กำหนดวัตถุประสงค์ และวิธีการที่สามารถบรรลุตามนโยบายที่ ได้ตั้งเป้าไว้ รวมทั้งการดำเนินการที่แสดงถึงความพยายามต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพและความ สอดคล้องต่อข้อกำหนดของมาตรฐาน

2.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและผลการดำเนินงานในธุรกิจ โรงแรม

ปัจจุบันความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นที่สนใจและได้รับการศึกษามากยิ่งขึ้นซึ่งไม่เพียงแต่มุมมองความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อมเท่านั้นแต่ยังรวมไปถึงมุมมองด้านประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจและความสำเร็จจากการดำเนินงานด้วย ซึ่งหากการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมสามารถพัฒนาผลการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้นได้ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมจะเป็นปัจจัยความสำเร็จและสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้ธุรกิจโรงแรมอีกด้วย ซึ่งผลกระทบจากการนำการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม สามารถแบ่งออกเป็นสองกลุ่มคือผลกระทบทางตรงและผลกระทบทางอ้อม โดยผลกระทบทางอ้อมคือการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมจะช่วยพัฒนาผลการดำเนินงานของ โรงแรมซึ่งจะส่งผลให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวที่โรงแรมแห่งนั้นตั้งอยู่ด้วย ในขณะที่ผลกระทบทางตรงคือการจัดการสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการบริหารจัดการภายในของ โรงแรม

จากงานวิจัย (Hassan, 2000; Huybers and Bennet, 2003; Mihalic, 2000) ได้ข้อสรุปว่าการจัดการการด้านสิ่งแวดล้อมช่วยเพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่ต้องพึ่งพาทรัพยากรทางสิ่งแวดล้อมซึ่งหากทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแล รักษาและฟื้นฟูอย่างสม่ำเสมอ แหล่งท่องเที่ยวจะถูกพัฒนาอย่างยั่งยืน ในขณะที่งานวิจัย Hu and Wall (2005) สรุปไว้ว่าการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมช่วยเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้แก่ธุรกิจ โรงแรมและที่ตั้งของ โรงแรมเอง เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวที่ยังอยู่ในสภาพสมบูรณ์จะเป็นสิ่งประกันการดำเนินงานในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ เนื่องจากการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมเป็นการตัดสินใจขั้นที่ 2 ในการเดินทางท่องเที่ยว ในการตัดสินใจขั้น 1 นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวก่อนดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 ระดับความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมโรงแรม
แหล่งที่มา : Enrique Claver-Cortes and others, 2007.

ซึ่งในปัจจุบันทุกธุรกิจใอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวรวมทั้งธุรกิจโรงแรมให้ความสำคัญกับการเป็นจุดหมายปลายทางที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นผ่านการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว รวมทั้งการกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยว ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของรายได้ของธุรกิจโรงแรมที่ตั้งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ในส่วนของผลกระทบทางตรงจากการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมจะทำการเปรียบเทียบโดยยึดกรอบแนวคิดของ (Porter, 1980) โดยการเทียบการจัดการสิ่งแวดล้อมกับการจัดการคุณภาพเพื่อหาความแตกต่างของต้นทุนและรายได้เปรียบเทียบทางการแข่งขัน ซึ่งคุณภาพและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันขององค์กรในแง่ของต้นทุนและการสร้างความแตกต่าง ซึ่งการจัดการคุณภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้ามีความเชื่อมโยงกับกลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง นอกจากนี้แล้ว (Deming, 1982) ยังชี้ให้เห็นว่าคุณภาพการจัดการที่สูงขึ้นจะหมายถึงการลดลงของต้นทุนและเพิ่มขึ้นของผลิตภาพซึ่งจะส่งผลต่อส่วนแบ่งการตลาดที่ดีขึ้นและความสามารถในการแข่งขันที่เพิ่มมากขึ้นด้วย ดังนั้นการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพต้องประสบความสำเร็จในด้านการลดต้นทุน ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันผลกระทบ ลดของเสีย การป้องกันมลพิษที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินงาน การลดต้นทุนดังกล่าวจะช่วยให้อักรลดค่าใช้จ่าย การใช้พลังงานรวมทั้งการบริโภค โดยส่งผลให้การดำเนินธุรกิจอยู่ภายใต้สถานการณ์แบบ win-win กล่าวคือ ธุรกิจสามารถส่งมอบสินค้าและบริการได้มาก

ขึ้นในขณะที่สามารถลดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและทรัพยากรได้ด้วยสอดคล้องกับวิธีการของ Porter Hypothesis อย่างไรก็ตามยังมีการศึกษาที่ได้ตั้งสมมุติฐานในการศึกษาไว้ว่าการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรจะนำไปสู่ความสามารถในการทำกำไรที่ลดลงเนื่องจากการปฏิบัติตามกฎระเบียบและมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดค่าใช้จ่ายอย่างมีนัยสำคัญ (Jaffe and others, 1995) ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของ (Wagner and others, 2002) ที่พบว่าผลการดำเนินงานด้านการเงินมีอิทธิพลต่อการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้นองค์กรที่มีผลการดำเนินงานที่ดีจะได้รับกำไรที่ดีขึ้นด้วยเนื่องจากองค์กรจะมีการจัดสรรทรัพยากรที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดรวมทั้งการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบเชิงรุก ซึ่งอิทธิพลระหว่างการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและผลการดำเนินงานขององค์กรคือการที่การจัดการสิ่งแวดล้อมจะสร้างความแตกต่างให้แก่สินค้าและบริการของโรงแรม ตัวอย่างเช่นการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพส่งผลต่อระดับมลพิษในโรงแรมที่ลดลงซึ่งทางโรงแรมสามารถสร้างการรับรู้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้าพักในโรงแรม นอกจากนี้การสร้าง ความแตกต่างจากการได้รับรองมาตรฐาน การมีฉลากสีเขียวยังเป็นการยืนยันความสำเร็จด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่องค์กร ซึ่งเมื่อลูกค้ามีทัศนคติที่ดีต่อสินค้าและบริการส่งผลให้ลูกค้าจ่ายแพงขึ้นด้วยความเต็มใจ

2.3 แนวคิดวัดผลการดำเนินงานขององค์กร

การวัดผลการดำเนินงานขององค์กรเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการจัดการองค์กร เพราะนอกจากการวัดผลการดำเนินงานขององค์กรจะเป็นสิ่งที่จะบอกให้องค์กรประสบความสำเร็จหรือไม่แล้ว การวัดผลการดำเนินงานขององค์กรที่ออกแบบอย่างเหมาะสมยังมีบทบาทที่สำคัญในการทำให้้องค์กรสามารถนำเอากลยุทธ์ไปใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างครบถ้วนและสมบูรณ์ กล่าวคือ การวัดผลการดำเนินงานก็จะเป็นสิ่งที่ทำให้้องค์กรเจริญเติบโตได้ต่อไปในอนาคต (นภดล ร่มโพธิ์, 2554) ซึ่งตัววัดผลการดำเนินงานจะทำหน้าที่ในการวัดความก้าวหน้าว่าองค์กรบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด โดยตัววัดผลการดำเนินงาน (Performance Measures) นอกจากจะเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานแล้วยังเป็นสิ่งผลักดันให้เกิดมูลค่าอีกด้วย (นภดล ร่มโพธิ์ และมนวิกา ผดุงสิทธิ์, 2552)

สำหรับระดับความสำเร็จของระบบการวัดผลการดำเนินงานนั้นสามารถประเมินได้โดยใช้แนวทางของ Carney (1990 อ้างถึงใน กิตติพัฒน์ ไหลศศิกร, 2555: 19-20) ที่ได้ระบุลักษณะของการวัดผลการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จ ได้แก่

1) ต้องมีเป้าหมายหลักชัดเจน โดยระบบการวัดผลการดำเนินงานต้องเริ่มจากเป้าหมายขององค์กรโดยรวมก่อน โดยเป้าหมายต้องชัดเจน เข้าใจได้ง่ายและพนักงานในองค์กรทุกคนรับทราบและเข้าใจเป้าหมายนั้น

2) มีปัจจัยผลักดันผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายหลัก เมื่อพนักงานรับทราบและเข้าใจเป้าหมายหลักขององค์กรแล้ว องค์กรต้องระบุตัววัดผลการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานในองค์กรเพื่อเป็นตัวผลักดันผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายหลักขององค์กร

3) เป้าหมายของพนักงานมีความชัดเจนและสมเหตุสมผล โดยเป้าหมายต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือ สามารถวัดได้ รวมถึงต้องยุติธรรมและไม่เกินความสามารถของพนักงานที่ทำให้เป้าหมายนั้นสำเร็จได้

4) ให้ความรู้แก่พนักงานในการวัดผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยการวัดผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องมีวัตถุประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่าพนักงานมีความรู้ความเข้าใจในเป้าหมายหลักและเป้าหมายย่อยของตนเอง

5) มีระบบการติดตามผลที่ชัดเจนและเรียบง่าย โดยระบบต้องมีการติดตามและแสดงผลการปฏิบัติงานที่พนักงานสามารถเข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

ซึ่งสอดคล้องกับ นภคกุล ร่มโพธิ์ (2552) ที่ได้กล่าวถึงวิธีการวัดความสำเร็จของระบบการวัดผลการปฏิบัติงานขององค์กร 4 องค์ประกอบไว้ดังนี้

1) ระบบมีตัววัดผลการปฏิบัติงานที่ครบถ้วน โดยระบบการวัดผลการปฏิบัติงานขององค์กรต้องมีตัววัดผลที่สอดคล้องกับเป้าหมายหลักขององค์กรและครอบคลุมในทุกเรื่อง

2) ระบบมีความพร้อมในการวัดผลการปฏิบัติงาน โดยระบบการวัดผลการปฏิบัติงานขององค์กรต้องมีตัววัดผลที่สมบูรณ์และครบถ้วน โดยวิธีการในการคัดเลือกตัววัดผลการปฏิบัติงานควรพิจารณาจากความสัมพันธ์กับกลยุทธ์ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลกับตัววัดอื่น ระยะเวลาที่ใช้ในการวัดผล ความง่ายในการทำความเข้าใจตัววัดผล อำนาจในการควบคุมตัววัดผล และการผูกตัววัดกับผลตอบแทนของพนักงาน ทั้งนี้ระบบการวัดผลต้องมีความถูกต้องและสามารถสะท้อนให้เห็นถึงผลการปฏิบัติงานที่แท้จริงขององค์กร

3) ผู้บริหารและบุคลากรมีความพร้อมในการใช้ระบบ โดยบุคลากรเป็นองค์ประกอบสำคัญในระบบการวัดผลการปฏิบัติงานขององค์กรที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งความพร้อมของบุคลากรในการใช้ระบบ อาจพิจารณาจากการให้ความสำคัญในการใช้ระบบการวัดผลโดยผู้บริหารระดับสูง การสื่อสารให้พนักงานทุกคนในองค์กรตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ที่

ได้รับจากระบบการวัดผลขององค์กร ความเข้าใจในตัววัดผลทุกตัวและการยอมรับในระบบการวัดผลของพนักงาน

4) ระบบสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ง่าย ระบบการวัดผลการปฏิบัติงานองค์กรที่ดีจึงต้องเป็นระบบที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ง่ายเพื่อให้ระบบการวัดผลนั้นประสบความสำเร็จ โดยระบบควรรายงานผลที่สามารถเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็ว รายงานผลอย่างถูกต้องและชัดเจน รวมถึงมีการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับค่าที่ได้กำหนดไว้

2.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จของระบบการวัดผลการดำเนินงานขององค์กรกับความสำเร็จทางการเงินขององค์กร

ความสำเร็จทางการเงินขององค์กรแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะได้แก่ ความสำเร็จในเชิงการค้าดำเนินงานขององค์กร โดยใช้ตัววัดที่เกี่ยวข้องกับกำไรที่องค์กรสามารถสร้างขึ้นได้ภายใต้ทรัพยากรขององค์กรที่มีอยู่กับการสำเร็จทางด้านการตลาดซึ่งจะเน้นในเรื่องของมูลค่าขององค์กรในสายตาของนักลงทุน (นภคกุล ร่มโพธิ์, 2554) เมื่อก้าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จของระบบการวัดผลการดำเนินงานขององค์กรกับตัววัดผลทางการเงินด้านการดำเนินงานองค์กรพบว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือหากองค์กรประสบความสำเร็จในการสร้างและใช้ระบบการวัดผลการดำเนินงานขององค์กรก็จะมีความสำเร็จในตัวชี้วัดผลทางการเงินด้านการดำเนินงาน

2.3.2 ตัวชี้วัดผลทางการเงินด้านการดำเนินงาน

การประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรเป็นการพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานขององค์กรทั้งปัจจัยภายในโดยพิจารณาจากข้อมูลเชิงปริมาณที่เป็นตัวเลขรวมทั้งปัจจัยภายนอก การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน โดยพิจารณาจากข้อมูลเชิงปริมาณมีเครื่องมือที่สำคัญได้แก่ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2545)

2.4.2.1 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis) เป็นเครื่องมือที่ใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์รายงานทางการเงินเพื่อประเมินฐานะการเงิน การประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงาน และประเมินความสามารถในการหากำไรของธุรกิจ โดยอัตราส่วนทางการเงินเป็นการนำตัวเลขที่อยู่ในงบการเงินมาหารอัตราส่วนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับธุรกิจอื่นหรือเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับอดีตที่ผ่านมา เพื่อช่วยให้องค์กรสามารถประเมินผลการดำเนินงาน แนวโน้มและความเสี่ยงของธุรกิจได้ดียิ่งขึ้น โดย

อัตราส่วนทางการเงินที่ผู้ลงทุนใช้เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการวิเคราะห์และตัดสินใจในการลงทุน เฉลิมขวัญ กรุทพญยงค์ (2554) สามารถแบ่งได้ 4 กลุ่มได้แก่

1) อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง (Liquidity Ratio) หมายถึง อัตราส่วนใช้วัดสภาพคล่องทางการเงินและการแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ถ้าอัตราส่วนสูงจะหมายถึงธุรกิจมีสภาพคล่องทางการเงินสูงและมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานแสดงว่าธุรกิจใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งแสดงถึง การวัดความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น ถ้าค่าที่คำนวณสูงแสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนที่ประกอบไปด้วย เงินสด ลูกหนี้และสินค้าคงเหลือมากกว่าหนี้ระยะสั้น มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ration)} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน (เท่า)}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

2) อัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio) หมายถึง อัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรของกิจการ ถ้าอัตราส่วนสูงจะแสดงว่าความสามารถในการทำกำไรของกิจการมีสูง โดยมีอัตราส่วนในกลุ่มนี้ ได้แก่

(1) อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ แสดงถึง การวัดความสามารถในการทำกำไรของสินทรัพย์ทั้งหมดที่ธุรกิจใช้ในการดำเนินงานว่าให้ผลตอบแทนจากการดำเนินงานได้มากน้อยเพียงใด หากมีค่าสูงแสดงถึงการใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{สินทรัพย์รวม}} \quad (\text{เปอร์เซ็นต์})$$

(Return on Total Assets)

(2) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น แสดงถึง เงินลงทุนในส่วนของเจ้าของต่อผลตอบแทนกลับคืนจากการดำเนินการของกิจการนั้น หากมีค่าสูงแสดงถึงประสิทธิภาพในการทำกำไรสูง มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}} \quad (\text{เปอร์เซ็นต์})$$

(Return on Equity)

(3) อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน แสดงถึง ความสามารถในการควบคุมค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร อัตราส่วนนี้พิจารณาว่ากิจการมีขอดีกำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี ยิ่งสูงจะยิ่งดี มีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน (Operation Profit Margin)} \\ & = \frac{\text{กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี}}{\text{รายได้รวม}} \times 100 \quad (\text{เปอร์เซ็นต์}) \end{aligned}$$

(4) อัตราส่วนกำไรสุทธิ แสดงถึง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทในการทำกำไรหลังจากการหักต้นทุนค่าใช้จ่ายรวมทั้งภาษีเงินได้แล้ว มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin)} \\ & = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{รายได้รวม}} \times 100 \quad (\text{เปอร์เซ็นต์}) \end{aligned}$$

3) อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2556)

(1) อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม แสดงถึงความสามารถของบริษัทในการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ทั้งหมดที่ธุรกิจลงทุนไป ถ้าอัตราส่วนสูงแสดงว่าธุรกิจสามารถใช้จ่ายเงินทุนที่ดำในการสร้างรายได้ทำให้สร้างผลกำไรได้เพิ่มขึ้น มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม} & = \frac{\text{รายได้รวม}}{\text{รวมสินทรัพย์ (เฉลี่ย)}} \quad (\text{เท่า}) \\ (\text{Total Asset Turnover}) & \end{aligned}$$

(2) อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือเพื่อให้ทราบถึงความคล่องตัวของธุรกิจ มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ} & = \frac{\text{ต้นทุนขายสินค้า}}{\text{สินค้าคงเหลือ (เฉลี่ย)}} \quad (\text{เท่า}) \\ (\text{Inventory Turnover}) & \end{aligned}$$

(3) อัตราหมุนเวียนลูกหนี้ เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการเรียกเก็บหนี้ทางการค้า โดยอัตราส่วนนี้จะบ่งชี้ถึงจำนวนครั้ง (โดยเฉลี่ย) ในรอบปี ที่ธุรกิจสามารถเรียกเก็บเงินจากลูกหนี้การค้า โดยอัตราส่วนที่สูงจะแสดงถึงประสิทธิภาพในการแปรลูกหนี้เป็นเงินสด มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราหมุนเวียนลูกหนี้} = \frac{\text{รายได้สุทธิ}}{\text{ลูกหนี้เฉลี่ย}} \quad (\text{เท่า})$$

(Account Receivable Turnover)

(4) อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม เป็นอัตราส่วนที่ใช้แสดงประสิทธิภาพในการทำกำไร (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2556) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน} \times 100}{\text{รายได้รวม}} \quad (\text{เปอร์เซ็นต์})$$

การวิเคราะห์งบการเงินด้วยอัตราส่วนทางการเงิน เป็นสิ่งที่ผู้บริหารต้องทำเพื่อค้นหาจุดอ่อนจุดแข็งของธุรกิจ และหาทางดำเนินการนำจุดแข็งและจุดอ่อนมาใช้ประโยชน์และแก้ไขจุดอ่อน โดยการวิเคราะห์งบการเงินสามารถนำมาใช้ตรวจสอบสุขภาพทางการเงินของกิจการ (Companies Financial Health) ได้ นอกจากนี้ใช้ตรวจสอบระดับความเข้มแข็งทางการเงินภายในบริษัทแล้วยังสามารถใช้เปรียบเทียบฐานะการเงินและผลการดำเนินงานธุรกิจอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกัน โดผลการดำเนินงานในเชิงปริมาณสามารถนำไปหากกลยุทธ์ที่จะใช้ประโยชน์และปรับปรุงการดำเนินงานต่อไปได้ (กฤษฎา เสกตระกูล, 2013)

2.3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลการดำเนินงานขององค์กร

กิตติพัฒน์ ไหลศศิกร (2555) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จของระบบการจัดการความเสี่ยงองค์กร ความสำเร็จของระบบการวัดผลการปฏิบัติงานองค์กรกับความสำเร็จทางการเงินขององค์กร โดยองค์กรในปัจจุบันมีการลงทุนเพื่อพัฒนาระบบการจัดการความเสี่ยงองค์กรและระบบการวัดผลการปฏิบัติงานองค์กรเพื่อนำระบบทั้งสองไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่อให้องค์กรเติบโตอย่างมั่นคง ในขณะที่ยังไม่มีคำแนะนำว่าหากองค์กรมีระบบการจัดการความเสี่ยงองค์กรและระบบการวัดผลการปฏิบัติงานแล้วจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับความสำเร็จ

ทางการเงินขององค์กรซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการลงทุน จากผลการวิจัยพบว่าองค์กรที่มีระบบการจัดการความเสี่ยงขององค์กรและระบบการวัดผลการปฏิบัติงานขององค์กรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสำเร็จทางการเงินขององค์กรในมุมมองด้านการดำเนินงานขององค์กรที่วัดจากอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและกำไรต่อหุ้น

บุรณภพ สมเศรษฐ์ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบทางสังคมขององค์กรและขนาดขององค์กรกับผลการดำเนินงานทางการเงินเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบทางสังคมขององค์กรใน 3 ด้านคือด้านการจ้างงาน ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านชุมชนกับผลการดำเนินงานทางการเงินพบว่าความรับผิดชอบทางสังคมขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญในขณะที่ด้านสิ่งแวดล้อม การจ้างงานและชุมชนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ส่วนปัจจัยด้านขนาดองค์กรพบว่ามีความสัมพันธ์กับความรับผิดชอบทางสังคมขององค์กรด้านชุมชนและการจ้างงานแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับด้านสิ่งแวดล้อม

แวนดาว อ่าอ่อน และกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2556) ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของธุรกิจประกันภัย โดยศึกษาจากตัวแปรประเภทธุรกิจและวัดผลการดำเนินงานจากอัตราส่วนทางการเงินได้แก่อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง อัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงานจากผลการศึกษาพบว่า ประเภทธุรกิจและผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กันสูงมาก เมื่อทดสอบสมมติฐานพบว่าประเภทของธุรกิจและผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Signes, Oña, Pastor and Verma (2012) ได้ทำการศึกษาเรื่องมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมีผลต่อผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจของธุรกิจโรงแรมอย่างไร โดยการวัดจากรายได้จากการขาย (Trading Income) รายได้สุทธิจากการขาย (Net Sales) จำนวนของพนักงาน ผลกำไรสุทธิ (Profit Margin) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตรากำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี (EBITDA) ซึ่งพบว่าผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจของธุรกิจโรงแรมที่ได้รับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมและไม่ได้รับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงแรมที่มีที่ตั้งอยู่ในเมืองและชายทะเล ในขณะที่โรงแรมในชนบทไม่มีความแตกต่างในด้านผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดการวัดผลการดำเนินงานขององค์กรจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ที่	ตัวชี้วัดการวัดผลการดำเนินงานขององค์กร (ตัวชี้วัดทางการเงินขององค์กร)	กิตติพัฒน์ เพลตสิกร (2555)	บูรณเทพ สมเศรษฐ์ (2555)	แวงดาว อ้ออน และกิติ พันธ์ ดงสวัสดิ์เกียรติ (2556)	Maria-del-Val and Other (2012)	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (2012-2013)
1)	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)	/	/	/	/	/
2)	อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	/	/	/	/	/
3)	กำไรต่อหุ้น (Earnings Per Share)	/				
4)	อัตราส่วนทุนหมุนเวียน			/		/
5)	อัตราส่วนกำไรขั้นต้น			/	/	/
6)	อัตราส่วนกำไรสุทธิ			/	/	/
7)	อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน			/		
8)	อัตราการหมุนของสินทรัพย์			/		/
9)	รายได้จากการขาย				/	
10)	รายได้สุทธิจากการขาย				/	
11)	ผลตอบแทนจากการดำเนินงานต่อรายได้รวม					/
12)	ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม					/
13)	อัตราหมุนเวียนของลูกหนี้					/
14)	อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ					/

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลการดำเนินงานขององค์กร พบว่า ผลการดำเนินงานขององค์กรมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางการเงินขององค์กร ซึ่งจากงานวิจัยที่ศึกษา พบว่าการวัดความสำเร็จทางการเงินขององค์กรส่วนใหญ่จะ ใช้การศึกษาจากอัตราส่วนทางการเงิน โดยสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.1 ซึ่งแสดงตัวชี้วัดการวัดผลการดำเนินงานขององค์กรจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดตัวแปรที่ใช้วัดผลการดำเนินงานในงานวิจัยนี้

2.4 ข้อมูลทั่วไปของมาตรฐานของโรงแรมเพื่อโลกสวย (โรงแรมใบไม้เขียว)

มาตรฐานใบไม้เขียว (Green Leaf Standard for ASEAN) เป็นมาตรฐานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของมูลนิธิใบไม้เขียวซึ่งก่อตั้งขึ้น โดยหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อสร้างรูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้เป็นรูปธรรมเด่นชัดและสร้างความร่วมมือเพื่อยกระดับการจัดการมาตรฐานด้านการรักษาสิ่งแวดล้อมของทุกองค์กรเพื่อนำพาให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาประเทศ และเป็นที่ยอมรับในศักยภาพของการดำเนินงาน โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือธุรกิจที่พักรวมทั่วประเทศ (มูลนิธิใบไม้เขียว, 2009)

2.4.1 ประวัติความเป็นมาของมูลนิธิใบไม้เขียว

มูลนิธิใบไม้เขียว (Green Leaf Foundation) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2541 โดยเกิดจากความร่วมมือกันขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชนทั้งหมด 6 หน่วยงานประกอบด้วย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สมาคมโรงแรมไทย โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ ประจำภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (UNEP) ของสำนักงานการจัดการด้านการใช้ไฟฟ้า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สมาคมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการประสานครหลวง นอกจากนี้ยังมีองค์กรที่ให้การสนับสนุนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการแก้ปัญหา ป้องกัน พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการใช้พลังงาน น้ำ และ ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความสมดุล และพัฒนาคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น เช่น สถานทูตอังกฤษมูลนิธิอาเซียน United States-Asia Environmental Partnership (US-AEP) กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นต้น โดยมูลนิธิใบไม้เขียวมีความมุ่งมั่นให้เจ้าของกิจการ ผู้ประกอบการ พนักงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้ความสำคัญต่อการแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวคิดหลัก “รู้ประหยัด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม” เพื่อให้มีการใช้น้ำ พลังงานและทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่าที่สุด ซึ่งวิธีการของมูลนิธิใบไม้เขียว คือการส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการใช้พลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อม อันจะช่วยส่งผลให้การเติบโตของธุรกิจการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม สามารถเจริญเติบโตควบคู่กันได้อย่างสมดุล

ภาพที่ 2.4 สัญลักษณ์มูลนิธิใบไม้สีเขียว

แหล่งที่มา: มูลนิธิใบไม้สีเขียว, 2009.

2.4.1.1 วัตถุประสงค์ของมูลนิธิใบไม้สีเขียว

- 1) เพื่อเผยแพร่ให้ความรู้ สนับสนุนการศึกษาและวิจัยแก่ผู้ประกอบการในสาขาอาชีพให้เข้าใจในวิธีการดำเนินงานที่มีส่วนในการรักษาสีเขียว
- 2) เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการพัฒนามาตรฐานการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและรักษาสีเขียว
- 3) เพื่อพัฒนามาตรฐานการจัดการด้านสีเขียวกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการเพื่อส่งเสริมบทบาทและการมีส่วนร่วมตลอดจนพัฒนาประสิทธิภาพของภาคเทคโนโลยีในการรักษาสีเขียวกิจกรรมของธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

2.4.2 ข้อมูลทั่วไปของโครงการใบไม้สีเขียว

โครงการใบไม้สีเขียว เริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2540 และเป็นโครงการหนึ่งของมูลนิธิใบไม้สีเขียว ซึ่งมีความมุ่งมั่นให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพและยกระดับการใช้พลังงานจากทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงการคำนึงถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรม โรงแรมและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยมีคณะกรรมการส่งเสริมกิจกรรมสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว หรือ คสสท. (Board of Environmental Promotion of Tourism Activities -BEPTA) เป็นผู้ดูแลโครงการใบไม้สีเขียวและได้จัดทำแบบประเมินการรักษาสิ่งแวดล้อมของโรงแรมที่ต้องการสมัครเป็นสมาชิกของโครงการ โดยธุรกิจโรงแรมที่มีระบบการบริหารภายในที่ส่งเสริมต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและต่อเนื่อง จะได้รับเกียรติบัตรใบไม้สีเขียว อันแสดงให้เห็นถึงระดับความสำเร็จในการรักษาสิ่งแวดล้อมของธุรกิจ โดยมีขั้นตอนในการตรวจสอบและประเมินผลตามคะแนนเพื่อจัดลำดับในการรักษาสิ่งแวดล้อมของกิจการ โรงแรมต่าง ๆ ด้วยการมอบเกียรติบัตร

ใบไม้เขียว ตั้งแต่ระดับ 1 จนถึง 5 ใบ และจะได้บันทึกชื่อโรงแรมไว้ในสมุดบันทึกโรงแรมเพื่อโลกสวย (Green Hotel Directory) ของมูลนิธิใบไม้เขียวซึ่งจะได้รับการเผยแพร่ให้แก่นักท่องเที่ยวและนักธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ

2.4.2.1 วัตถุประสงค์ของโครงการใบไม้เขียว

- 1) เพื่อผลักดันให้ธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการพัฒนามาตรฐานการดำเนินงานและส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- 2) เพื่อพัฒนามาตรฐานการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการ และมีการพัฒนาประสิทธิภาพของเทคโนโลยี
- 3) เพื่อส่งเสริมในการมีส่วนร่วมและมีบทบาทต่อการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรมโรงแรมและการท่องเที่ยว
- 4) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของโรงแรมและสนับสนุนแนวคิดด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.4.2.2 ข้อดีในการเข้าร่วมโครงการใบไม้เขียว

- 1) เกิดการใช้ทรัพยากรประเภทต่าง ๆ อย่างรู้คุณค่า และมีประสิทธิภาพมากขึ้นช่วยให้ประหยัดงบประมาณทั้งของธุรกิจและประเทศ
- 2) ช่วยให้เกิดการใช้สารเคมีที่มีพิษน้อยลงโดยสามารถกำจัดและแทนที่ได้ด้วยอินทรีย์สารธรรมชาติ
- 3) การจัดการด้านการใช้พลังงาน สิ่งแวดล้อม และการกำจัดของเสียดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 4) การดำเนินงานของธุรกิจจะเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดหรือไม่เกิดเลย
- 5) ธุรกิจตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทำให้มีการป้องกันการทำลายสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

2.4.2.3 ผลประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการใบไม้เขียว

- 1) ทำให้โรงแรมประหยัดค่าใช้จ่าย ลดปริมาณการใช้น้ำ พลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลให้ต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านพลังงานของกิจการลดลง
- 2) โรงแรมจะได้รับข่าวสารและวารสารจากโครงการใบไม้เขียว เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและพนักงานของโรงแรม

- 3) ได้รับการบันทึกชื่อโรงแรมลงในสมุดบันทึกโรงแรมใบไม้เขียว ซึ่งสมุดนี้จะมีการเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
- 4) ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับโรงแรม เนื่องจากมีการดำเนินงานที่ช่วยลดการใช้พลังงานและดูแลรักษาสภาพแวดล้อม
- 5) เกิดการสร้างลูกค้ากลุ่มใหม่ ๆ เข้ามาพักกับทางโรงแรมโดยเฉพาะลูกค้ากลุ่มรักธรรมชาติซึ่งมักจะเลือกพักโรงแรมที่มีจุดเด่นด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

2.4.2.4 ขั้นตอนการเข้าร่วมโครงการใบไม้เขียว

การเข้าร่วมโครงการใบไม้เขียวแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นตอนการสมัครทางมูลนิธิใบไม้สีเขียวรับสมัคร โรงแรมต่าง ๆ ทั่วประเทศเข้าร่วมโครงการฯ โดยติดต่อขอรับใบสมัครได้ที่มูลนิธิใบไม้สีเขียวหรือสำนักงานเลขานุการโครงการใบไม้เขียว (สมาคมโรงแรมไทย) โดยโรงแรมที่สมัครเข้าร่วมโครงการ ต้องกรอกรายละเอียดต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในใบสมัครด้วยความถูกต้อง และชัดเจนส่งกลับที่ มูลนิธิใบไม้เขียวตามที่อยู่ข้างต้น พร้อมค่าสมัคร ส่งจ่ายในนามมูลนิธิใบไม้เขียว

- 2) ขั้นตอนการตรวจสอบ โดยมีรายละเอียดดังนี้ไปนี้

- (1) คณะกรรมการฯ ตรวจสอบรายละเอียดความถูกต้องของใบสมัครแล้วจะส่งแบบสอบถามการตรวจขั้นต้น (Screening Questionnaire) ซึ่งจะมีคำถามประมาณ 10 ข้อ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการดำเนินธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้โรงแรมกรอกรายละเอียดและส่งกลับที่มูลนิธิใบไม้เขียว

- (2) โรงแรมที่ผ่านการตรวจสอบขั้นต้น จะได้รับ ประกาศนียบัตรรับรองการเข้าร่วมโครงการฯ (Letter of Participation) และแบบสอบถามการตรวจสอบคุณสมบัติ (Qualifying Questionnaire) เพื่อกรอกรายละเอียดและส่งกลับที่มูลนิธิฯ แบบสอบถามการตรวจสอบคุณสมบัตินี้ เป็นการตรวจสอบคุณสมบัติของโรงแรมในด้านการจัดการการใช้พลังงานและ สิ่งแวดล้อมขั้นพื้นฐานที่ไม่ทำให้เกิดความเสียหายและเป็นผลกระทบต่อความสมดุลของระบบนิเวศโดยตรง เช่น การนำส้วปามาเลี้ยงในบริเวณโรงแรม การใช้โฟมในการตกแต่งหรือทำป้ายโฆษณาต่าง ๆ และการนำพืชหรือผลิตภัณฑ์จากป่ามาตกแต่งอาคารสถานที่ เป็นต้น

- (3) จากการประเมินใน 2 ขั้นตอนแรกคือ Screening และ Qualifying พบว่าการให้บริการที่พักและสถานที่ของสถานประกอบการ ได้มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและแนวทางในการรักษาสิ่งแวดล้อมสำหรับการประเมินในขั้นตอนที่ 3 นี้ โรงแรมจะได้รับแบบ

ประเมินการรักษาสิ่งแวดล้อมในการดำเนินงานโรงแรม (Grading Questionnaire) เป็นการตรวจสอบบทบาท และการมีส่วนร่วมของโรงแรมในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตของชุมชนในท้องถิ่นในแต่ละขั้นตอนของการให้บริการแก่ผู้บริโภค โดยแบบประเมินประกอบด้วยคำถามรวม 18 หมวด

(4) เมื่อโรงแรมส่งแบบสอบถามที่กรอกเรียบร้อยแล้วพร้อมกับเอกสารรูปภาพ หรือข้อมูลที่สามารถใช้เป็นข้ออ้างอิงในการตอบแบบสอบถามกลับมายังมูลนิธิฯ ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามคณะกรรมการฯ จะจัดให้มีการตรวจสอบ และเยี่ยมชมสถานประกอบการ โดยคณะตรวจสอบที่ได้รับการแต่งตั้งจากมูลนิธิฯ จะเข้าทำการตรวจสอบภายใน 48 ชั่วโมงหลังการติดต่อขอเข้าตรวจสอบ ซึ่งการตรวจสอบจะใช้เวลาเพียง 1 วัน

3) ขั้นตอนการจัดระดับใบไม้เขียว คณะกรรมการจะประมวลผลคะแนนจากการตรวจสอบ เปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐานที่ได้รับจากการตรวจสอบโรงแรมอ้างอิง 20 โรงแรม แล้วเทียบกลับเป็นจำนวนใบไม้เมื่อการตรวจสอบเสร็จสมบูรณ์ และผ่านการอนุมัติจำนวนใบไม้จากคณะกรรมการมูลนิธิฯ แล้ว โรงแรมจะได้รับการแจ้งการมอบเกียรติบัตรใบไม้เขียวอย่างไม่เป็นทางการหลังจากนั้นจะมีการจัดพิธีมอบเกียรติบัตรใบไม้เขียวต่อหน้าสักขีพยาน รวมทั้งบันทึกชื่อของโรงแรมไว้ในสมุดบันทึกโรงแรมใบไม้เขียวเพื่อเป็นการประกาศเกียรติคุณของโรงแรม และเผยแพร่ไปยังองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

2.4.3 มาตรฐานของโรงแรมเพื่อโลกสวย (โรงแรมใบไม้เขียว) (Green Leaf Standard for ASEAN)

มาตรฐานโรงแรมใบไม้เขียว (Green Leaf Certification) เป็นมาตรฐานการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยวภายใต้โครงการใบไม้สีเขียวของมูลนิธิใบไม้สีเขียว โดยมีคำถามรวม 11 หมวด (172 ข้อ) เป็นแนวทางในการตรวจสอบพัฒนาการและความก้าวหน้าในการให้บริการของสถานประกอบการ ซึ่งประกอบด้วยหมวดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1	นโยบายและการสื่อสาร
หมวดที่ 2	การพัฒนาบุคลากร
หมวดที่ 3	คณะกรรมการ
หมวดที่ 4	เป้าหมาย และแผนปฏิบัติการ
หมวดที่ 5	การจัดการของเสีย
หมวดที่ 6	ประสิทธิภาพและการใช้พลังงาน
หมวดที่ 7	ประสิทธิภาพการใช้น้ำ

หมวดที่ 8	ครัว และห้องอาหาร
หมวดที่ 9	ห้องซักรีด
หมวดที่ 10	การจัดซื้อ
หมวดที่ 11	คุณภาพอากาศภายในอาคาร มลพิษทางอากาศ และเสียง
หมวดที่ 12	น้ำ และคุณภาพน้ำ
หมวดที่ 13	สปา และการนวดเพื่อสุขภาพ
หมวดที่ 14	สถานที่ออกกำลังกาย สระว่ายน้ำ และกิจกรรมกลางแจ้ง
หมวดที่ 15	ความปลอดภัยในโรงแรม
หมวดที่ 16	ผลกระทบต่อระบบนิเวศ
หมวดที่ 17	การมีส่วนร่วมกับชุมชน และองค์กรท้องถิ่น
หมวดที่ 18	การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

โดยขั้นตอนการจัดการเพื่อเข้ารับมาตรฐาน ใบไม้สีเขียวมีขั้นตอนทั้งหมด 3 ขั้นตอน เหมือนกับการสมัครเข้าโครงการใบไม้เขียว กล่าวคือขั้นตอนการสมัคร ขั้นตอนการตรวจสอบ และ ขั้นตอนการจัดระดับใบไม้เขียวโดยเมื่อการตรวจสอบเสร็จสมบูรณ์ตามคำถามทั้ง 18 หมวด และผ่านการอนุมัติจำนวนใบไม้จากคณะกรรมการ มูลนิธิฯ แล้ว โรงแรมจะได้รับการแจ้งการมอบ เกียรติบัตรใบไม้เขียวอย่างไม่เป็นทางการ หลังจากนั้นจะมีการจัดพิธีมอบเกียรติบัตรใบไม้เขียวต่อหน้าสักขีพยาน รวมทั้งบันทึกชื่อของโรงแรมไว้ในสมุดบันทึกโรงแรมใบไม้เขียวต่อไป

ภาพที่ 2.5 เกียรติบัตรใบไม้เขียว

แหล่งที่มา: มูลนิธิใบไม้สีเขียว, 2009.

2.4.3.1 เกียรติบัตรใบไม้เขียว

1) อายุเกียรติบัตรใบไม้สีเขียว มีระยะเวลา 2 ปีนับตั้งแต่วันที่ระบุในเกียรติบัตร โดยผู้ประกอบการสามารถขอรับเกียรติบัตรใหม่ได้ตามขั้นตอนการขอต่ออายุของโครงการ

2) การต่ออายุเกียรติบัตรใบไม้สีเขียว มูลนิธิใบไม้สีเขียวจะส่งจดหมายแจ้งไปยังโรงแรมที่เข้าร่วมโครงการภายใน 6 เดือนก่อนเกียรติบัตรจะหมดอายุ

3) ประกาศนียบัตรรับรองการเข้าร่วมโครงการใบไม้สีเขียว (Letter of Participation) โรงแรมที่ผ่านแบบสอบถามการตรวจสอบขั้นต้น (Screening Questionnaire) จะได้รับ ประกาศนียบัตรรับรองการเข้าร่วมโครงการฯ (Letter of Participation) เพื่อรับรอง และได้รับ สิทธิประโยชน์ในการเป็นสมาชิกโครงการใบไม้สีเขียว ได้แก่ ได้รับข่าวสาร “Green Leaf Bulletin”, “Green Leaf-Let”, เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิใบไม้สีเขียวในอัตราพิเศษ (หากมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น), ได้รับสมุดบันทึกโรงแรมเพื่อโลกสวย (Green Hotel Directory) และผลประโยชน์อื่น ๆ จากมูลนิธิใบไม้สีเขียว โดยจะได้รับแจ้งให้ทราบเป็นระยะ ๆ

2.4.3.2 คะแนนมาตรฐานของโรงแรมใบไม้สีเขียว

1) คะแนนมาตรฐานของโรงแรมใบไม้สีเขียว เล่ม 1

น้อยกว่าร้อยละ 45.34	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้สีเขียว	จำนวน 1 ใบ
ตั้งแต่ร้อยละ 45.34-55.89	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้สีเขียว	จำนวน 2 ใบ
ตั้งแต่ร้อยละ 55.90-66.44	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้สีเขียว	จำนวน 3 ใบ
ตั้งแต่ร้อยละ 66.45-77.99	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้สีเขียว	จำนวน 4 ใบ
มากกว่าร้อยละ 77.99	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้สีเขียว	จำนวน 5 ใบ

2) คะแนนมาตรฐานของโรงแรมใบไม้สีเขียว เล่ม 2

น้อยกว่าร้อยละ 52	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้สีเขียว	จำนวน 1 ใบ
ตั้งแต่ร้อยละ 52-56.8	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้สีเขียว	จำนวน 2 ใบ
ตั้งแต่ร้อยละ 56.9-61.7	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้สีเขียว	จำนวน 3 ใบ
ตั้งแต่ร้อยละ 61.8-66.5	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้สีเขียว	จำนวน 4 ใบ
มากกว่าร้อยละ 66.5	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้สีเขียว	จำนวน 5 ใบ

จากความสำเร็จที่ผ่านมาของ มูลนิธิใบไม้สีเขียวในการสร้างมาตรฐานการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มผู้ประกอบการเหล่านั้น เล็งเห็นถึงความสำคัญและเริ่มหันมาตระหนักถึงการรับผิดชอบต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมดังกล่าวอย่างจริงจัง โครงการ ใบไม้สีเขียว รับผิดชอบจุดเริ่มต้นที่ดีของการดำเนินงานมูลนิธิใบไม้สีเขียว ที่สร้างปรากฏการณ์ของการอนุรักษ์

สิ่งแวดล้อมให้บังเกิดเป็นรูปธรรม อย่างเด่นชัด โดย 79 โรงแรมทั่วประเทศที่ได้รับเกียรติบัตรแห่งความสำเร็จด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมนั้นจะเป็นตัวอย่างหนึ่งซึ่งชี้ให้เห็นว่า การร่วมมือกันยกระดับการจัดมาตรฐานด้านการรักษาสิ่งแวดล้อมของทุกองค์กรจะนำ พาให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาประเทศ และเป็นที่ยอมรับในศักยภาพของการดำเนินงานอย่างแท้จริง

2.4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

Wu and Chen (2011) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบธุรกิจการผลิตที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO กับกลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐาน ISO โดยใช้รูปแบบการวัดประสิทธิภาพจากการดำเนินงาน พบว่า องค์กรที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO มีประสิทธิภาพการดำเนินงานสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งจากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการได้รับรองมาตรฐาน ISO มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงานขององค์กร

Signes, Oña, Pastor and Verma (2012) ได้ทำการศึกษามาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ พบว่า โรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO มีผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจแตกต่างอย่างมีนัยยะสำคัญกับโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐาน ISO

สมพงษ์ โสทะรักษ์ (2013) ได้ทำการศึกษากระบวนการพัฒนาโรงแรมระดับ 3 ดาวภายใต้มาตรฐานโรงแรมสีเขียวอาเซียนสำหรับผู้ประกอบการไทย โดยทำการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการโรงแรมระดับ 3 ดาวที่เป็นสมาชิกมาตรฐานมูลนิธิใบไม้เขียว ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาโรงแรมที่ผ่านมาตรฐานมูลนิธิใบไม้เขียวไปสู่มาตรฐานโรงแรมสีเขียวอาเซียนต้องมีการดำเนินการตามข้อกำหนดเพิ่มขึ้น 19 ข้อ โดยมีประเด็นค้นพบที่สำคัญ 3 ประการคือ

1) การตรวจสอบเพื่อประเมินผลมีเครื่องมือที่สำคัญคือแบบตรวจสอบรายการที่มีลักษณะตรวจสอบตามสภาพจริง ลดการเกิดความคลาดเคลื่อนของการตรวจสอบข้อมูลและการประเมินผลส่งผลต่อการเป็นที่ยอมรับนำเชื่อถือในการประเมินมาตรฐานนี้

2) ข้อกำหนดที่เพิ่มขึ้น โดยการเปรียบเทียบมาตรฐานใบไม้เขียวกับมาตรฐานโรงแรมสีเขียวอาเซียน จึงสามารถเสนอแนวทางพัฒนาได้ชัดเจนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของโรงแรมได้ โดยการแบ่งโรงแรมเป็น 2 กลุ่มหลักคือ โรงแรมที่อยู่ใกล้เมืองกับใกล้แหล่งท่องเที่ยว โดยมีจุดเน้นการพัฒนาแตกต่างกันไปตามข้อกำหนด

3) เนื้อหาการวิจัยเกี่ยวข้องกับกระบวนการวางแผน พนักงานและการจัดการอาคารสถานที่ ซึ่งเป็นเนื้อหาของงานบริหารจัดการ โดยเห็นได้จากข้อกำหนดของมาตรฐาน

โดยข้อเสนอแนะที่สำคัญพบว่าข้อกำหนดมาตรฐานที่เพิ่มขึ้นไม่ได้ส่งผลต่อต้นทุนการดำเนินงานมากนัก โดยโรงแรมที่ได้รับมาตรฐานใบไม้สีเขียวสามารถปฏิบัติให้สอดคล้องกับทฤษฎีและมาตรฐานโรงแรมสีเขียวอาเซียนได้เนื่องจากข้อกำหนดส่วนใหญ่สอดคล้องกันอยู่แล้วเพียงแต่ขาดการติดตามและประเมินผล

Arunothaipipat and Lin (2013) ได้ทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการตามมาตรฐานใบไม้สีเขียวของโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลาง พบว่าอุปสรรคในการประยุกต์ใช้มาตรฐานใบไม้สีเขียวคือ มาตรฐานใบไม้สีเขียวมีกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานที่สูงยากที่ผู้ประกอบการจะบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่ตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะซึ่งมีจำนวนที่ค่อนข้างน้อย อีกทั้งผู้ประกอบการยังขาดหลักฐานที่เป็นรูปธรรมเพื่อยืนยันความสำเร็จในการดำเนินการตามมาตรฐานใบไม้สีเขียวในการช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจ ในขณะที่ต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมค่อนข้างสูงประกอบกับข้อจำกัดด้านเงินทุนและการขาดการสนับสนุนจากรัฐบาลทำให้มาตรฐานใบไม้สีเขียวในธุรกิจโรงแรมไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมพบว่ามาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานและผลการดำเนินงานของธุรกิจดีขึ้น เนื่องจากการเข้ารับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต้องมีการจัดการตามหลักเกณฑ์และข้อกำหนดของมาตรฐานซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นระบบมากขึ้น ซึ่งปัญหาจากการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่มาจากข้อกำหนดในมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีความยุ่งยากและเงินลงทุนในการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม แต่ในขณะเดียวกันการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมของมาตรฐานในประเทศไทยเป็นก้าวสำคัญในการเข้าสู่มาตรฐานสากลในลำดับต่อไป ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเพื่อให้ธุรกิจเห็นประโยชน์ของการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปณิตา มงคลฤดี (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมกับผลการดำเนินงานของธุรกิจพบว่าการจัดการสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านของธุรกิจทั้งผลลัพธ์ในรูปแบบที่เป็นตัวเงิน ผลลัพธ์ที่ไม่ใช่ตัวเงินรวมทั้งผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม โดยการจัดการสิ่งแวดล้อมช่วยลดต้นทุน สร้างรายได้ส่วนเพิ่ม สร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนรอบข้าง ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีรวมทั้งลดการใช้พลังงานและรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่ยั่งยืน

Hui Liang (2013) ได้ทำการศึกษาความสามารถหลักขององค์กรที่ทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันในธุรกิจโรงแรมสีเขียว จากผลการศึกษาพบว่า ความสามารถหลักของแนวคิดโรงแรมสีเขียว ช่วยให้การลงทุนในธุรกิจโรงแรมสามารถปรับตัวให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมทางสังคมและนิเวศวิทยาทำให้เกิดรากฐานที่มั่นคงในการพัฒนาในระยะยาวและการทำกำไรอย่างต่อเนื่องในการลงทุน ในขณะที่แนวคิดนี้ยังสอดคล้องกับการสนับสนุนของหน่วยงานทางด้านการท่องเที่ยวและมาตรฐานของโรงแรม ซึ่งการพัฒนาแผนกลยุทธ์ของธุรกิจโรงแรมสีเขียวต้องอยู่บนพื้นฐานของสภาพแวดล้อมองค์กรและความคิดเห็นของพนักงานเพื่อให้เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่มาจากความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย ส่งผลให้บรรลุเป้าหมายทั้งด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

นันทะยา พรหมทอง (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะบรรษัทภิบาลกับผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย” พบว่าธุรกิจโรงแรมส่วนใหญ่มีรูปแบบธุรกิจเป็นแบบบริษัท โดยส่วนใหญ่พื้นที่ของธุรกิจอยู่ที่ภาคใต้และมีจำนวนห้องต่ำกว่า 100 ห้อง ซึ่งจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และผลกระทบพบว่า คุณลักษณะบรรษัทภิบาลมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงานทั้งในด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนาและด้านการเงิน

ประวิตร สายแก้ว (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การตลาดภายในกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย” พบว่า ธุรกิจโรงแรมส่วนใหญ่มีรูปแบบของธุรกิจเป็นบริษัทจำกัด จำนวนทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 30 ล้านบาทระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจมากกว่า 15 ปี จำนวนพนักงานน้อยกว่า 50 คนและสถานที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือ โดยผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมที่มีจำนวนเงินทุนจดทะเบียน จำนวนเงินทุนปัจจุบัน ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ จำนวนพนักงานและที่ตั้งของธุรกิจแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน

กัญญารัตน์ ชีระวานิชผล (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม กลยุทธ์กิจการและผลประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย พบว่า ผลประกอบการของกิจการมีความสัมพันธ์กับความมั่นคงและการดำเนินงานอย่างยั่งยืนและความโดดเด่นของกิจการ เนื่องจากความมั่นคงและการดำเนินงานอย่างยั่งยืนทำให้กิจการเป็นที่น่าเชื่อถือต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียส่งผลให้ผลการดำเนินงานดีขึ้น

พัฒนา ศิริ โขติบัณฑิต (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้กลยุทธ์การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมที่มีความเหมาะสมกับองค์กรธุรกิจไทย พบว่าองค์กรที่มีผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมและมีกิจกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อมจะทำให้องค์กรมีผลกำไรมากกว่าบริษัทที่ไม่มี

อานนท์ วงษ์เชียง และสุริย์ เข้มทอง (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพของธุรกิจโรงแรมขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจโรงแรมพบว่า อายุของโรงแรมและการเข้ารับการตรวจสอบมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์แบบมีนัยยะสำคัญกับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจโรงแรม ดังนั้นธุรกิจโรงแรมควรมีการปรับแผนธุรกิจตามสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อให้การดำเนินธุรกิจเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ พบว่าการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมไม่ว่าจะเป็น การจัดการสิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบต่อสังคม และกลยุทธ์การตลาดด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น มักจะส่งผลต่อผลการดำเนินงานขององค์กร นอกจากนี้ยังพบว่ามีปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรไม่ว่าจะเป็นระยะเวลาดำเนินงาน การเข้ารับการตรวจสอบมาตรฐาน ที่ตั้ง เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษาดังกล่าวชี้ให้เห็นภาพรวมของการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมต่อองค์กรในขณะที่มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมถือเป็นเครื่องมือที่แสดงหลักฐานเชิงประจักษ์ในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม เมื่องานวิจัยที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นว่าการจัดการสิ่งแวดล้อมมีผลต่อองค์กร ดังนั้นการศึกษาอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและผลการดำเนินงานขององค์กรจึงเป็นงานวิจัยที่สังเคราะห์มาจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3

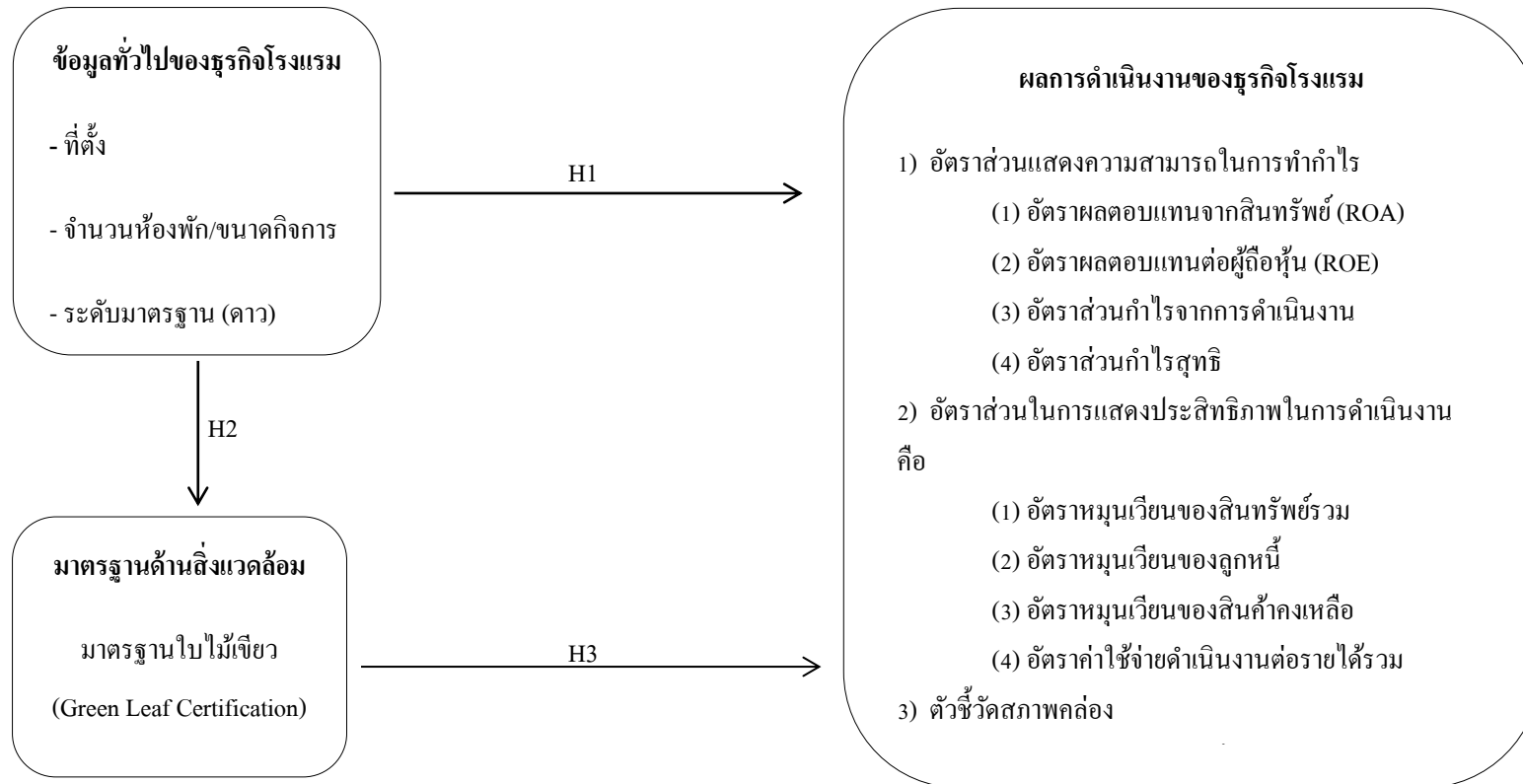
กรอบแนวคิดและวิธีการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องอิทธิพลของการได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยในบทนี้ ผู้วิจัยจะอธิบายถึงกรอบแนวคิดในการวิจัย ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย สมมติฐานการวิจัย นิยามเชิงปฏิบัติการ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ที่ใช้ในการวิจัยซึ่งจะกล่าวรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย
- 3.2 สมมติฐานการวิจัย
- 3.3 นิยามเชิงปฏิบัติการ
- 3.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.6 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.7 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม ได้ดังนี้

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2 สมมติฐานการวิจัย

1) สมมติฐานที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

(1) สมมติฐานที่ 1.1 ธุรกิจโรงแรมที่มีที่ตั้งแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

(2) สมมติฐานที่ 1.2 ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดกิจการแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

(3) สมมติฐานที่ 1.3 ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) แตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

(4) สมมติฐานที่ 1.4 ธุรกิจโรงแรมที่มีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

2) สมมติฐานที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

(1) สมมติฐานที่ 2.1 ธุรกิจโรงแรมที่มีที่ตั้งแตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

(2) สมมติฐานที่ 2.2 ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดกิจการแตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

(3) สมมติฐานที่ 2.3 ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) แตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

3) สมมติฐานที่ 3 การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

3.3 นิยามเชิงปฏิบัติการ

3.3.1 มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง มาตรฐานใบไม้เขียว (Green Leaf Certification) ซึ่งเป็นมาตรฐานการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจโรงแรม โดยระบุรายละเอียดหรือมาตรการที่ใช้เป็นกฎระเบียบหรือแนวทางเพื่อให้ธุรกิจโรงแรมสามารถนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในโรงแรมได้

3.3.2 ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม โดยพิจารณาจากตัวชี้วัดทางการเงินเป็นตัววัดผล (Finance Measure) ได้แก่

- 1) อัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร คือ
 - (1) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)
 - (2) อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE)
 - (3) อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน
 - (4) อัตราส่วนกำไรสุทธิ
- 2) อัตราส่วนในการแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน คือ
 - (1) อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม
 - (2) อัตราหมุนเวียนของลูกหนี้
 - (3) อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ
 - (4) อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม
- 3) ตัวชี้วัดสภาพคล่อง
 - (1) อัตราส่วนทุนหมุนเวียน

3.3.3 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรม หมายถึง เกณฑ์หรือตัวแปรที่ใช้ในการจำแนกประเภทของธุรกิจโรงแรมที่มีผลกระทบต่อการทำงานและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม ได้แก่ ที่ตั้ง ขนาดกิจการ และระดับมาตรฐาน (ดาว)

3.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาเรื่องอิทธิพลของการได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ

3.4.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

3.4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 10,018 แห่ง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2556) โดยผู้วิจัยได้คำนวณหากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1990 อ้างถึงใน ธนินทร์ ศิลป์จารุ, 2555) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 370 ตัวอย่าง

3.4.3 การเลือกตัวอย่างใช้ในการศึกษา โดยผู้วิจัยได้กำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดคุณสมบัติของธุรกิจโรงแรมออกเป็น 2 ประเภทคือธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานใบไม้สีเขียว และธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานใบไม้สีเขียว

โดยกำหนดอัตราส่วน 50:50 จากขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ จำนวน 370 ตัวอย่างทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) โดยแบ่งเป็นธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานใบไม้สีเขียวจำนวน 185 ตัวอย่างและธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานใบไม้สีเขียวจำนวน 185 ตัวอย่าง ต่อมาผู้วิจัยทำการเลือกตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549) โดยมีขั้นตอนดังนี้

จากฐานข้อมูลธุรกิจของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่มคือธุรกิจโรงแรมที่ได้รับมาตรฐานใบไม้สีเขียวในระดับตั้งแต่ 1-5 ใบ และธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับมาตรฐานใบไม้สีเขียว

3.4.3.1 ธุรกิจโรงแรมที่ได้รับมาตรฐานใบไม้สีเขียวในระดับตั้งแต่ 1-5 ใบ ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างกรอบตัวอย่าง 214 หน่วย (มูลนิธิใบไม้สีเขียว, 2556) โดย 1 หน่วยหมายถึง 1 ธุรกิจโรงแรมที่ได้รับมาตรฐานใบไม้สีเขียว โดยให้หมายเลข 001-214

$$\text{ขั้นที่ 2 } k = N/n = 214/185 = 1$$

ขั้นที่ 3 เลือกตัวเลขสุ่มมา 1 ค่าโดยให้เลขสุ่มมีค่าตั้งแต่ 1-4 ในที่นี้สุ่มด้วยวิธีจับฉลากได้ $r=2$ หมายถึง หมายเลข 002 เป็นตัวอย่างหน่วยแรก

ขั้นที่ 4 เลือกตัวอย่างหน่วยที่ 2 ซึ่งเป็นหน่วยที่มีหมายเลข $002+1=003$ และเลือกตัวอย่างหน่วยที่ 2, 3, 4,..... จนครบ 185 ตัวอย่างและทำในลักษณะเดียวกันกับธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับมาตรฐานใบไม้สีเขียว

3.4.3.2 ธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับมาตรฐานใบไม้สีเขียว ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างกรอบตัวอย่าง 1,000 หน่วย โดย 1 หน่วยหมายถึง 1 ธุรกิจโรงแรมที่ได้รับมาตรฐานใบไม้สีเขียว โดยให้หมายเลข 0001-1,000

$$\text{ขั้นที่ 2 } k = N/n = 1,000/185 = 5$$

ขั้นที่ 3 เลือกตัวเลขสุ่มมา 1 ค่าโดยให้เลขสุ่มมีค่าตั้งแต่ 1-4 ในที่นี้สุ่มด้วยวิธีจับฉลากได้ $r=1$ หมายถึง หมายเลข 005 เป็นตัวอย่างหน่วยแรก

ขั้นที่ 4 เลือกตัวอย่างหน่วยที่ 1 ซึ่งเป็นหน่วยที่มีหมายเลข $001+5=006$ และเลือกตัวอย่างหน่วยที่ 1, 6, 11,..... จนครบ 185 ตัวอย่าง

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.5.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมโดยพิจารณาจากตัวชี้วัดทางการเงิน เกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและสภาพคล่องของกิจการ ดังนั้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวจึงทำการรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลบัญชีอัตราส่วนทางการเงินจากฐานข้อมูลธุรกิจของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เพื่อรวบรวมข้อมูลบริษัทและข้อมูลเปรียบเทียบปีงบประมาณเงินในปี 2556-2557 และสมุดบันทึกโรงแรมเพื่อโลกสวย (Green Hotel Directory) เพื่อตรวจสอบรายชื่อโรงแรมที่ผ่านการรับรองมาตรฐานใบไม้เขียว

3.5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) และทดสอบสมมติฐานด้วยการแจกแจงแบบที (T-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis Of Variance : ANOVA) และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis)

3.6 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลบัญชี ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลธุรกิจของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ โดยรวบรวมข้อมูลเปรียบเทียบปีงบประมาณเงินในปี 2556-2557 จากรหัสหมวดธุรกิจ 55101 โรงแรม รีสอร์ทและห้องชุด และสมุดบันทึกโรงแรมเพื่อโลกสวย (Green Hotel Directory) เพื่อตรวจสอบรายชื่อโรงแรมที่ผ่านการรับรองมาตรฐานใบไม้เขียว นอกจากนี้ทางผู้วิจัยยังรวบรวมข้อมูลบัญชีจากมูลนิธิใบไม้สีเขียว สมาคมโรงแรมไทยรวมทั้งเอกสารงานวิจัยและทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.7 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาจะทำการนำข้อมูลทุกข้อมูที่ได้มาทำการวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังต่อไปนี้

3.7.1 การวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมและอัตราส่วนทางการเงิน โดยการใชัสถิติความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation :S.D.)

3.7.2 การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติการแจกแจงแบบที (T-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis Of Variance : ANOVA) และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการศึกษาเรื่องอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 1) สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 2) ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน ค่าสถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาในการแจกแจง แบบ F-distribution
t	แทน สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบใน t-distribution
SS	แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
df	แทน ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
p-value	แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
SE _{est}	แทน ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐานเนื่องจากการวัด
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
AdjR ²	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง
a	แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ (Constant)

4.2 ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกันต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกันต่อการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย ประกอบด้วย ที่ตั้ง ขนาด กิจการ (จำนวนห้องพัก) ระดับมาตรฐาน (ดาว) และการได้รับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1) ที่ตั้ง		
(1) โรงแรมในเมือง/ย่านธุรกิจ (City Hotel)	135	36.5
(2) รีสอร์ท (Resort)	222	60.0
(3) โรงแรมใกล้สนามบิน (Airport Hotel)	13	3.5
รวม	370	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย		จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
2) จำนวนห้องพัก (ขนาดกิจการ)			
(1) ขนาดเล็ก	จำนวนห้องพัก 1-60 ห้อง	101	27.3
(2) ขนาดกลาง	จำนวนห้องพัก 61-100 ห้อง	68	18.4
(3) ขนาดใหญ่	จำนวนห้องพัก 101-300 ห้อง	133	35.9
(4) ขนาดใหญ่มาก	จำนวนห้องพัก 300 ห้องขึ้นไป	68	18.4
รวม		370	100.0
3) ระดับมาตรฐาน(ดาว)			
(1) มาตรฐาน 2 ดาว		20	5.4
(2) มาตรฐาน 3 ดาว		122	33.0
(3) มาตรฐาน 4 ดาว		160	43.2
(4) มาตรฐาน 5 ดาว		68	18.4
รวม		370	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยที่ใช้ในการศึกษา จำแนกตามที่ตั้ง ขนาดกิจการ (จำนวนห้องพัก) ระดับมาตรฐาน (ดาว) และการได้รับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม จำนวนทั้งสิ้น 370 แห่ง มีรายละเอียดดังนี้

ที่ตั้งของธุรกิจโรงแรม ส่วนใหญ่เป็นรีสอร์ทซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว จำนวน 222 แห่ง (ร้อยละ 60.0) รองลงมาคือโรงแรมในเมืองซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในย่านธุรกิจการค้า จำนวน 135 แห่ง (ร้อยละ 36.5) และโรงแรมใกล้สนามบินมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 3.5)

ขนาดกิจการของธุรกิจโรงแรม ส่วนใหญ่มีขนาดกิจการแบบขนาดใหญ่จำนวน 133 แห่ง (ร้อยละ 35.9) รองลงมาคือขนาดกิจการขนาดเล็ก จำนวน 101 แห่ง (ร้อยละ 27.3) รองลงมาคือขนาดกิจการขนาดใหญ่มาก จำนวน 68 แห่ง (ร้อยละ 18.4) และขนาดโรงแรมขนาดกลางมีจำนวน 68 แห่ง (ร้อยละ 18.4)

ระดับมาตรฐาน (ดาว) ของธุรกิจโรงแรม ส่วนใหญ่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) อยู่ที่มาตรฐาน 4 ดาว จำนวน 160 แห่ง (ร้อยละ 43.2) รองลงมาคือมาตรฐาน 3 ดาว จำนวน 122 แห่ง (ร้อยละ 33.0) รองลงมาคือมาตรฐาน 5 ดาว จำนวน 68 แห่ง (ร้อยละ 18.4) และมาตรฐานระดับ 2 ดาวมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 20 แห่ง (ร้อยละ 5.4)

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยที่ได้รับรองมาตรฐานใบไม้เขียว จำแนกตามที่ตั้ง ขนาดกิจการ

ธุรกิจโรงแรม	โรงแรมในเมือง	รีสอร์ท	โรงแรมใกล้สนามบิน	รวม
มีมาตรฐานใบไม้เขียว				
1) ขนาดกิจการ				
(1) ขนาดเล็ก (1-60 ห้อง)	3	36	1	40
(2) ขนาดกลาง (61-100 ห้อง)	7	26	3	36
(3) ขนาดใหญ่ (101-300 ห้อง)	22	46	0	68
(4) ขนาดใหญ่มาก (300 ห้องขึ้นไป)	26	11	4	41
รวม	58	119	8	185
2) ระดับมาตรฐาน (ดาว)				
(1) ระดับ 2 ดาว	3	1	0	4
(2) ระดับ 3 ดาว	16	26	1	43
(3) ระดับ 4 ดาว	25	64	7	96
(4) ระดับ 5 ดาว	14	28	0	42
รวม	58	119	8	185

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ธุรกิจโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) ทั้งหมด 185 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นรีสอร์ทมีจำนวน 119 แห่ง เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ที่มีจำนวนห้องพัก 101-300 ห้อง จำนวน 68 แห่ง และเป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว คิดเป็นจำนวน 96 แห่ง โดยเมื่อจำแนกตามที่ตั้งของธุรกิจและขนาดของกิจการ พบว่า โรงแรมในเมืองส่วนใหญ่เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ที่มีจำนวนห้องพัก 300 ห้องขึ้นไป จำนวน 26 แห่ง รีสอร์ทส่วนใหญ่เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ที่มีจำนวนห้องพัก 101-300 ห้อง จำนวน 46 แห่งและที่ตั้งประเภทใกล้สนามบินส่วนใหญ่เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ที่มีจำนวนห้องพัก 300 ห้องขึ้นไป จำนวน 4 แห่ง และเมื่อจำแนกตามที่ตั้งของธุรกิจและระดับมาตรฐาน (ดาว) พบว่าโรงแรมในเมืองส่วนใหญ่เป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว จำนวน 25 แห่ง รีสอร์ทส่วนใหญ่เป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว จำนวน 64 แห่งและที่ตั้งประเภทใกล้สนามบินส่วนใหญ่เป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว จำนวน 7 แห่ง

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานใบไม้เขียว จำแนกตามที่ตั้ง ขนาดกิจการ

ธุรกิจโรงแรม	โรงแรมในเมือง	รีสอร์ท	โรงแรมใกล้สนามบิน	รวม
ไม่มีมาตรฐานใบไม้เขียว				
1) ขนาดกิจการ				
(1) ขนาดเล็ก (1-60 ห้อง)	8	50	3	61
(2) ขนาดกลาง (61-100 ห้อง)	10	21	1	32
(3) ขนาดใหญ่ (101-300 ห้อง)	38	26	1	65
(4) ขนาดใหญ่มาก (300 ห้องขึ้นไป)	21	6	0	35
รวม	77	103	5	185
2) ระดับมาตรฐาน (ดาว)				
(1) ระดับ 2 ดาว	6	10	0	16
(2) ระดับ 3 ดาว	35	43	1	79
(3) ระดับ 4 ดาว	23	38	3	64
(4) ระดับ 5 ดาว	13	12	1	26
รวม	77	103	5	185

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) จำนวน 185 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นรีสอร์ทที่มีจำนวน 103 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ที่มีจำนวนห้องพัก 101-300 ห้อง จำนวน 65 แห่งและเป็นโรงแรมระดับ 3 ดาว คิดเป็นจำนวน 79 แห่ง โดยเมื่อจำแนกตามที่ตั้งของธุรกิจและขนาดของกิจการ พบว่า โรงแรมในเมืองส่วนใหญ่เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ที่มีจำนวนห้องพัก 101-300 ห้องขึ้นไป จำนวน 38 แห่ง รีสอร์ทส่วนใหญ่เป็นโรงแรมขนาดเล็กมีจำนวนห้องพัก 1-60 ห้อง จำนวน 50 แห่งและที่ตั้งประเภทใกล้สนามบินส่วนใหญ่เป็นโรงแรมขนาดเล็กมีจำนวนห้องพัก 1-60 ห้อง จำนวน 3 แห่ง และเมื่อจำแนกตามที่ตั้งของธุรกิจและระดับมาตรฐาน (ดาว) พบว่าโรงแรมในเมืองส่วนใหญ่เป็นโรงแรมระดับ 3 ดาว จำนวน 35 แห่ง รีสอร์ทส่วนใหญ่เป็นโรงแรมระดับ 3 ดาว จำนวน 43 แห่งและที่ตั้งประเภทใกล้สนามบินส่วนใหญ่เป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว จำนวน 3 แห่ง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยจำแนกตามการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว)

ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม	การรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม			
	มีมาตรฐานใบไม้เขียว		ไม่มีมาตรฐานใบไม้เขียว	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1. อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (เท่า)	4.701	20.590	35.601	239.561
2. อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (%)	9.461	17.568	-2.916	18.785
3. อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (%)	13.125	55.222	-3.987	54.403
4. อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน (%)	12.383	18.983	-13.858	79.931
5. อัตราส่วนกำไรสุทธิ (%)	11.056	17.925	-14.401	79.633
6. อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (เท่า)	0.888	1.022	0.729	1.264
7. อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (เท่า)	57.715	183.692	30.838	70.888
8. อัตราหมุนเวียนลูกหนี้ (เท่า)	49.894	325.183	32.429	104.437
9. อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม (%)	32.866	17.568	616.613	7,206.561

จากตารางที่ 4.4 พบว่าการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม โดยเปรียบเทียบจากการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ration) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.701 เท่า ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.601 เท่า

อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.461 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย -2.916 เปอร์เซ็นต์

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.125 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย -3.987 เปอร์เซ็นต์

อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน (Operation Profit Margin) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.383 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย -13.858 เปอร์เซ็นต์

อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.056 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย -14.401 เปอร์เซ็นต์

อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.888 เท่า ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย 0.729 เท่า

อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (Inventory Turnover) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.715 เท่า ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย 30.838 เท่า

อัตราหมุนเวียนลูกหนี้ (Account Receivable Turnover) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.894 เท่า ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย 32.429 เท่า

อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.866 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย 616.613 เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ 4.5 แสดงการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของธุรกิจ โรงแรมในประเทศไทยจำแนกตามการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว)

ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม	การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม	
		มาตรฐานใบไม้เขียว	
		มี	ไม่มี
1. อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (เท่า)	ความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น		/
2. อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (%)	การใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ	/	
3. อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (%)	ประสิทธิภาพในการทำกำไร	/	
4. อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน (%)	ความสามารถในการควบคุมค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	/	
5. อัตราส่วนกำไรสุทธิ (%)	ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจในการทำกำไร	/	
6. อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (เท่า)	ความสามารถของบริษัทในการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ทั้งหมดที่ธุรกิจลงทุนไป	/	
7. อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (เท่า)	ความคล่องตัวของธุรกิจ	/	
8. อัตราหมุนเวียนลูกหนี้ (เท่า)	ความสามารถในการเรียกเก็บหนี้ทางการค้า	/	
9. อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม (%)	ประสิทธิภาพในการทำกำไร		/

หมายเหตุ: แสดงการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) ที่มีอัตราส่วนทางการเงินที่ดีกว่า

จากตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยจำแนกตามการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) โดยมีรายละเอียดดังนี้

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.701 เท่า ซึ่งน้อยกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.601 เท่า แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นมากกว่ากลุ่มที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.461 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย -2.916 เปอร์เซ็นต์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีการใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.125 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย -3.987 เปอร์เซ็นต์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพในการทำกำไรมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน (Operation Profit Margin) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.383 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย -13.858 เปอร์เซ็นต์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีความสามารถในการควบคุมค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.056 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย -14.401 เปอร์เซ็นต์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจในการทำกำไรมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.888 เท่า ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรอง

มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย 0.729 เท่า แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีความสามารถของบริษัทในการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ทั้งหมดที่ธุรกิจลงทุนไปมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (Inventory Turnover) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.715 เท่า ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย 30.838 เท่า แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีความคล่องตัวของธุรกิจมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

อัตราหมุนเวียนลูกหนี้ (Account Receivable Turnover) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.894 เท่า ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย 32.429 เท่า แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีความสามารถในการเรียกเก็บหนี้ทางการค้ามากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.866 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งน้อยกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย 616.613 เปอร์เซ็นต์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพในการทำกำไร มากกว่ากลุ่มที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบจากอัตราส่วนทางการเงินพบว่าธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) มีการใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพในการทำกำไร ความสามารถในการควบคุมค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจในการทำกำไรความสามารถของบริษัทในการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ทั้งหมดที่ธุรกิจลงทุนไป ความคล่องตัวของธุรกิจและความสามารถในการเรียกเก็บหนี้ทางการค้าดีกว่าธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) ในขณะที่ธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นประสิทธิภาพในการทำกำไร ดีกว่าธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว)

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ โรงแรมที่แตกต่างกันต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1

H_0 : ธุรกิจโรงแรมที่มีที่ตั้งแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ธุรกิจโรงแรมที่มีที่ตั้งแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามที่ตั้ง

ผลการดำเนินงาน	ที่ตั้ง	n	\bar{x}	SD	df	F-test	Sig (2-tailed)
อัตราส่วนเงินทุน หมุนเวียน	ในเมือง	135	9.39	51.20	369	0.569	0.567
	รีสอร์ท	222	27.79	21.32			
	สนามบิน	13	1.39	1.88			
อัตราส่วนผลตอบแทน จากสินทรัพย์	ในเมือง	135	2.99	18.19	369	0.915	0.401
	รีสอร์ท	222	3.02	19.77			
	สนามบิน	13	10.34	19.49			
อัตราส่วนผลตอบแทน ต่อส่วนผู้ถือหุ้น	ในเมือง	135	10.63	55.51	369	1.776	0.171
	รีสอร์ท	222	0.21	56.32			
	สนามบิน	13	15.91	25.56			
อัตราส่วนกำไรจาก การดำเนินงาน	ในเมือง	135	-0.32	27.81	369	0.212	0.809
	รีสอร์ท	222	-1.57	73.58			
	สนามบิน	13	9.36	17.75			
อัตราส่วนกำไรสุทธิ	ในเมือง	135	-1.34	26.72	369	0.223	0.800
	รีสอร์ท	222	-2.47	73.22			
	สนามบิน	13	8.72	17.68			

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ผลการดำเนินงาน	ที่ตั้ง	n	\bar{x}	SD	df	F-test	Sig (2-tailed)
อัตราหมุนเวียนของ สินทรัพย์รวม	ในเมือง	135	0.79	1.10	369	0.805	0.448
	รีสอร์ท	222	0.79	1.15			
	สนามบิน	13	1.20	1.52			
อัตราหมุนเวียนสินค้า คงเหลือ	ในเมือง	135	22.82	30.18	369	2.868	0.058
	รีสอร์ท	222	58.40	17.31			
	สนามบิน	13	25.86	39.79			
อัตราหมุนเวียนลูกหนี้	ในเมือง	135	14.53	18.82	369	1.532	0.218
	รีสอร์ท	222	59.06	31.17			
	สนามบิน	13	12.04	19.84			
อัตราค่าใช้จ่าย ดำเนินงานต่อรายได้	ในเมือง	135	40.41	26.04	369	0.378	0.685
	รีสอร์ท	222	51.17	65.79			
	สนามบิน	13	59.45	23.62			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.6 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ One-way ANOVA นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์พบว่า ที่ตั้งของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ อัตราหมุนเวียนลูกหนี้ และอัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้ไม่แตกต่างกัน Sig (2-tailed) ≥ 0.05

สรุปได้ว่า ที่ตั้งของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีผลการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน Sig (2-tailed) ≥ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย H_0 : ธุรกิจโรงแรมที่มีที่ตั้งแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 1.2

H_0 : ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดกิจการแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดกิจการแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามขนาดกิจการ

ผลการดำเนินงาน	ขนาดกิจการ	n	\bar{x}	SD	df	F-test	Sig (2-tailed)
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	เล็ก	101	8.96	26.85	369	0.448	0.719
	กลาง	68	29.58	22.07			
	ใหญ่	133	29.60	23.03			
อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์	ใหญ่มาก	68	8.85	35.24	369	0.210	0.889
	เล็ก	101	2.76	25.22			
	กลาง	68	4.87	15.31			
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น	ใหญ่	133	3.19	17.79	369	0.888	0.447
	ใหญ่มาก	68	2.57	14.72			
	เล็ก	101	0.79	65.92			
อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน	กลาง	68	10.89	43.08	369	2.487	0.060
	ใหญ่	133	7.52	55.23			
	ใหญ่มาก	68	-1.91	49.30			
อัตราส่วนกำไรสุทธิ	เล็ก	101	-6.74	58.47	369	2.411	0.067
	กลาง	68	-8.70	68.13			
	ใหญ่	133	-0.44	23.72			
	ใหญ่มาก	68	15.58	90.79	369	2.411	0.067
	เล็ก	101	-7.55	57.68			
	กลาง	68	-9.49	67.88			
	ใหญ่	133	-1.35	22.92	369	2.411	0.067
	ใหญ่มาก	68	14.25	90.60			

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ผลการดำเนินงาน	ขนาด กิจการ	n	\bar{x}	SD	df	F-test	Sig (2-tailed)
อัตราหมุนเวียนของ สินทรัพย์รวม	เล็ก	101	0.83	0.98	369	4.054*	0.007
	กลาง	68	1.10	1.60			
	ใหญ่	133	0.83	1.18			
	ใหญ่มาก	68	0.43	0.53			
อัตราหมุนเวียนสินค้า คงเหลือ	เล็ก	101	40.20	12.32	369	1.121	0.340
	กลาง	68	49.03	10.15			
	ใหญ่	133	32.12	58.40			
	ใหญ่มาก	68	69.33	26.01			
อัตราหมุนเวียนลูกหนี้	เล็ก	101	51.63	13.91	369	0.851	0.467
	กลาง	68	14.60	20.51			
	ใหญ่	133	59.77	38.66			
	ใหญ่มาก	68	15.77	23.46			
อัตราค่าใช้จ่าย ดำเนินงานต่อรายได้	เล็ก	101	74.82	13.23	369	1.534	0.205
	กลาง	68	57.64	74.38			
	ใหญ่	133	40.12	26.56			
	ใหญ่มาก	68	15.71	11.46			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.7 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ One-way ANOVA นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์พบว่า ขนาดกิจการของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกันมีผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน Sig (2-tailed) < 0.05 และขนาดกิจการของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกันมีผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ อัตราหมุนเวียนลูกหนี้ และอัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้ไม่แตกต่างกัน Sig (2-tailed) \geq 0.05

สรุปได้ว่า ขนาดกิจการของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกันมีผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน Sig (2-tailed) < 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย H_1 : ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดกิจการแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการเปรียบเทียบเพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมจำแนกตามขนาดกิจการของธุรกิจโรงแรมเป็นรายคู่

ขนาดกิจการ	\bar{X}	กลาง	ใหญ่	ใหญ่มาก
เล็ก	0.830	-0.272	-0.004	0.399
กลาง	1.103	-	0.268	0.671*
ใหญ่	0.834		-	0.403
ใหญ่มาก	0.431			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 เมื่อทดสอบความแตกต่างของผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นจำแนกตามขนาดกิจการของธุรกิจโรงแรมเป็นรายคู่ พบว่าธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดกลางมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมแตกต่างกันกับธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดใหญ่มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

สมมุติฐานที่ 1.3

H_0 : ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) แตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) แตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามระดับมาตรฐาน
(ดาว)

ผลการดำเนินงาน	ระดับ มาตรฐาน (ดาว)	n	\bar{x}	SD	df	F-test	Sig (2-tailed)
อัตราส่วนเงินทุน หมุนเวียน	2 ดาว	20	7.38	18.36	369	2.484	0.061
	3 ดาว	122	16.84	62.38			
	4 ดาว	160	3.37	16.27			
อัตราส่วนผลตอบแทน จากสินทรัพย์	5 ดาว	68	69.32	38.18	369	1.286	0.279
	2 ดาว	20	0.35	11.40			
	3 ดาว	122	5.42	22.51			
อัตราส่วนผลตอบแทน ต่อส่วนผู้ถือหุ้น	4 ดาว	160	1.41	19.50	369	1.103	0.348
	5 ดาว	68	4.64	12.35			
	2 ดาว	20	-2.35	46.74			
อัตราส่วนกำไรจาก การดำเนินงาน	3 ดาว	122	10.31	69.10	369	0.834	0.476
	4 ดาว	160	-0.55	46.89			
	5 ดาว	68	8.33	47.89			
อัตราส่วนกำไรสุทธิ	2 ดาว	20	-12.58	29.20	369	0.827	0.480
	3 ดาว	122	-4.69	54.42			
	4 ดาว	160	4.28	65.55			
อัตราหมุนเวียนของ สินทรัพย์รวม	5 ดาว	68	-1.97	59.70	369	2.907*	0.035
	2 ดาว	20	0.82	1.05			
	3 ดาว	122	1.02	1.27			
	4 ดาว	160	0.75	1.18			
	5 ดาว	68	0.53	0.70			

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ผลการดำเนินงาน	ระดับ มาตรฐาน (ดาว)	n	\bar{x}	SD	df	F-test	Sig (2-tailed)
อัตราหมุนเวียนสินค้า คงเหลือ	2 ดาว	20	73.91	15.92	369	1.051	0.370
	3 ดาว	122	30.61	76.95			
	4 ดาว	160	54.46	17.95			
อัตราหมุนเวียนลูกหนี้	5 ดาว	68	36.08	11.72	369	0.428	0.733
	2 ดาว	20	25.90	69.52			
	3 ดาว	122	46.11	13.71			
	4 ดาว	160	51.02	34.95			
อัตราค่าใช้จ่าย ดำเนินงานต่อรายได้	5 ดาว	68	13.55	22.51	369	0.442	0.723
	2 ดาว	20	83.57	14.17			
	3 ดาว	122	56.56	83.60			
	4 ดาว	160	67.93	50.55			
	5 ดาว	68	52.82	93.22			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ One-way ANOVA นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์พบว่า ระดับมาตรฐาน (ดาว) ของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน Sig (2-tailed) < 0.05 และระดับมาตรฐาน (ดาว) ของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ อัตราหมุนเวียนลูกหนี้ และอัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้ไม่แตกต่างกัน Sig (2-tailed) \geq 0.05

สรุปได้ว่า ระดับมาตรฐาน (ดาว) ของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน Sig (2-tailed) < 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย H_1 : ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) แตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม

แตกต่างกัน เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการเปรียบเทียบเพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการดำเนินงานของธุรกิจ โรงแรมด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมจำแนกตามระดับมาตรฐาน (ดาว) เป็นรายคู่

ระดับมาตรฐาน (ดาว)	\bar{X}	มาตรฐาน 3 ดาว	มาตรฐาน 4 ดาว	มาตรฐาน 5 ดาว
มาตรฐาน 2 ดาว	0.820	-0.205	0.060	0.288
มาตรฐาน 3 ดาว	1.026	-	0.266	0.494*
มาตรฐาน 4 ดาว	0.759		-	0.228
มาตรฐาน 5 ดาว	0.531			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 เมื่อทดสอบความแตกต่างของผลการดำเนินงานของธุรกิจ โรงแรมด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นจำแนกตามระดับมาตรฐาน (ดาว) เป็นรายคู่ พบว่า ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) 3 ดาว มีผลการดำเนินงานของธุรกิจ โรงแรมด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมแตกต่างกันกับธุรกิจ โรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) 5 ดาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

สมมุติฐานที่ 1.4

H_0 : ธุรกิจโรงแรมที่มีการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม แตกต่างก็มีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ธุรกิจโรงแรมที่มีการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม

ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม	การรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม				t-test	Sig (2-tailed)
	มีมาตรฐานใบไม้		ไม่มีมาตรฐานใบไม้			
	เฉลี่ย (n = 185)		เฉลี่ย (n = 185)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	4.70	20.59	35.60	23.56	-1.748	0.081
2. อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์	9.46	17.56	-2.91	18.78	6.545	0.000*
3. อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น	13.12	55.22	-3.98	54.40	3.003	0.003*
4. อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน	12.38	18.98	-13.85	79.63	4.345	0.000*
5. อัตราส่วนกำไรสุทธิ	11.05	17.92	-14.40	79.63	4.242	0.000*
6. อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม	0.88	1.02	0.72	1.26	1.323	0.187
7. อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ	57.71	18.69	30.83	70.88	1.857	0.064
8. อัตราหมุนเวียนลูกหนี้	49.89	32.18	32.42	10.43	0.695	0.487
9. อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม	32.86	21.14	61.61	06.62	-1.102	0.271

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Independent Sample T-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์พบว่า การรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน และอัตราส่วนกำไรสุทธิแตกต่างกัน Sig (2-tailed) < 0.05 และการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ อัตราหมุนเวียนลูกหนี้และอัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวมไม่แตกต่างกัน Sig (2-tailed) \geq 0.05

สรุปได้ว่า การรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน และอัตราส่วนกำไรสุทธิแตกต่างกัน Sig (2-tailed) < 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ

สมมติฐานการวิจัย H_1 : ธุรกิจโรงแรมที่มีการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกันต่อการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของโรงแรมที่แตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : ธุรกิจโรงแรมที่มีที่ตั้งแตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ธุรกิจโรงแรมที่มีที่ตั้งแตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามที่ตั้ง

การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม	ที่ตั้ง	n	\bar{x}	SD	df	F-test	Sig (2-tailed)
การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม	ในเมือง	135	0.43	0.497	369	2.269	0.105
	รีสอร์ท	222	0.54	0.500			
	สนามบิน	13	0.62	0.506			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ One-way ANOVA มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์พบว่า ที่ตั้งของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน Sig (2-tailed) ≥ 0.05

สรุปได้ว่า ที่ตั้งของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน Sig (2-tailed) ≥ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย H_0 : ธุรกิจโรงแรมที่มีที่ตั้งแตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.2

H_0 : ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดกิจการแตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดกิจการแตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามขนาดกิจการ

การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม	ขนาดกิจการ	n	\bar{x}	SD	df	F-test	Sig (2-tailed)
การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม	เล็ก	101	0.40	0.492	369	2.542	0.056
	กลาง	68	0.53	0.503			
	ใหญ่	133	0.60	0.502			
	ใหญ่มาก	68	0.50	0.493			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ One-way ANOVA มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์พบว่า ขนาดกิจการของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน Sig (2-tailed) \geq 0.05

สรุปได้ว่า ขนาดกิจการของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน Sig (2-tailed) \geq 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย H_0 : ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดกิจการแตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.3

H_0 : ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) แตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) แตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมต่างกัน

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามระดับมาตรฐาน (ดาว)

การรับรองมาตรฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม	ระดับ มาตรฐาน (ดาว)	n	\bar{x}	SD	df	F-test	Sig (2-tailed)
การรับรองมาตรฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม	2 ดาว	20	0.20	0.410	369	9.984*	0.000
	3 ดาว	122	0.35	0.480			
	4 ดาว	160	0.60	0.491			
	5 ดาว	68	0.62	0.490			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ One-way ANOVA มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์พบว่า ระดับมาตรฐาน (ดาว) แตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน Sig (2-tailed) < 0.05

สรุปได้ว่า ระดับมาตรฐาน (ดาว) แตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน Sig (2-tailed) < 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย H_1 : ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) แตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมต่างกันเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการเปรียบเทียบเพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามระดับมาตรฐาน (ดาว) เป็นรายคู่

ระดับมาตรฐาน (ดาว)	\bar{X}	มาตรฐาน 3 ดาว	มาตรฐาน 4 ดาว	มาตรฐาน 5 ดาว
มาตรฐาน 2 ดาว	0.20	-0.152	-0.400*	-0.418*
มาตรฐาน 3 ดาว	0.35	-	-0.248*	0.248*
มาตรฐาน 4 ดาว	0.60		-	-0.018
มาตรฐาน 5 ดาว	0.62			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 เมื่อทดสอบความแตกต่างของการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทย จำแนกตามระดับมาตรฐาน (ดาว) เป็นรายคู่ พบว่า ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) 2 ดาว มีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทยแตกต่างกันกับธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) 4 ดาว และ 5 ดาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) 3 ดาว มีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทยแตกต่างกันกับธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) 4 ดาว และ 5 ดาว นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

สมมติฐานที่ 3 การรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

H_0 : การรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

H_1 : การรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

ตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์อิทธิพลของการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทยต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	(Sig.)
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (เท่า)	0.000	0.000	-0.091	-1.748	0.081
Note: R square (R2) = 0.008, Adjusted R square = 0.006, F = 3.055, P < 0.00					
อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) (%)	0.008	0.001	0.323	6.545*	0.000
Note: R square (R2) = 0.104, Adjusted R square = 0.102, F = 42.839, P < 0.00					
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) (%)	0.001	0.000	0.155	3.003*	0.003
Note: R square (R2) = 0.024, Adjusted R square = 0.021, F = 9.016, P < 0.00					
อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน (%)	0.002	0.000	0.221	4.345*	0.000
Note: R square (R2) = 0.049, Adjusted R square = 0.046, F = 18.875, P < 0.00					
อัตราส่วนกำไรสุทธิ (%)	0.002	0.000	0.216	4.242*	0.000
Note: R square (R2) = 0.047, Adjusted R square = 0.044, F = 17.996, P < 0.00					
อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (เท่า)	0.030	0.023	0.069	1.323	0.187
Note: R square (R2) = 0.005, Adjusted R square = 0.002, F = 1.752, P < 0.00					
อัตราหมุนเวียนสินค้างเหลือ (เท่า)	0.000	0.000	0.096	1.857	0.064
Note: R square (R2) = 0.009, Adjusted R square = 0.007, F = 3.447, P < 0.00					
อัตราหมุนเวียนลูกหนี้ (เท่า)	7.515	0.000	0.036	0.695	0.487
Note: R square (R2) = 0.001, Adjusted R square = 0.001, F = 0.484, P < 0.00					
อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม (%)	-5.632	0.000	-0.057	-1.102	0.271
Note: R square (R2) = 0.003, Adjusted R square = 0.001, F = 1.214, P < 0.00					

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้น (Liner Regression) ในรูปแบบของการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis) โดยใช้วิธีการ Enter ผลการวิเคราะห์การรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย โดยมีการนำเสนอรายละเอียดตามตัวแปรตามคือผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมดังนี้

จากตารางที่ 4.16 พบว่า

ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับ 0.006 หมายถึง ตัวแปรอิสระได้แก่ การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนร้อยละ 6 ส่วนอีกร้อยละ 94 เป็นผลจากตัวแปรอื่น ๆ โดยผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีค่าเท่ากับ 0.006 และมีการแปรผันร่วมกันของตัวแปรคิดเป็นร้อยละ 8 การพยากรณ์ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบคะแนนดิบ (b) มีค่าคะแนน 0.000 และรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่า -0.091 ดังนั้นการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมจึงไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับ 0.102 หมายถึง ตัวแปรอิสระได้แก่ การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ร้อยละ 10.2 ส่วนอีกร้อยละ 79.8 เป็นผลจากตัวแปรอื่น ๆ โดยผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีค่าเท่ากับ 0.102 และมีการแปรผันร่วมกันของตัวแปรเป็นร้อยละ 10.4 การพยากรณ์ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) มีค่าคะแนน 0.008 และรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่า 0.323 พบว่า การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ร้อยละ 10.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับ 0.021 หมายถึง ตัวแปรอิสระได้แก่ การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น ร้อยละ 2.1 ส่วนอีกร้อยละ 97.9 เป็นผลจากตัวแปรอื่น ๆ โดยผลการ

วิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น มีค่าเท่ากับ 0.021 และมีการแปรผันร่วมกันของตัวแปรเป็นร้อยละ 2.4 การพยากรณ์ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) มีค่าคะแนน 0.001 และรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่า 0.155 พบว่า การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นร้อยละ 2.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับ 0.046 หมายถึง ตัวแปรอิสระได้แก่ การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานร้อยละ 4.6 ส่วนอีกร้อยละ 95.4 เป็นผลจากตัวแปรอื่น ๆ โดยผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานมีค่าเท่ากับ 0.046 และมีการแปรผันร่วมกันของตัวแปรเป็นร้อยละ 4.9 การพยากรณ์ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) มีค่าคะแนน 0.002 และรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่า 0.221 พบว่า การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานร้อยละ 4.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับ 0.044 หมายถึง ตัวแปรอิสระได้แก่ การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิร้อยละ 4.4 ส่วนอีกร้อยละ 95.6 เป็นผลจากตัวแปรอื่น ๆ โดยผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิมีค่าเท่ากับ 0.044 และมีการแปรผันร่วมกันของตัวแปรเป็นร้อยละ 4.7 การพยากรณ์ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิ ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) มีค่าคะแนน 0.002 และรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่า 0.216 พบว่า การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิ ร้อยละ 4.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับ 0.002 หมายถึง ตัวแปรอิสระได้แก่ การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม ร้อยละ 2 ส่วนอีกร้อยละ 98 เป็นผลจากตัวแปรอื่น ๆ โดยผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมี

อิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม มีค่าเท่ากับ 0.002 และมีการแปรผันร่วมกันของตัวแปรเป็นร้อยละ 5 การพยากรณ์ผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) มีค่าคะแนน 0.030 และรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่า -0.069 พบว่า การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับ 0.007 หมายถึง ตัวแปรอิสระได้แก่ การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ ร้อยละ 7 ส่วนอีกร้อยละ 93 เป็นผลจากตัวแปรอื่น ๆ โดยผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ มีค่าเท่ากับ 0.007 และมีการแปรผันร่วมกันของตัวแปรเป็นร้อยละ 9 การพยากรณ์ผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือในรูปแบบคะแนนดิบ (b) มีค่าคะแนน 0.000 และรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่า 0.096 พบว่า การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนลูกหนี้ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับ 0.001 หมายถึง ตัวแปรอิสระได้แก่ การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนลูกหนี้ ร้อยละ 1 ส่วนอีกร้อยละ 99 เป็นผลจากตัวแปรอื่น ๆ โดยผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนลูกหนี้ มีค่าเท่ากับ 0.001 และมีการแปรผันร่วมกันของตัวแปรเป็นร้อยละ 1 การพยากรณ์ผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือในรูปแบบคะแนนดิบ (b) มีค่าคะแนน 7.515 และรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่า 0.036 พบว่า การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนลูกหนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการดำเนินงานด้านอัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับ 0.001 หมายถึง ตัวแปรอิสระได้แก่ การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงานด้านอัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม ร้อยละ 1 ส่วนอีกร้อยละ 99 เป็นผลจากตัวแปรอื่น ๆ โดยผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม มีค่าเท่ากับ 0.001 และมีการแปรผัน

ร่วมกันของตัวแปรเป็นร้อยละ 3 การพยากรณ์ผลการดำเนินงานด้านอัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) มีค่าคะแนน – 5.632 และรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่า – 0.057 พบว่า การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า H_1 การรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน และอัตราส่วนกำไรสุทธิ

ตารางที่ 4.17 สรุปผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทยที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย

ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย	ผลการทดสอบสมมติฐาน
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	ไม่มีอิทธิพล
อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์	มีอิทธิพลร้อยละ 10.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05*
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น	มีอิทธิพลร้อยละ 2.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05*
อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน	มีอิทธิพลร้อยละ 4.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05*
อัตราส่วนกำไรสุทธิ	มีอิทธิพลร้อยละ 4.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05*
อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม	ไม่มีอิทธิพล
อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ	ไม่มีอิทธิพล
อัตราหมุนเวียนลูกหนี้	ไม่มีอิทธิพล
อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม	ไม่มีอิทธิพล

กล่าวโดยสรุปได้ว่า จากตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมพบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน และอัตราส่วนกำไรสุทธิ มีอิทธิพลต่อการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า การรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน และอัตราส่วนกำไรสุทธิ ของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

ตารางที่ 4.18 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
1)	ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ โรงแรมที่แตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจ โรงแรมแตกต่างกัน	
	1.1 ธุรกิจโรงแรมที่มีที่ตั้งแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจ โรงแรมแตกต่างกัน	ปฏิเสธ (H1)
	1.2 ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดกิจการแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของ ธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน	ยอมรับ (H1)
	1.3 ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) แตกต่างกันมีผลการ ดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน	ยอมรับ (H1)
	1.4 ธุรกิจโรงแรมที่มีการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันมีผล การดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน	ยอมรับ (H1)
2)	ข้อมูลทั่วไปของ โรงแรมที่แตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้าน สิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน	
	2.1 ธุรกิจโรงแรมที่มีที่ตั้งแตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้าน สิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน	ปฏิเสธ (H2)
	2.2 ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดกิจการแตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้าน สิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน	ปฏิเสธ (H2)
	2.3 ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) แตกต่างกันมีการรับรอง มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมต่างกัน	ยอมรับ (H2)
3)	การรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ โรงแรมในประเทศไทย	ยอมรับ (H3)

จากตารางที่ 4.18 สามารถสรุปได้ว่า ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยจำแนกตามระดับมาตรฐาน (ดาว) และการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน แต่ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยจำแนกตามที่ตั้งและขนาดกิจการแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน

ส่วนข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยจำแนกตามขนาดกิจการและระดับมาตรฐาน (ดาว) ที่แตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน แต่ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยจำแนกตามที่ตั้งที่แตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานเฉพาะในด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิเท่านั้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 3 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานและการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยที่มีข้อมูลทั่วไปแตกต่างกัน 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิอัตราส่วนทางการเงินจากฐานข้อมูลธุรกิจของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เพื่อรวบรวมข้อมูลบริษัทและข้อมูลเปรียบเทียบปีงบประมาณเงินในปี 2556-2557 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยจำนวน 370 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือข้อมูลทุติยภูมิอัตราส่วนทางการเงิน ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Independent Sample T-test การวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA (F-test) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์และคำถามวิจัยโดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 1) สรุปผลการวิจัย
- 2) อภิปรายผลการวิจัย
- 3) ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาเรื่องอิทธิของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรม

ธุรกิจโรงแรมส่วนใหญ่เป็นรีสอร์ทซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว (ร้อยละ 60.0) มีขนาดกิจการแบบขนาดใหญ่ (ร้อยละ 35.9) มีระดับมาตรฐาน (ดาว) อยู่ที่มาตรฐาน 4 ดาว (ร้อยละ 43.2) เมื่อพิจารณาแบบจำแนกตามที่ตั้ง ขนาดกิจการ ระดับมาตรฐาน (ดาว) และการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมพบว่าธุรกิจโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) ส่วนใหญ่เป็นรีสอร์ท เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ที่มีจำนวนห้องพัก 101-300 ห้อง และเป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว ในขณะที่ธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) ส่วนใหญ่เป็นรีสอร์ท เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ที่มีจำนวนห้องพัก 101-300 ห้องและเป็นโรงแรมระดับ 3 ดาว

5.1.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

จากการศึกษาผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยโดยเปรียบเทียบจากการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สามารถสรุปผลการดำเนินงานเป็นรายด้านได้ดังนี้

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ration) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.701 เท่า ซึ่งน้อยกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.601 เท่า แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.461 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย -2.916 เปอร์เซ็นต์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีการใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.125 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับการรับรอง

มาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมที่มีค่าเฉลี่ย -3.987 เปอร์เซนต์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมมีประสิทธิภาพในการทำกำไรมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอม

อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน (Operation Profit Margin) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.383 เปอร์เซนต์ ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมที่มีค่าเฉลี่ย -13.858 เปอร์เซนต์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมมีความสามารถในการควบคุมค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอม

อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.056 เปอร์เซนต์ ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมที่มีค่าเฉลี่ย -14.401 เปอร์เซนต์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจในการทำกำไรมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอม

อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.888 เท่า ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมที่มีค่าเฉลี่ย 0.729 เท่า แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมมีความสามารถของบริษัทในการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ทั้งหมดที่ธุรกิจลงทุนไปมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอม

อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (Inventory Turnover) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.715 เท่า ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมที่มีค่าเฉลี่ย 30.838 เท่า แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมมีความคล่องตัวของธุรกิจมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอม

อัตราหมุนเวียนลูกหนี้ (Account Receivable Turnover) ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.894 เท่า ซึ่งมากกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมที่มีค่าเฉลี่ย 32.429 เท่า แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมมีความสามารถในการเรียกเก็บหนี้ทางการค้ามากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอม

อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม ของกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดลอมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.866 เปอร์เซนต์ ซึ่งน้อยกว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรอง

มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ย 616.613 เปอร์เซ็นต์ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพในการทำกำไร มากกว่ากลุ่มที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

5.1.3 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานและการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยที่มีข้อมูลทั่วไปแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ธุรกิจโรงแรมที่มีที่ตั้งแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2) ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดกิจการของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีผลการดำเนินงานด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อทดสอบรายคู่พบว่า

(1) ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดกลางมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมแตกต่างกันกับธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดใหญ่มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) แตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อทดสอบรายคู่พบว่า

(1) ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) 3 ดาว มีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมด้านอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมแตกต่างกันกับธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) 5 ดาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) ธุรกิจโรงแรมที่มีการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน และอัตราส่วนกำไรสุทธิแตกต่าง

การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของโรงแรมที่แตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ธุรกิจโรงแรมที่มีที่ตั้งแตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2) ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดกิจการแตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3) ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) แตกต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อทดสอบรายคู่พบว่า ธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) 2 ดาว มีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทยแตกต่างกันกับธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) 4 ดาว และ 5 ดาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) 3 ดาว มีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทยแตกต่างกันกับธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐาน (ดาว) 4 ดาว และ 5 ดาว

5.1.4 วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

การวิเคราะห์อิทธิพลของการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย พบว่า จากตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมพบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน และอัตราส่วนกำไรสุทธิ มีอิทธิพลต่อการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับ 0.102 หมายถึง ตัวแปรอิสระได้แก่ การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ร้อยละ 10.2 ส่วนอีกร้อยละ 79.8 เป็นผลจากตัวแปรอื่นๆ โดยผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีค่าเท่ากับ 0.102 และมีการแปรผันร่วมกันของตัวแปรเป็นร้อยละ 10.4 การพยากรณ์ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) มีค่าคะแนน 0.008 และรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่า 0.323 พบว่า การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ร้อยละ 10.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับ 0.021 หมายถึง ตัวแปรอิสระได้แก่ การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วน

ผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น ร้อยละ 2.1 ส่วนอื่กร้อยละ 97.9 เป็นผลจากตัวแปรอื่นๆ โดยผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น มีค่าเท่ากับ 0.021 และมีการแปรผันร่วมกันของตัวแปรเป็นร้อยละ 2.4 การพยากรณ์ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) มีค่าคะแนน 0.001 และรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่า 0.155 พบว่า การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นร้อยละ 2.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับ 0.046 หมายถึง ตัวแปรอิสระได้แก่ การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานร้อยละ 4.6 ส่วนอื่กร้อยละ 95.4 เป็นผลจากตัวแปรอื่นๆ โดยผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานมีค่าเท่ากับ 0.046 และมีการแปรผันร่วมกันของตัวแปรเป็นร้อยละ 4.9 การพยากรณ์ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) มีค่าคะแนน 0.002 และรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่า 0.221 พบว่า การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานร้อยละ 4.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted R Square) มีค่าเท่ากับ 0.044 หมายถึง ตัวแปรอิสระได้แก่ การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิร้อยละ 4.4 ส่วนอื่กร้อยละ 95.6 เป็นผลจากตัวแปรอื่นๆ โดยผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิมีค่าเท่ากับ 0.044 และมีการแปรผันร่วมกันของตัวแปรเป็นร้อยละ 4.7 การพยากรณ์ผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิ ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) มีค่าคะแนน 0.002 และรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่า 0.216 พบว่า การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิ ร้อยละ 4.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ในขณะที่ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมด้านอื่นๆ ได้แก่ อัตราส่วนเงินหมุนเวียน อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม อัตราหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ อัตราหมุนเวียนลูกหนี้ อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม ไม่มีอิทธิพลต่อการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานไบโม่เจียว)

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการศึกษาเรื่องอิทธิของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 ข้อมูลทั่วไปและการรับรองมาตรฐานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

ธุรกิจโรงแรมส่วนใหญ่เป็นรีสอร์ทซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว (ร้อยละ 60.0) มีขนาดกิจการแบบขนาดใหญ่ (ร้อยละ 35.9) มีระดับมาตรฐาน (ดาว) อยู่ที่มาตรฐาน 4 ดาว (ร้อยละ 43.2) เมื่อพิจารณาแบบจำแนกตามที่ตั้ง ขนาดกิจการ ระดับมาตรฐาน (ดาว) และการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมพบว่าธุรกิจโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) ส่วนใหญ่เป็นรีสอร์ท เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ที่มีจำนวนห้องพัก 101-300 ห้อง และเป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว ในขณะที่ธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) ส่วนใหญ่เป็นรีสอร์ท เป็นโรงแรมขนาดใหญ่ที่มีจำนวนห้องพัก 101-300 ห้องและเป็นโรงแรมระดับ 3 ดาว จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าธุรกิจโรงแรมที่เข้ารับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่เป็นโรงแรมขนาดใหญ่และมีระดับมาตรฐาน (ดาว) ตั้งแต่ 3-5 ดาว เนื่องจากการเข้ารับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมีต้นทุนเพื่อเข้ารับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมสูง ธุรกิจโรงแรมขนาดใหญ่จึงมีความพร้อมด้านเงินทุนมากกว่า ในขณะที่เดียวกัน สุวารี นามวงศ์ (2558) ได้บรรยายในงานสัมมนาเชิงปฏิบัติการมาตรฐาน Asean Green Hotel ไว้ว่า ธุรกิจโรงแรมขนาดใหญ่ถูกเรียกร้องให้มีส่วนร่วมและแสดงผลงานทางด้านการรักษาสีเขียวมากขึ้นและต้องมีความมุ่งมั่นที่จะร่วมมือกับสังคมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างแท้จริง จากสถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้ธุรกิจโรงแรมขนาดใหญ่มีความตื่นตัวต่อมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมากกว่าโรงแรมขนาดเล็ก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Arunothaipipat and Lin (2013) ที่พบว่าอุปสรรคในการประยุกต์ใช้มาตรฐานใบไม้สีเขียวของโรงแรมขนาดกลางและขนาดกลาง คือ มาตรฐานใบไม้สีเขียวมีกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานที่สูงยากที่ผู้ประกอบการจะบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่ตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะซึ่งมีจำนวนที่ค่อนข้างน้อย อีกทั้งผู้ประกอบการยังขาดหลักฐานที่เป็นรูปธรรมเพื่อยืนยันความสำเร็จในการดำเนินการตามมาตรฐานใบไม้สีเขียวในการช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจ ในขณะที่ต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมค่อนข้างสูงประกอบกับข้อจำกัดด้านเงินทุนและการขาดการสนับสนุนจากรัฐบาลทำให้มาตรฐานใบไม้สีเขียวในธุรกิจโรงแรมไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการทบทวนตัวชี้วัดในมาตรฐานรวมทั้งควร

มีการประชาสัมพันธ์การเข้ารับมาตรฐานสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) เพิ่มมากขึ้นเนื่องจากมาตรฐานใบไม้เขียวจะเป็นจุดเริ่มต้นในการเข้าสู่มาตรฐานในระดับนานาชาติต่อไป จากการศึกษาของสมพงศ์ โสทะรักษ์ (2013) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาโรงแรมระดับ 3 ดาวภายใต้มาตรฐานโรงแรมสีเขียวอาเซียนสำหรับผู้ประกอบการไทยพบว่า การพัฒนาโรงแรมที่ผ่านมาตรฐานมูลนิธิใบไม้เขียวไปสู่มาตรฐานโรงแรมสีเขียวอาเซียนต้องมีการดำเนินการตามข้อกำหนดเพิ่มขึ้น 19 ข้อ โดยข้อค้นพบที่สำคัญคือข้อกำหนดมาตรฐานที่เพิ่มขึ้นไม่ได้ส่งผลต่อต้นทุนการดำเนินงานมากนัก โดยโรงแรมที่ได้รับมาตรฐานใบไม้เขียวสามารถปฏิบัติให้สอดคล้องกับทฤษฎีและมาตรฐานโรงแรมสีเขียวอาเซียนได้เนื่องจากข้อกำหนดส่วนใหญ่สอดคล้องกันอยู่แล้วเพียงแต่ขาดการติดตามและประเมินผล ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวเป็นการแสดงให้เห็นว่ามาตรฐานใบไม้เขียวเป็นมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการยอมรับและเป็นก้าวที่สำคัญในการผลักดันให้ธุรกิจโรงแรมไทยเป็นที่ยอมรับในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

5.2.2 ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย

จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมีอัตราส่วนทางการเงินที่ดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มไม่มีมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Wu and Chen (2011) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบธุรกิจการผลิตที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO กับกลุ่มที่ไม่ได้รับรองมาตรฐาน ISO โดยใช้รูปแบบการวัดประสิทธิภาพจากการดำเนินงาน พบว่า องค์กรที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO มีประสิทธิภาพการดำเนินงานสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการได้รับรองมาตรฐาน ISO มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงานขององค์กร นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของกิตติพัฒน์ ไหลศศิกร (2555) ที่พบว่าระบบการวัดผลการปฏิบัติงานองค์กรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสำเร็จทางการเงินขององค์กรในมุมมองด้านการดำเนินงานขององค์กรที่วัดจากอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและกำไรต่อหุ้น ซึ่งสอดคล้องกับบุรณภพ สมเศรษฐ์ (2555) ที่พบว่าความรับผิดชอบทางสังคมขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมมิได้ขึ้นอยู่กับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมแต่เพียงอย่างเดียวแต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆทั้งจากสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก แต่ทั้งนี้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมก็เป็นหนึ่งปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานของธุรกิจจากการศึกษาของ Joglekar and Verma (2010) พบว่า โรงแรมต้องการพัฒนาการดำเนินงานอย่างยั่งยืนและการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน

5.2.3 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานและการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของ ธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยที่มีข้อมูลทั่วไปแตกต่างกัน

ที่ตั้งและขนาดกิจการของธุรกิจโรงแรมต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งจากการศึกษาของ กาญจนา แสงล้อมสุวรรณ (2556) พบว่า สถานที่ตั้งของโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ใบไม้สีเขียว มีผลกระทบต่อราคาห้องพักของ โรงแรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในช่วงฤดูท่องเที่ยวและช่วงที่ไม่ใช่ฤดูท่องเที่ยว ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าที่ตั้งของธุรกิจโรงแรมต่างกันมีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน แต่กลับสอดคล้องกับประวัติร์ สายแก้ว (2552) ที่พบว่าธุรกิจโรงแรมที่มีจำนวนเงินทุนจดทะเบียน จำนวนเงินทุนปัจจุบัน ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ จำนวนพนักงานและที่ตั้งของธุรกิจแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ขนาดกิจการของธุรกิจโรงแรมต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไม่แตกต่างกัน ยังไม่สอดคล้องกับแนวคิดของนงคินุช ศรีธนาอนันต์ (2556) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของขนาดโรงแรมไว้ว่าการแบ่งขนาดของ โรงแรมเป็นประโยชน์ในการเปรียบเทียบผลประกอบการและการจัดการ เนื่องจากขนาดของ โรงแรมสัมพันธ์กับโครงสร้างองค์กร ระบบการบริหาร การแบ่งการดำเนินงานรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของ โรงแรมและจำนวนพนักงานอีกด้วย กล่าวคือขนาดของกิจการไม่เพียงแต่สอดคล้องกับผลการดำเนินงานเท่านั้นแต่ยังรวมถึงการบริหารจัดการ โรงแรมอีกด้วย

ในขณะที่ระดับมาตรฐาน (ดาว) ของธุรกิจ โรงแรมต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งการจัดระดับมาตรฐานได้พิจารณาจากขนาด สถานที่ตั้ง ที่จอดรถ จำนวนห้องพักรวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ จากความพร้อมดังกล่าวส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นในการเข้าพักของผู้ใช้บริการ นอกจากนี้การรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมต่างกันมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กาญจนา แสงล้อมสุวรรณ (2556) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวจะเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อเข้าพักในโรงแรมสีเขียวมากกว่าโรงแรมปกติ ซึ่งจากการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่ามาตรฐาน ใบไม้สีเขียว ซึ่งเป็นมาตรฐานในการรับรองการเป็นโรงแรมสีเขียวมีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมเนื่องจากนักท่องเที่ยวจะเต็มใจจ่ายมากกว่า ทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ปณิตา มงคลฤดี (2553) ที่พบว่าการจัดการสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านของธุรกิจทั้งผลลัพธ์ในรูปแบบที่เป็นตัวเงิน ผลลัพธ์ที่ไม่ใช่ตัวเงินรวมทั้งผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม โดยการจัดการสิ่งแวดล้อมช่วยลดต้นทุน สร้างรายได้ส่วนเพิ่ม สร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนรอบข้าง ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีรวมทั้งลดการใช้พลังงานและรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่ยั่งยืนอีกด้วย

นอกจากนี้ที่ตั้งของโรงแรมที่ต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมไม่ต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ สมพงษ์ โสภะรักษ์และกมลคุณท์ โตชัยวัฒน์ (2013) ที่พบว่า ที่ตั้งของโรงแรมแตกต่างกัน กลับมีข้อกำหนดตามมาตรฐานใบไม้สีเขียวที่ไม่ได้ดำเนินการเหมือนกันจำนวน 4 ข้อ แต่โรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองมีข้อกำหนดที่ไม่ได้ดำเนินการมากกว่าโรงแรมในแหล่งธรรมชาติ แสดงให้เห็นว่าที่ตั้งทางภูมิศาสตร์มีผลกระทบต่อการดำเนินการตามมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ในขณะที่เดียวกันงานวิจัยของ Hu and Wall (2005) สรุปไว้ว่าการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมช่วยเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้แก่ธุรกิจโรงแรมและที่ตั้งของโรงแรมเอง เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวที่ยังอยู่ในสภาพสมบูรณ์จะเป็นสิ่งประกันการดำเนินงานในแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ เนื่องจากการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมเป็นการตัดสินใจขั้นที่ 2 ในการเดินทางท่องเที่ยว ในการตัดสินใจขั้น 1 นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวก่อน ซึ่งเป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างที่ตั้งกับมาตรฐานและการจัดการสิ่งแวดล้อมว่ามีวามเชื่อมโยงและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ในขณะที่ขนาดของกิจการของธุรกิจและระดับมาตรฐาน (ดาว) ของธุรกิจโรงแรมที่ต่างกันมีการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Angel Peiro-Signes and others (2014) ที่พบว่า ธุรกิจโรงแรมที่มีมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมได้รับข้อได้เปรียบด้านการตลาดนอกจากนี้ข้อบังคับจากมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมยังช่วยสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันอีกด้วยซึ่งพบว่าธุรกิจโรงแรมที่มีมาตรฐาน 4 ดาวมีผลกระทบโดยตรงต่อมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

5.2.4 การวิเคราะห์อิทธิพลของการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม

ไทยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานโดยรวมของธุรกิจโรงแรมไทย

พบว่า การรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรมไทยมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือผลการดำเนินงานด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน และอัตราส่วนกำไรสุทธิของธุรกิจโรงแรมไทย ซึ่งสอดคล้องกับ Signes, Oña, Pastor and Verma (2012) ได้ทำการศึกษามาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ พบว่าโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม มีผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจแตกต่างอย่างมีนัยยะสำคัญกับโรงแรมที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานและการศึกษาของ Wagner and others (2001) ที่พบว่าผลการดำเนินงานด้านการเงินมีอิทธิพลต่อการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้นองค์กรที่มีผลการดำเนินงานที่ดีจะได้รับกำไรที่ดีขึ้นเนื่องจากองค์กรจะมีการจัดสรรทรัพยากรที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดรวมทั้งการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบเชิง

รุก ซึ่งอิทธิพลระหว่างการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและผลการดำเนินงานขององค์กรคือการที่การจัดการสิ่งแวดล้อมจะสร้างความแตกต่างให้แก่สินค้าและบริการของโรงแรม

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

การศึกษาเรื่องอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมไทย สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ได้ดังนี้

5.3.1.1 ผู้ประกอบการ ผู้บริหารธุรกิจโรงแรมและธุรกิจในอุตสาหกรรมอื่นๆ สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยที่พบว่าผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมคืออัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน และอัตราส่วนกำไรสุทธิ มีอิทธิพลต่อการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนกลยุทธ์และวางแผนการลงทุนด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจเนื่องจากการลงทุนเพื่อเข้ารับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต้องอาศัยงบประมาณในการเตรียมความพร้อม ข้อมูลจากผลการวิจัยจึงสามารถชี้ให้เห็นว่าการเข้ารับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้ผลการดำเนินงานในภาพรวมดีขึ้น นอกจากนี้ยังสร้างความตระหนักถึงความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมทั้งต่อผู้บริหาร พนักงานและลูกค้า และนำไปสู่การต่อยอดเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในธุรกิจ โดยสามารถสร้างจุดขายให้กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพได้อีกด้วย

5.3.1.2 หน่วยงานที่จัดทำและเกี่ยวข้องกับมาตรฐานสิ่งแวดล้อม สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยที่พบว่าระดับมาตรฐาน (ดาว) ที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและผลการดำเนินงานที่แตกต่างกัน โดยข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าธุรกิจโรงแรมที่เข้ารับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่เป็นโรงแรมระดับ 4-5 ดาวและมีขนาดกิจการใหญ่-ใหญ่มาก ดังนั้นหน่วยงานที่จัดทำและเกี่ยวข้องกับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมควรเตรียมความพร้อมและให้ความรู้แก่ธุรกิจโรงแรมขนาดกลางและขนาดเล็กเพื่อเข้ารับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมให้มากยิ่งขึ้น โดยจัดทำหลักสูตรเตรียมความพร้อมแก่ธุรกิจโรงแรมขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมทั้งจัดตั้งคณะที่ปรึกษาเพื่อเข้ารับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับบริบทของแต่ละธุรกิจ นอกจากนี้ข้อมูลดังกล่าวยังสร้างความตระหนักให้แก่หน่วยงานที่จัดทำและเกี่ยวข้องกับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมให้เกิดการพัฒนาและประชาสัมพันธ์ให้ธุรกิจโรงแรมเข้ารับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันธุรกิจโรงแรมที่เข้ารับรองมาตรฐานใบไม้สีเขียวยังมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับ

สัดส่วนของธุรกิจโรงแรมที่จดทะเบียนและจากผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมจะมีผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมดีกว่าธุรกิจโรงแรมที่ไม่ได้รับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมโดยพิจารณาจากตัวชี้วัดด้านการเงิน จะสามารถสร้างความตระหนักให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมเห็นให้มีความสำคัญกับการขอรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการลงทุนเพื่อเข้ารับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมเป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนในด้านตัวเงิน นอกเหนือจากผลตอบแทนในด้านภาพลักษณ์ในการดำเนินธุรกิจ

5.3.1.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว สามารถนำผลการวิจัยเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายและแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งแผนการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

5.3.1.4 ภาคการศึกษาสามารถนำผลการวิจัยที่ได้เป็นฐานข้อมูลในการศึกษางานวิจัยด้านมาตรฐานสิ่งแวดล้อมต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย รวมทั้งใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยด้านมาตรฐานสิ่งแวดล้อมต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวในธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรขยายขอบเขตในการศึกษาวิจัย โดยงานวิจัยนี้วัดผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมเฉพาะด้านตัวชี้วัดทางการเงินเท่านั้น การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาผลการดำเนินงานในมิติ อื่นๆ ได้แก่ ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายในและด้านการเรียนรู้และการพัฒนาตามหลักการวัดผลงานเชิงคุณภาพ (Balanced Scorecard) หรือควรศึกษาผลการดำเนินงานจากรายได้ที่แท้จริงของธุรกิจโรงแรมได้แก่อัตราเฉลี่ยค่าห้องพักต่อปี (Average Room Rate) หรือ อัตราการเข้าพักของแขก (Room Occupancy Rate)

5.3.2.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาอิทธิพลของการได้รับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (มาตรฐานใบไม้เขียว) ในธุรกิจโรงแรมเท่านั้น การศึกษาครั้งต่อไปอาจเพิ่มตัวแปรเป็นมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมหรือมาตรฐานอื่นๆ เพื่อหาความสัมพันธ์ของมาตรฐานอื่นๆต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม หรือควรทำการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานธุรกิจโรงแรมก่อนและหลังการเข้ารับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

5.3.2.3 การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบเชิงปริมาณ ควรเพิ่มการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และเกิดความชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อการประชาสัมพันธ์หรือศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจโรงแรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2558. ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558-2560. ค้นวันที่ 5 มกราคม 2559 จาก http://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7114
- กัญญารัตน์ ชีระวานิชผล. 2552. ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม กลยุทธ์กิจการ และผลประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กนกอร อ่อนเรือง. 2556. ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การจัดการองค์กรสมัยใหม่และความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กาญจนา แสงลิ้มสุวรรณ. 2556. โครงการการศึกษาความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อเข้าพักในโรงแรมสีเขียวโดยวิธี Hedonic. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กิตติพัฒน์ ไหลศศิกร. 2554. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จของระบบการจัดการความเสี่ยงองค์กรความสำเร็จของระบบการวัดผลการปฏิบัติงานองค์กรกับความสำเร็จทางการเงินขององค์กร. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. 2557. คู่มือการประเมินสำนักงานสีเขียว. ค้นวันที่ 5 กรกฎาคม 2558 จาก www.op.mahidol.ac.th/orpr/Newhrs/site/hr_green/images/Document/Present/4.pdf
- กฤษฎา เสกตระกูล. 2558. การวิเคราะห์งบการเงิน. ค้นวันที่ 5 กรกฎาคม 2558 จาก http://www.set.or.th/dat/vdoArticle/attachFile/TSIDocument_SETInvestmentSchoolSeason1_07_01.pdf
- ขจิต กอบเดช. 2554. งานโรงแรม การบริหารงานแม่บ้านในโรงแรมและสถาบันอื่น ๆ (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: ดวงกลมสมัย.
- จารุวรรณ เกษมทรัพย์. 2559. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. ค้นวันที่ 5 มกราคม 2559 จาก <http://www.eric.chula.ac.th/journal/ej/v13y2552/v13n3y2552/ar7v13n3y2552.pdf>.

- เฉลิมขวัญ คุรุบุญยงค์. 2554. การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2556. คู่มือ (Manual Guides). ค้นวันที่ 7 กรกฎาคม 2558
จาก http://www.setsmart.com/SETSMART_Glossary_V1_8.pdf
http://www.bot.or.th/Thai/EconomicConditions/Thai/report/DocLib/_Annual_Y56_T.pdf.
- ชเรศ ศรีสถิตย์. 2549. ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล ISO14001:2004.
กรุงเทพมหานคร: แอคทีฟ พรินท์.
- นงคินุช ศรีชนานันต์. 2556. การโรงแรมเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- นนทยา พรหมทอง. 2551. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะบรรษัทภิบาลกับผลการดำเนินงาน
ของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- บุษบา นุชิตภาพ. 2551. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมกับผล
การดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี 100 ของตลาดหลักทรัพย์แห่ง
ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2548. การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร:
เพรส แอนด์ดีไซน์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2548. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. เชียงราย: ชรรมสาร.
- ปณิตา มงคลฤดี. 2553. การจัดการสิ่งแวดล้อมกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ กรณีศึกษาธุรกิจ
โรงแรมในประเทศไทย. การศึกษาอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประวิตร สายแก้ว. 2552. ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การตลาดภายในกับผลการดำเนินงานของ
ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อยประเภทธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปราณี พันธุมสินชัย. 2548. ISO 14000 อนุกรมมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมฉบับใหม่.
กรุงเทพมหานคร: สมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย.
- พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547. ราชกิจจานุเบกษา. ฉบับกฤษฎีกา 121, 70ก (12 พฤศจิกายน):

- โพสท์ ทุเคย์. 2012. **สก็๊ปโลกร้อน: โรงแรมสีเขียวมาตรฐานไทยหนึ่งในมาตรฐานโลก**. ค้นวันที่ 24 สิงหาคม 2557 จาก <http://library.dip.go.th/multim6/edoc/2555/20574.pdf>
- พัฒนา ศิริโชคบัณฑิต. 2553. **การศึกษาการเลือกใช้กลยุทธ์การตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อมที่มีความเหมาะสมกับองค์กรธุรกิจไทย**. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- มูลนิธิใบไม้สีเขียว. 2009. **มาตรฐานใบไม้เขียว**. ค้นวันที่ 17 กันยายน 2557 จาก http://www.greenleafthai.org/th/green_standard/
- มูลนิธิใบไม้สีเขียว. 2009. **มูลนิธิใบไม้เขียว**. ค้นวันที่ 18 กันยายน 2557 จาก http://www.greenleafthai.org/th/green_found/
- มูลนิธิใบไม้สีเขียว. 2012. **โรงแรมปลอดบุหรี่และโรงแรมเสริมสร้างสุขภาพ**. ค้นวันที่ 12 กันยายน 2557 จาก <http://www.greenleafthai.org/smokefreehotel/th/program/>
- วันวิสา วัลย์ดาว. 2553. **การจัดการสิ่งแวดล้อมของโรงแรมในจังหวัดกระบี่**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศรพล ตูลยะเสถียร. 2557. **ภาพรวมเศรษฐกิจไทยและภาคการท่องเที่ยวไทยในช่วงที่ผ่านมาและแนวโน้มในอนาคต**. ค้นวันที่ 20 ตุลาคม 2557 จาก <http://www.fpo.go.th/FPO/modules/Content/getfile.php?contentfileID=5721>.
- ศิริลักษณ์ บางโชคดี. 2556. **โครงการ ความเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างองค์กร ระดับการแข่งขันในตลาด การใช้ตัววัดทางการเงินและไม่ใช้ทางการเงิน และผลการดำเนินงานขององค์กร การศึกษาอุตสาหกรรมโรงแรมในประเทศไทย**. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. 2014. **อุตสาหกรรมสร้างสรรคไทยสู่อาเซียน พลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจยุคใหม่**. ค้นวันที่ 6 กันยายน 2557 จาก <https://www.kasikornresearch.com/TH/K-EconAnalysis/Pages/ViewSummary.aspx?docid=32570>.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. ศูนย์สารสนเทศยุทธศาสตร์ภาครัฐ. 2556. **Tourism Hub โอกาสทองของไทย**. ค้นวันที่ 3 กันยายน 2557 จาก <http://www.nic.go.th/gsic/uploadfile/TourismHub.pdf>
- ไศรยา หอมชื่น, ผู้แปล. 2012. **แนวโน้มการท่องเที่ยวโลกจากการวิเคราะห์ของ IPK International**. **TAT TOURISM JOURNAL 2012**. 1 (January-March): 7-16.
- สยาม อรุณศรีมรกต. 2551. **ISO14001:2004 ระบบมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม**. กรุงเทพมหานคร: บางกอกบลิ๊อค.

- สิรินทรเทพ เต่าประยูร. 2556. **สู่โลกร้อนด้วยเมืองคาร์บอนต่ำ**. ค้นวันที่ 3 กันยายน 2557 จาก <http://www.petromat.org/home/wp-content/uploads/2013/08/pdf>
- สุเทพ ชีรสาสตร์. 2541. **ISO 14000 มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี ไทย-ญี่ปุ่น.
- สุพัตรา สร้อยเพชร. 2553. **การจัดการการโรงแรม**. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมพงษ์ โสทะรักษ์ และกมลคุณท์ โตชัยวัฒน์. 2013. **กระบวนการพัฒนาโรงแรมระดับ 3 ดาว ภายใต้มาตรฐานโรงแรมสีเขียวอาเซียนสำหรับผู้ประกอบการไทย**. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2557. **สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)**. ค้นวันที่ 5 กันยายน 2557 จาก http://www.nesdb.go.th/Portals/0/news/plan/p11/SummaryPlan11_thai.pdf
- อานนท์ วงษ์เชียงและสุรีย์ เข็มทอง. 2555. **แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพของธุรกิจโรงแรมขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. วารสารการจัดการสมัยใหม่. 10 (มกราคม-มิถุนายน): 107-118.
- อมราวดี วิจิตร. 2556. **การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการที่พักในการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษา เกาะล้าน จังหวัดชลบุรี**. การค้นคว้าอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและภาคีร่วมมือ. 2012 **Challenges and Demands for New Concepts : Introduction of the Guideline for Low-Carbon Destination Management**. กรุงเทพมหานคร: องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.
- Ahmet Murat Turk. 2009. **ISO 14000 Environmental Management System In Construction: An Examination of its Application in Turkey. Total Quality Management and Business Excellence**. 20 (July): 713-733.
- Arunothaipipat, R and Lin, Y. H. 2013. **Investigating Barriers to Implementing the Green Leaf Certification by Small- and Medium – Sized Hotels in Thailand. TEAM Journal of Hospitality and Tourism**. 10 (December): 43-51.

- Birkic, D. and Vitner, Markovic S. 2012. **Implementation of Eco-Standards in Leading Croatian Hotel Chains**. Retrieved January 12, 2014 from <http://search.proquest.com/docview/1438914989/fulltext/53BD5DA0B1B34FF2PQ/1?accountid=44809>
- Claver-Cortés, Enrique.; Molina-Azorín, Jose F.; Pereira-Moliner, Jorge and Lopez Gamero, M. Dolores. 2007. Environmental Strategies and Their Impact on Hotel Performance. **Journal of Sustainable Tourism**. 15 (January): 663-679.
- Deming, W. E. 1982. **Quality Productivity and Competitive Position**. Cambridge. MIT Center for Advanced Engineering.
- Ghobadian, A. and Gallear, D. 1997. TQM and Organization size. **International Journal of Operations and Production Management**. 17 (February): 121-163.
- Gotzamani, Katerina. 2010. Results of an Empirical Investigation on the Anticipated Improvement Areas of the ISO 9001:2000 Standard. **Total Quality Management**. 6 (June): 687-704.
- Hassan, S. 2000. Determinants of Market Competitiveness in an Environmentally Sustainable Tourism Industry. **Journal of Travel Research**. 38 (February): 329-342.
- Hui, Liang. 2013. Research on the Core Competitive Power Elements Evaluation System of Green Hotel. **Journal of Economic Development, Environment and People**. 2 (December): 38-46.
- Huybers, T. and Bennet, J. 2003. Environmental Management and the Competitiveness of Nature-Based Tourism Destinations. **Environmental and Resource Economic**. 24 (March): 213-233.
- Jaffe, A.; Peterson, S.; Portney, P. and Stavins, R. 1995. Environmental Regulation and the Competitiveness of U.S. Manufacturing: What does the Evidence Tell Us? **Journal of Economic Literature**. 33 (March): 132-163.
- MGR Online. 2556. **พัก (โลก) ร้อน พักผ่อนแบบ Low Carbon**. ค้นวันที่ 3 กันยายน 2557 จาก <http://www.manager.co.th/travel/viewnews.aspx?NewsID=9560000031017>
- Mihalic, T. 2000. Environmental Management of a Tourist Destination:A Factor of Tourism Competitiveness. **Tourism Management**. 21 (February): 65-78.

- Milena, Alic. 2014. Impact of ISO 9001 Certification Cancellation on Business Performance: A Case Study in Slovenian Organizations. **Total Quality Management and Business Excellence**. 25 (July-August): 790-811.
- Kuminoff, Nicolai V.; Zhang, Congwen, and Rudi, Jeta. 2010. Are Travelers Willing to Pay a Premium to Stay at a Green Hotel? Evidence From an Internal Meta-Analysis of Hedonic Price Premia. **Agricultural and Resource Economic Review**. 39 (October): 468-484.
- Patrizia, G and Stefano, B. 2013. From ISO Quality Standards to an Integrated Management System: an Implementation Process in SME. **Total Quality Management and Business Excellence**. 24 (April): 310-335.
- Peiro-Signes, A.; Segarra-Ona, M.; Miret-Pastor, L. and Verma, R. 2012. Does Environmental Certification Help the Economic Performance of Hotels ? Evidence from the Spanish Hotel Industry. **Cornell Hospitality Quarterly**. 53 (March): 242-245.
- Peter, Jones and Andrew, Lockwood. 2004. **The Management of Hotel Operations**. Cornwall: TJ International.
- Porter, M. 1980. **Competitive Strategy**. New York. Free Press.
- Psomas, Evangelos L. 2013. The Effectiveness of the ISO 9001 Quality Management System in Service Companies. **Total Quality Management and Business Excellence**. 24 (August): 769-781.
- Wagner, M.; Van Phu, N.; Azomahou, T.; and Wehrmeyer, W. 2002. The Relationship between the Environmental and Economic Performance of Firms: An Empirical Analysis of the European Paper Industry. **Corporate Social-Responsibility and Environmental Management**. 9 (August): 133–146.
- World Tourism Organization and United Nations Environment Programme. 2008. **Climate Change and Tourism – Responding to Global Challenges**. Spain: World Tourism Organization.
- Wu, S. and Chen, J. 2011. Comparison between Manufacturing Companies that are ISO Certified and those that are not Certified Using Performance Measurement Model. **Total Quality Management and Business Excellence**. 22 (August): 869-890.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan
เพื่อใช้ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1ก ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan

ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง
10	10	100	80	280	162	800	260	2800	338
15	14	110	86	290	165	850	265	3000	341
20	19	120	92	300	169	900	269	3500	346
25	24	130	97	320	175	950	274	4000	351
30	28	140	103	340	181	1000	278	4500	354
35	32	150	108	360	186	1100	285	5000	357
40	36	160	113	380	191	1200	291	6000	361
45	40	170	118	400	196	1300	297	7000	364
50	44	180	123	420	201	1400	302	8000	367
55	48	190	127	440	205	1500	306	9000	368
60	52	200	132	460	210	1600	310	10000	370*
65	56	210	136	480	214	1700	313	15000	375
70	59	220	140	500	217	1800	317	20000	377
75	63	230	144	550	226	1900	320	30000	379

ตารางที่ 1ก (ต่อ)

ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง
80	66	240	148	600	234	2000	322	40000	380
85	70	250	152	650	242	2200	327	50000	381
90	73	260	155	700	248	2400	331	75000	382
95	76	270	159	750	254	2600	335	100000	384

แหล่งที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2556.

หมายเหตุ: จากการกำหนดกลุ่มประชากรคือ ธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 10,018 แห่ง จึงได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 370 แห่ง

ภาคผนวก ข

รายชื่อโรงแรมที่ได้รับรองมาตรฐานใบไม้เขียว

ตารางที่ 1x รายชื่อโรงแรมที่ที่ได้รับรองมาตรฐานใบไม้เขียว

ที่	รายชื่อโรงแรม	จังหวัด
1)	มาย เขาหลัก บีช รีสอร์ท แอนด์ สปา	พังงา
2)	แอกเซส รีสอร์ท แอนด์ วิลล่า	ภูเก็ต
3)	โรงแรมพลูแมน กรุงเทพ จี	กรุงเทพมหานคร
4)	โรงแรม พันธุ์ทิพย์ สวีท สาทร	กรุงเทพมหานคร
5)	โรงแรม โนวาเทล กรุงเทพ สยามสแควร์	กรุงเทพมหานคร
6)	โรงแรม เอ็มโพเรียม สวีท	กรุงเทพมหานคร
7)	โรงแรม สกาย	กรุงเทพมหานคร
8)	โรงแรม ชาเทรียม ริเวอร์ไซด์ กรุงเทพฯ	กรุงเทพมหานคร
9)	โรงแรม อนันตรากรุงเทพ ริเวอร์ไซด์ รีสอร์ทแอนด์สปา	กรุงเทพมหานคร
10)	โรงแรม อมารีคอนเมือง กรุงเทพ	กรุงเทพมหานคร
11)	โรงแรม อมารี บูเลอวาร์ด	กรุงเทพมหานคร
12)	โรงแรม ออลซีซั่นส์ กรุงเทพฯ สยาม	กรุงเทพมหานคร
13)	โรงแรม เดอะกะลา สมุย	สุราษฎร์ธานี
14)	โรงแรม ซี ชั้น แชนด์ รีสอร์ท แอนด์ สปา	ภูเก็ต
15)	โรงแรม บริษา บีช รีสอร์ท เขาหลัก	พังงา
16)	โรงแรม เกาะ ยาวใหญ่ วิลเลจ	พังงา
17)	โรงแรม ไอยรา วิลล่า	พังงา
18)	โรงแรม อิมพีเรียลแม่ปิง เชียงใหม่	เชียงใหม่
19)	โรงแรม ศิริปันนา วิลล่า รีสอร์ท แอนด์ สปา เชียงใหม่	เชียงใหม่
20)	โรงแรม วิ วิลล่าส์ หัวหิน	ประจวบคีรีขันธ์
21)	โรงแรม เบสท์เวสเทิร์นพลัสเซเรนิตี้ หัวหิน	ประจวบคีรีขันธ์
22)	โรงแรม อมารี หัวหิน	ประจวบคีรีขันธ์
23)	โรงแรม สี่มา ธานี	นครราชสีมา
24)	โรงแรม เดอะ เดอะ เกาะช้าง	ตราด
25)	โรงแรม พีช ลาภาน่า รีสอร์ท แอนด์ สปา	กระบี่

ตารางที่ 1ข (ต่อ)

ที่	รายชื่อโรงแรม	จังหวัด
26)	กระบี่ ทิฟารีรีสอร์ท	กระบี่
27)	อมารี โวก กระบี่	กระบี่
28)	สวีสวี ป่าตอง รีสอร์ท	ภูเก็ต
29)	เขาหลัก บันคารี รีสอร์ท แอนด์ สปา	พังงา
30)	อมารี เรสซิเดนซ์ กรุงเทพฯ	กรุงเทพมหานคร
31)	ซาเทรียม เรสซิเดนซ์ กรุงเทพฯ สาทร	กรุงเทพมหานคร
32)	เดอะ กี รีสอร์ท แอนด์ สปา	ภูเก็ต
33)	คิวเทล กรุงเทพฯ	กรุงเทพมหานคร
34)	โกลเด้น ทิวลิป ซอฟเฟอริน	กรุงเทพมหานคร
35)	เดอะวิจิตร รีสอร์ท ภูเก็ต	ภูเก็ต
36)	อูบลบุรี รีสอร์ท	อุบลราชธานี
37)	สวีสวีเทล เลอ คองคอร์ด กรุงเทพฯ	กรุงเทพมหานคร
38)	ซันเซ็ท ปาร์ค รีสอร์ท แอนด์ สปา	ชลบุรี
39)	รวีวารินทร์ รีสอร์ท แอนด์ สปา	กระบี่
40)	ราม่า การ์เด็นส์	กรุงเทพมหานคร
41)	พัทยา ดิสคอฟเวอรี่ บีช	ชลบุรี
42)	ฮาเว่น รีสอร์ท หัวหิน	เพชรบุรี
43)	แกรนด์ เดอ วิลล์	กรุงเทพมหานคร
44)	แกรนด์ ไฮเอท เอราวัณ กรุงเทพฯ	กรุงเทพมหานคร
45)	การ์เด็น ซีวิว รีสอร์ท พัทยา	ชลบุรี
46)	ชลจันทร์ พัทยา	ชลบุรี
47)	เมฆาลัย ชะอำ	เพชรบุรี
48)	อูซุซา แกรนด์ ไฮเทล	พระนครศรีอยุธยา
49)	เอเชีย พัทยา	ชลบุรี
50)	อ่าวนางปรีณซ์วิลล์ รีสอร์ท	กระบี่

ตารางที่ 1ข (ต่อ)

ที่	รายชื่อโรงแรม	จังหวัด
51)	อนันตราติเการีゾート แอนด์ สปา	ตรัง
52)	อัยยะปุระ รีสอร์ท แอนด์ สปา	ตราด
53)	มายสมุย บีช รีสอร์ท แอนด์ สปา	สุราษฎร์ธานี
54)	บันยันทีริ ภูเก็ต	ภูเก็ต
55)	คลองทราย รีสอร์ท	นครราชสีมา
56)	โรงแรม อัยลันดา วิลเลจ รีสอร์ท	กระบี่
57)	ฟูราม่า รีสอร์ท ดานัง	กระบี่
58)	เฟิร์ส บังกะโล บีช รีสอร์ท	สุราษฎร์ธานี
59)	ซิกเซ็นเซท ไฮ เดอะเวย์ หัวหิน	ประจวบคีรีขันธ์
60)	คูสิต ไอส์แลนด์ รีสอร์ท เชียงราย	เชียงราย
61)	เดวาทารา	สุราษฎร์ธานี
62)	เซ็นทารา แกรนด์ มิราซ บีช รีสอร์ท	ชลบุรี
63)	เซ็นทารา แกรนด์ บีช รีสอร์ท ภูเก็ต	ภูเก็ต
64)	บาย เดอะ ซี	ภูเก็ต
65)	บ่อแสน วิลล่า แอนด์ สปา	กระบี่
66)	บางกอก ชฎา	กรุงเทพมหานคร
67)	บัญชาธารา รีสอร์ท แอนด์ สปา	สุราษฎร์ธานี
68)	เดอะ ท้องทราย เบย์	สุราษฎร์ธานี
69)	อันดามัน ซีวิว	ภูเก็ต
70)	อลีนตาภูเก็ต-พังงา รีสอร์ทแอนด์สปา	พังงา
71)	มิลเลนเนียม ฮิลตัน กรุงเทพฯ	กรุงเทพมหานคร
72)	เมอเวนพิก รีสอร์ท แอนด์ สปา กระรนบีช ภูเก็ต	ภูเก็ต
73)	เมืองสมุยสปา รีสอร์ท	สุราษฎร์ธานี
74)	เดอะ พาราไดซ์ เกาะยาว บุติก บีช รีสอร์ท แอนด์ สปา	พังงา
75)	ป่าตอง ลอดจ์	ภูเก็ต

ตารางที่ 1ข (ต่อ)

ที่	รายชื่อโรงแรม	จังหวัด
76)	พลาซ่า แอททินี รอยัล เมอริเดียน	กรุงเทพมหานคร
77)	เรือนแพ รอยัล ปาร์ค	พิษณุโลก
78)	เอสดี อเวนิว	กรุงเทพมหานคร
79)	ซีวีว ป่าตอง	ภูเก็ต
80)	ซีรีน รีสอร์ท	ภูเก็ต
81)	สปริงฟิลด์ แอท ซี รีสอร์ท แอนด์ สปา	เพชรบุรี
82)	วี โฮเทล บางกอก	กรุงเทพมหานคร
83)	ยายย่า หัวหิน	เพชรบุรี
84)	โรงแรม กะตะ ปาล์มรีสอร์ท แอนด์ สปา	ภูเก็ต
85)	โรงแรม อ่าวนาง คลิฟฟ์ บีช รีสอร์ท	กระบี่
86)	โรงแรม เจดับบลิว แมริออท ภูเก็ต รีสอร์ท แอนด์ สปา	ภูเก็ต
87)	โรงแรม กระรน ซีแซนด์รีสอร์ท แอนด์ สปา	ภูเก็ต
88)	โรงแรม ภูเก็ต เกรซแลนด์รีสอร์ท แอนด์ สปา	ภูเก็ต
89)	โรงแรม สอไรซอน กระรน บีชรีสอร์ท แอนด์ สปา	ภูเก็ต
90)	โรงแรม เดอะชาयน์	ชลบุรี
91)	โรงแรม วาย.เอ็ม.ซี.เอ. อินเตอร์เนชั่นแนล เชียงราย	เชียงราย
92)	โรงแรม วินเซอร์ สวีทส์	กรุงเทพมหานคร
93)	โรงแรม เวียงใต้	กรุงเทพมหานคร
94)	โรงแรม เดอะ ทับแขก กระบี่ นูติก รีสอร์ท	กระบี่
95)	โรงแรม ทิพย์ช้าง ลำปาง	ลำปาง
96)	โรงแรม ธารา ป่าตอง บีชรีสอร์ท แอนด์ สปา	ภูเก็ต
97)	โรงแรม เต้าการ์เด็น เฮลท์ สปา แอนด์ รีสอร์ท	เชียงใหม่
98)	โรงแรม ตักศิลา	มหาสารคาม
99)	โรงแรม สวิสโฮเต็ล ปาร์คนายเลิศ	กรุงเทพมหานคร
100)	โรงแรม ชันบีโฮเทล	ชลบุรี

ตารางที่ 1ข (ต่อ)

ที่	รายชื่อโรงแรม	จังหวัด
101)	โรงแรม สปริงฟิลด์ วิลเลจ กอล์ฟ แอนด์ สปา	เพชรบุรี
102)	โรงแรม เดอะสปา เกาะช้าง รีสอร์ท	ตราด
103)	โรงแรม เซ็นทารา แกรนด์ บีช รีสอร์ท แอนด์ วิลลา หัวหิน	ประจวบคีรีขันธ์
104)	โรงแรม โซฟีเทล เซ็นทารา แกรนด์ กรุงเทพฯ	กรุงเทพมหานคร
105)	โรงแรม โซฟีเทล กรุงเทพ สีลม	กรุงเทพมหานคร
106)	โรงแรม เดอะ สุโกศล	กรุงเทพมหานคร
107)	โรงแรม สยาม เบย์วิว	ชลบุรี
108)	โรงแรม สยาม เบย์ชอร์ รีสอร์ท แอนด์ สปา	ชลบุรี
109)	โรงแรม เซอร่าตัน หัวหิน รีสอร์ทแอนด์สปา	เพชรบุรี
110)	โรงแรม ซาซ่า รีสอร์ท แอนด์ เรสซิเดนซ์ เกาะสมุย	สุราษฎร์ธานี
111)	โรงแรม เอสซี ปาร์ค	กรุงเทพมหานคร
112)	สันติญา รีสอร์ท แอนด์ สปา	สุราษฎร์ธานี
113)	โรงแรม เสม็ดคลับ	ระยอง
114)	โรงแรม ทราเวลแอนด์ บีช รีสอร์ท	ระยอง
115)	โรงแรม รอยัล ปริ๊นเซส เชียงใหม่	เชียงใหม่
116)	โรงแรม รอยัล ภูเก็ต ซิตี้	ภูเก็ต
117)	โรงแรม เดอะ รอยัล พาราไดซ์ แอนด์ สปา	ภูเก็ต
118)	โรงแรม รอยัล ออคิเด เซอร่าตัน	กรุงเทพมหานคร
119)	โรงแรม รอยัล ฮิลส์ กอล์ฟ รีสอร์ท แอนด์สปา	นครนายก
120)	โรงแรม เดอะ รอยัล เจมส์ กอล์ฟ รีสอร์ท	นครปฐม
121)	โรงแรม รามาดา รีสอร์ท เขาหลัก	พังงา
122)	โรงแรม รามาดา แม่น้ำ ริเวอร์ไซด์ กรุงเทพฯ	กรุงเทพมหานคร
123)	โรงแรม ฟิ้ง-หวาน รีสอร์ท กาญจนบุรี	กาญจนบุรี
124)	โรงแรม พูลแมน พัทยา จี	ชลบุรี
125)	โรงแรม พูลแมน ขอนแก่น ราชธา ออคิเด	ขอนแก่น

ตารางที่ 1ข (ต่อ)

ที่	รายชื่อโรงแรม	จังหวัด
126)	โรงแรม ภูนาคำ รีสอร์ท	เลย
127)	โรงแรม พระนางอินน์	กระบี่
128)	โรงแรม พีช ฮิลล์ โฮเต็ล แอนด์ รีสอร์ท	ภูเก็ต
129)	โรงแรม แมริออท รีสอร์ท แอนด์ สปา พัทยา	ชลบุรี
130)	โรงแรม ป่าตอง พาราคอน	ภูเก็ต
131)	โรงแรม ปทุมวัน ปริ๊นเซส	กรุงเทพมหานคร
132)	โรงแรม เดอะแพสซาต สมุย	สุราษฎร์ธานี
133)	โรงแรม ปาร์ค รีสอร์ท	ระยอง
134)	โรงแรม ปานวิมาน รีสอร์ท	สุราษฎร์ธานี
135)	โรงแรม ปานวิมาน เกาะช้าง รีสอร์ท	ตราด
136)	โรงแรม ปานวิมาน เชียงใหม่ สปา รีสอร์ท	เชียงใหม่
137)	โรงแรม ปกาศัย รีสอร์ท	กระบี่
138)	โรงแรม ออกคิด เดเซีย รีสอร์ท	ภูเก็ต
139)	โรงแรม โนโวเทล สุวรรณภูมิ	สมุทรปราการ
140)	โรงแรม โนโวเทล โลตัส กรุงเทพ	กรุงเทพมหานคร
141)	โรงแรม เซ็นทารา หาดใหญ่	สงขลา
142)	โรงแรม โนราบีช รีสอร์ท แอนด์ สปา	สุราษฎร์ธานี
143)	โรงแรม นิวสตาร์ บีช รีสอร์ท	สุราษฎร์ธานี
144)	โรงแรม นารายณ์	กรุงเทพมหานคร
145)	โรงแรม เมืองสมุยสปา รีสอร์ท	สุราษฎร์ธานี
146)	โรงแรม มูนแอนด์ซัน	เชียงราย
147)	โรงแรม แมริออท ไม้ขาวบีช	ภูเก็ต
148)	โรงแรม มารีไทม์ พาร์ค แอนด์ สปา รีสอร์ท	กระบี่
149)	โรงแรม มาเลเซีย	กรุงเทพมหานคร
150)	โรงแรม ลองบีช การ์ดैन โฮเต็ล แอนด์ สปา	ชลบุรี

ตารางที่ 1ข (ต่อ)

ที่	รายชื่อโรงแรม	จังหวัด
151)	โรงแรม ลองบีช ชะอำ	เพชรบุรี
152)	โรงแรม เดอะ เดกาซี ริเวอร์แคว รีสอร์ท	กาญจนบุรี
153)	โรงแรม เลอ เมริเดียน ภูเก็ต บีช รีสอร์ท	ภูเก็ต
154)	โรงแรม ลา ฟลอรา รีสอร์ท แอนด์สปา	พังงา
155)	โรงแรม กรุงศรี ริเวอร์	พระนครศรีอยุธยา
156)	โรงแรม กระบี่ รีสอร์ท	กระบี่
157)	โรงแรม โขมชะ	ขอนแก่น
158)	โรงแรม เกาะช้าง คชา รีสอร์ท แอนด์ สปา	ตราด
159)	โรงแรม เกาะช้าง แกรนด์ ลาгуน่า	ตราด
160)	โรงแรม เขาหลัก ซีวีวี รีสอร์ท แอนด์ สปา	พังงา
161)	โรงแรม เขาหลัก ลาгуน่า รีสอร์ท	พังงา
162)	โรงแรม เก้าไม้ล้านนา รีสอร์ท	เชียงใหม่
163)	โรงแรม จีรัง เฮลท์ วิลเลจ	เชียงใหม่
164)	โรงแรม ใอยรา เลค โฮเต็ล แอนด์ รีสอร์ท	อุทัยธานี
165)	โรงแรม ดิ อินเตอร์เนชั่นแนล เชียงใหม่ (วาย เอ็ม ซี เอ)	เชียงใหม่
166)	โรงแรม อินทรา ริเจนท์	กรุงเทพมหานคร
167)	โรงแรม ดิ อิมพีเรียล สมุย	สุราษฎร์ธานี
168)	โรงแรม ดิ อิมพีเรียล ควินส์ ปาร์ค	กรุงเทพมหานคร
169)	โรงแรม อิมพีเรียลเรือและบ้าน สมุย	สุราษฎร์ธานี
170)	โรงแรม ไฮแอท รีเจนซี่ หัวหิน	ประจวบคีรีขันธ์
171)	โรงแรม ฮอไรซอน ป่าตอง บีช รีสอร์ท โฮเต็ล	ภูเก็ต
172)	โรงแรม แกรนด์ เมอเกียว ฟอรัจูน กรุงเทพ	กรุงเทพมหานคร
173)	โรงแรม แกรนด์ ไซน่า ปรีนเซส	กรุงเทพมหานคร
174)	โรงแรม เฟลิกซ์ ริเวอร์แคว รีสอร์ท กาญจนบุรี	กาญจนบุรี
175)	โรงแรม แฟร์เฮาส์ วิลล่า แอนด์ สปา	สุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 1ข (ต่อ)

ที่	รายชื่อโรงแรม	จังหวัด
176)	โรงแรม คุณิต ธานี พัทยา	ชลบุรี
177)	โรงแรม คุณิต ธานี กรุงเทพ	กรุงเทพมหานคร
178)	โรงแรม คุณิต ปรีนเซส โคราช	นครราชสีมา
179)	โรงแรม ดวงจิตต์ รีสอร์ท แอนด์ สปา	ภูเก็ต
180)	โรงแรม ดีวาน่า ป่าตอง รีสอร์ท แอนด์ สปา	ภูเก็ต
181)	โรงแรม เดอะ ซิตี้ ศรีราชา	ชลบุรี
182)	โรงแรม ช่องฟ้า รีสอร์ท	พังงา
183)	โรงแรม ชาโต เดอ เขาใหญ่	นครราชสีมา
184)	โรงแรม เจ้าพระยา ปาร์ค กรุงเทพ	กรุงเทพมหานคร
185)	โรงแรม เซ็นจูรี พาร์ค	กรุงเทพมหานคร
186)	โรงแรม เซ็นทารา แม่สอดฮิลล์ รีสอร์ท	ตาก
187)	โรงแรม เซ็นทารา กะตะ รีสอร์ท ภูเก็ต	ภูเก็ต
188)	โรงแรม เซ็นทารา กะรน รีสอร์ท ภูเก็ต	ภูเก็ต
189)	โรงแรม เซ็นทารา คอนเวนชันเซ็นเตอร์ อุดรธานี	อุดรธานี
190)	โรงแรม เซ็นทารา แกรนด์ บีช รีสอร์ท สมุย	สุราษฎร์ธานี
191)	โรงแรม เซ็นทารา แกรนด์ บีช รีสอร์ท และ วิลล่า กระบี่	กระบี่
192)	โรงแรม เซ็นทารา แกรนด์ และบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์	กรุงเทพมหานคร
193)	โรงแรม บุษบกวิภา วิลล่า	ภูเก็ต
194)	โรงแรม บรุกไฮด์ วิลเลจ รีสอร์ท	ระยอง
195)	โรงแรม เดอะ บลูมารีน รีสอร์ท แอนด์ สปา	ภูเก็ต
196)	โรงแรม เบสท์ เวสเทิร์น พะงันบุรี รีสอร์ท	สุราษฎร์ธานี
197)	โรงแรม บันยันทรี กรุงเทพ	กรุงเทพมหานคร
198)	โรงแรม บ้านปู รีสอร์ท แอนด์ สปา	ตราด
199)	โรงแรม บางกอก พาเลซ	กรุงเทพมหานคร
200)	โรงแรม แมริออท รีสอร์ท แอนด์ สปา กรุงเทพ	กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1ข (ต่อ)

ที่	รายชื่อโรงแรม	จังหวัด
201)	โรงแรม บานบุรี รีสอร์ท แอนด์ สปา	สุราษฎร์ธานี
202)	โรงแรม บ้านต๋องงาม รีสอร์ท & สปา	ประจวบคีรีขันธ์
203)	โรงแรม บ้านทะเลดาว	พังงา
204)	โรงแรม บ้านเขาหลัก	สมุทรสงคราม
205)	โรงแรม บ้านอัมพวารีสอร์ท แอนด์ สปา	กรุงเทพมหานคร
206)	โรงแรม เอเชีย กรุงเทพฯ	ประจวบคีรีขันธ์
207)	โรงแรม อัสสรา วิลล่า แอนด์ สวีท	ภูเก็ต
208)	โรงแรม อควาเวริน รีสอร์ท แอนด์ วิลล่า	ชลบุรี
209)	โรงแรม เอ-วัน เดอะ รอยัล ครุส	กรุงเทพมหานคร
210)	โรงแรม เอ-วัน กรุงเทพฯ	กระบี่
211)	โรงแรม อ่างนางวิลล่า รีสอร์ท	ภูเก็ต
212)	โรงแรม อันดามัน คาเนเซีย รีสอร์ท แอนด์ สปา	กรุงเทพมหานคร
213)	โรงแรม อมารี วอเตอร์เกต	สุราษฎร์ธานี
214)	โรงแรม อมารี ปาล์ม รีฟ เกาะสมุย	ชลบุรี
215)	โรงแรม อมารี ออกคิด พัทยา	กรุงเทพมหานคร
216)	โรงแรม อมารี คอนเมื่อง แอร์พอร์ต	ภูเก็ต
217)	โรงแรม อมารี คอร์ธ บีช ภูเก็ต	กรุงเทพมหานคร
218)	โรงแรม อวานี เอเทรียม กรุงเทพฯ	กรุงเทพมหานคร
219)	โรงแรมดิ เอทส์ บางกอก	กรุงเทพมหานคร

แหล่งที่มา: มุลินธิใบไม้เขียว, 2009.

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างอัตราส่วนทางการเงินของธุรกิจโรงแรมที่ทำการสุ่มตัวอย่าง
จากระบบคลังข้อมูลธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

ตารางที่ 1ค อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท A ปี 2555-2557

ที่	อัตราส่วน	2555	2556	2557
อัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร				
1)	อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (ROA) %	7.51	0.69	0.24
2)	อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) %	15.51	1.56	0.58
3)	ผลตอบแทนจากกำไรขั้นต้นต่อรายได้รวม %			
4)	ผลตอบแทนจากการดำเนินงานต่อรายได้รวม %	26.28	3.46	1.38
5)	ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม %	26.28	3.46	1.38
อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน				
6)	อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (เท่า)	0.29	0.20	0.18
7)	อัตราหมุนเวียนของลูกหนี้ (เท่า)	14.48	14.56	16.07
8)	อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (เท่า)	28.58	27.31	27.39
9)	อัตราค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม %	28.69	39.90	37.21
ตัวชี้วัดสภาพคล่อง				
10)	อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (เท่า)	1.35	1.54	3.23

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ 1 ก.พ. 2559 และ % เปลี่ยนแปลงจำนวนจาก
จำนวนเงินสิ้นปีนั้นลบ (-) สิ้นปีก่อนหน้า

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวศินีนาฏ พูลแก้ว

ประวัติการศึกษา

บริหารธุรกิจบัณฑิต
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ปีที่สำเร็จการศึกษา พ.ศ. 2555

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2558-2559
ผู้ประสานงาน โครงการวิจัย
คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

พ.ศ. 2559-ปัจจุบัน
ผู้ช่วยนักวิจัย สำนักวิจัย
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์